

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΖ'

Πέμπτη 29 Μαρτίου 2012 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8137,8172
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Γυμνάσιο Μεγάρων, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Σμύρνης, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Νέου Ηρακλείου, το 21ο Δημοτικό Σχολείο Ηλιούπολης και το Γυμνάσιο Κουνουπιδανών Χανίων, σελ. 8149, 8151, 8153, 8158, 8170
3. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του πρώην Βουλευτή Γιάννη Μπανιά, σελ. 8137

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 30 Μαρτίου 2012, σελ. 8156

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Νέος Οικοδομικός Κανονισμός", σελ. 8138

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 8137-8149
ΖΗΣΗ Ρ.,	σελ. 8169 - 8172
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ. 8149-8160
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β.,	σελ. 8160-8169

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 8137
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 8151
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. ,	σελ. 8137
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 8137
ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 8171
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 8151
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 8170
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 8166
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 8137, 8151
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 8167

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 8155
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 8151, 8152
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 8158
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 8153, 8154
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 8149
ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ Θ. ,	σελ. 8145
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. ,	σελ. 8160
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. ,	σελ. 8159, 8160
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 8170
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 8157
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 8147, 8148
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 8154
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 8166
ΝΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 8144, 8145
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 8161
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ. 8169
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 8139, 8145, 8153, 8154, 8157, 8160, 8163, 8171
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. ,	σελ. 8165
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ. 8162
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. ,	σελ. 8138
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 8166, 8167

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΖ'

Πέμπτη 29 Μαρτίου 2012 (Πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 29 Μαρτίου 2012, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 28-3-2012 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΙΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 28-3-2012, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που τροποποιεί το άρθρο 136 της ΣΛΕΕ της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας και της Συνθήκης για τη σταθερότητα, το συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποχαιρετούμε σήμερα το Γιάννη Μπανιά, έναν εκπρόσωπο της Αριστεράς που άφησε με το ήθος του το χνάρι στην πολιτική ζωή του τόπου. Ήταν ένας άνθρωπος που επί πενήντα χρόνια πάλεψε για τις ιδέες του και κόσμησε τον πολιτικό κόσμο. Εγώ θα μπορούσα να προσθέσω και κάτι άλλο, ότι ήταν ένας ευπατρίδης Ηπειρώτης.

Να πούμε τα συλλυπητήρια πρώτα-πρώτα στην οικογένειά του και στην οικογένεια που επί πενήντα χρόνια πάλεψε, την Αριστερά.

Εμάς θα μας λείψει και σαν Ηπειρώτης και σαν πολιτικός.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει τον Γιάννη Μπανιά.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κ. Νικόλαος Σηφουνάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ολίγα πράγματα θα πω, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνώ μαζί σας σε αυτήν τη νεκρολογία, για τον Γιάννη Μπανιά. Πέραν των άλλων, νομίζω πως είναι συγκυριακό ότι σήμερα θα ψηφίσει η Ολομέλεια της Βουλής το νέο ΓΟΚ. Αν ο Γιάννης που θήτευσε σε αυτήν τη Βουλή ήταν σήμερα εδώ, θα έπαιρνε σαφέστατα το λόγο, γιατί υπήρξε και ένας εξαιρετος συνάδελφος με τον οποίο είχα συνεργαστεί τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Και αναφέρομαι σε επίπεδο καθαρά επαγγελματικό.

Πράγματι υπήρξε ένας υπέροχος άνθρωπος, ένας ιδεολόγος. Ήταν ένας άνθρωπος του διαλόγου, προέτασσε το διάλογο. Δεν τον διέκρινε ποτέ η οξεία αντιπαράθεση, είχε χαμηλούς τόνους και ήταν πάντοτε συγκαταβατικός. Το γέλιο τον διέκρινε, η χαρά για τη ζωή και η πίστη στα ιδανικά του. Δεν ήταν εύκολο πράγμα για εκείνη την εποχή, όταν σπαρασσόταν η Αριστερά, να έχεις τις ανανεωτικές ιδέες που είχε, διότι η αντιπαράθεση τότε ήταν πάρα πολύ σκληρή.

Συμφωνώ, λοιπόν, μαζί σας και εύχομαι να είναι πράγματι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω έναν πρόσθετο λόγο να είμαι σήμερα ιδιαίτερα συγκινημένος για την απώλεια του Γιάννη Μπανιά –προφανώς μας χώριζε ιδεολογική άβυσσος- γιατί συνέπεσε να είναι πολύ αγαπητός φίλος του πατέρα μου και συνάδελφός του σε δύσκολα χρόνια. Στην Αυστρία, όταν σπούδαζαν και οι δύο –ο πατέρας μου σπούδασε πολιτικός μηχανικός, ήταν μαζί στο Γκρατς στην Αυστρία- ήταν αγαπημένοι φίλοι, παρ' όλες τις ιδεολογικές διαφορές και τα έφερε έτσι η τύχη να συμπέσουμε στην προηγούμενη Βουλή.

Θέλω να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου και στην οικογένειά του και στο κόμμα του, στην οικογένεια όπως είπατε και εσείς της Αριστεράς, γιατί ήταν ένας άνθρωπος τίμιος, ευπρεπής, ουδέποτε κατέφυγε σε ακρότητες, ήταν όπως είπε και ο Υπουργός ένας άνθρωπος του διαλόγου και της σύνεσης και είναι νομίζω μια απώλεια ευρύτερη για τον πολιτικό κόσμο. Και επειδή έκανε μία τίμια ζωή, χωρίς ποτέ το όνομά του να κηλιδωθεί, χωρίς ποτέ να ακουστεί τίποτε για εκείνον, απέδειξε με την πράξη του και με τον τρόπο ζωής του ότι όλοι οι πολιτικοί δεν είναι ίδιοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η κ. Ηρώ Διώτη έχει το λόγο.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Σήμερα για εμάς είναι ημέρα πένθους στην Αριστερά, γιατί χάσαμε ένα σύντροφό μας. Να πω μόνο μία κουβέντα. Ειδικά για εμάς για τους πιο νέους και τις πιο νέες, άνοιξε δρόμους και για το μέλλον της Αριστεράς αλλά και για να παλεύουμε για τη ζωή μας, για μια ζωή με ειρήνη και δικαιοσύνη, χωρίς να ξεπουλάμε τις ιδέες μας και τα ιδανικά μας.

Να είναι καλά εκεί που είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα τώρα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 21-3-2012 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή πρωινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι το Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής ορίζει ως ειδικό αγορητή στη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου τον κ. Θεόδωρο Ιγνατιάδη.

Επίσης, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός με επιστολή του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του, κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου, ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Παύλο Μαρκάκη και κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο τον κ. Ηλία Πολατίδη.

Επίσης, ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο, ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γιάννη Αμοιρίδη και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Νίκο Τσούκαλη.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη που εκλέγεται στο Νομό Κορινθίας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε για το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό. Θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι κάθε φορά ο Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός αποτελεί το πλαίσιο που περιγράφει τους όρους και τους κανόνες με βάση τους οποίους μελετάται και κατασκευάζεται οποιοδήποτε κτήριο. Η φιλοσοφία με την οποία τοποθετείται το κτήριο στο οικόπεδο, αναπτύσσεται ο όγκος του και διαμορφώνεται η εσωτερική του διαρρύθμιση, επηρεάζει αναπόφευκτα το περιβάλλον, διαμορφώνει τον οικιστικό ιστό, εκφράζει την αισθητική κάθε εποχής αλλά και το επίπεδο διαβίωσης των πολιτών.

Αρκεί, λοιπόν, μία ματιά στα σύγχρονα αστικά μας κέντρα, αλλά και στο ευρύτερο περιφερειακό δομημένο περιβάλλον για να καταλάβουμε τον τρόπο με τον οποίο τοποθέτησε ο Έλληνας του 20ου αιώνα τον εαυτό του μέσα στα κτήρια.

Κάνοντας μία σύντομη ιστορική αναδρομή και ξεκινώντας από τον οικοδομικό κανονισμό του 1955, τα κτήρια της τότε εποχής εξέφραζαν εκείνες τις κοινωνικές ανάγκες, δηλαδή την αναγκαιότητα στέγασης του πληθυσμού μετά τον εμφύλιο πόλεμο, που δυστυχώς τον κάναμε σε μικρά οικόπεδα με χαμηλά κτήρια, σε ένα περιβάλλον που ήταν βέβαια παρθένο μέχρι τότε, χωρίς να δίνουν πολύ έμφαση στις αποστάσεις και στους ελεύθερους χώρους, μια που υπήρχαν σε πάρα πολύ μεγάλη έκταση.

Στη συνέχεια, κι αφού η Ελλάδα επούλωσε τις πληγές της σιγά-σιγά, άρχισε να αναπτύσσεται οικονομικά και έπρεπε να στεγάσει τους εργαζόμενους που συρρέουν στα αστικά κέντρα από την περιφέρεια για να βρουν δουλειά στις βιομηχανίες της τότε εποχής. Ο ΓΟΚ του 1973 εξέφρασε και προσπάθησε να καλύψει αυτήν την ανάγκη. Δημιούργησε, λοιπόν, την αντιπαροχή, την πολυκατοικία, τα μικρά διαμερίσματα. Το όραμά του, δυστυχώς, περιοριζόταν από τα πολύ δύσκολα οικοδομικά συστήματα, τη δημιουργία της πόλης κέντρο με πολλές περιφερειακές περιοχές και ουσιαστικά την ανυπαρξία αρχιτεκτονικής ευελιξίας.

Στον αντίποδα ο ΓΟΚ του 1985 εμφανίστηκε με πολύ πιο προοδευτικές προθέσεις και έκανε πολλές και σημαντικές αλλαγές. Μεταξύ των άλλων καθιέρωσε την ελεύθερη τοποθέτηση του κτηρίου μέσα στο οικόπεδο, το ιδεατό στερεό ενός οικοδομήματος, εισήγαγε στο σχεδιασμό τους ημιυπαίθριους χώρους, κάτι που ήταν πάρα πολύ σωστό για το μεσογειακό μας κλίμα και εξαίρεσε από το συντελεστή δόμησης μία σειρά χώρων απαραίτητων για τη λειτουργικότητα των κτηρίων, αλλά και την ποιότητα ζωής.

Εν τούτοις, στην πράξη καταστρατηγήθηκε και κατέληξε να

είναι ένα άκρως περίπλοκο κανονιστικό σχέδιο με πλήθος εγκυκλίων, διατάξεων που από τη μία μεριά δυσκόλευαν το μελετητή και από την άλλη επέτρεψαν πλήθος αυθαιρεσιών στους ημιυπαίθριους χώρους, στα υπόγεια, στις θέσεις στάθμευσης, στις πυλωτές και σε πολλές άλλες περιπτώσεις.

Σήμερα αυτό που τελικά έφτιαξαν οι οικοδομικοί κανονισμοί, δηλαδή το λεγόμενο αστικό δομημένο περιβάλλον, χαρακτηρίζεται από έναν πυκνό πολεοδομικό ιστό, επιβαρυσμένων πληθυσμιακά πόλεων με ελάχιστους ελεύθερους χώρους. Οι μικροί δρόμοι, η έλλειψη χώρων στάθμευσης, η κακή τοποθέτηση των κτηρίων μέσα στο χώρο, η εκτεταμένη κατασκευή αυθαιρέτων έξω από το ιδεατό στερεό του κτηρίου, και το κλείσιμο των ημιυπαίθριων χώρων δίνουν μία πολύ κακή εικόνα στις πόλεις μας.

Συγχρόνως η έλλειψη σχεδιασμού με φιλοπεριβαλλοντικά κριτήρια, η αδιαφορία για τις ενεργειακές ανάγκες των κτηρίων, η μη υιοθέτηση σύγχρονων υλικών και τεχνολογιών δόμησης οδήγησαν σε πόλεις που ασφυκτιούν από την εκλυόμενη θερμότητα και απαιτούν συνεχώς νέες παρεμβάσεις.

Ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός θα θέλαμε όλοι να είναι εκ του μηδενός, να εισάγει μία νέα νοοτροπία, απαλλαγμένη από το άγχος του συντελεστή δόμησης και το βραχνά των πόσων τετραγωνικών μέτρων χτίζουμε σε ένα οικόπεδο. Να καθιερώνει, εάν μπορούσε, τον όγκο του κτηρίου και τις οποιεσδήποτε μεταβολές μέσα σ' αυτό, που να μη χαρακτηρίζονται ως αυθαίρετες.

Ας είμαστε όμως ρεαλιστές. Μπορούμε να κάνουμε σήμερα με δομημένες τις πόλεις σε ένα μεγάλο βαθμό έναν οικοδομικό κανονισμό εκ του μηδενός; Μπορούμε να γκρεμίσουμε τις πόλεις μας και να τις ξαναφτιάξουμε; Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να τις βελτιώσουμε σημαντικά και συγχρόνως να δώσουμε κίνητρα, ώστε κάθε καινούργιο κτήριο να αφήνει αρκετούς χώρους πρασίνου, να βελτιώνει το μικροκλίμα της περιοχής και βεβαίως να οδηγεί σε ένα πιο βιώσιμο και αισθητικά όμορφο δομημένο περιβάλλον.

Ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα, έρχεται να συμπληρώσει μία σειρά από πρωτοβουλίες του ΥΠΕΚΑ, όπως ο νέος τρόπος έκδοσης αδειών, οι ενεργειακοί επιθεωρητές, οι επιθεωρητές δόμησης, η ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων. Όλες αυτές οι παρεμβάσεις, φιλοδοξούν να αλλάξουν το τοπίο στη μελέτη και τη κατασκευή των κτηρίων, με λιγότερη ταλαιπωρία για τους πολίτες, με πιο ξεκάθαρους κανόνες για τους μελετητές μηχανικούς, με ελαχιστοποίηση της συναλλαγής και της διαφθοράς, με διαφάνεια παντού και τελικό σκοπό την αποφυγή της αυθαίρετης δόμησης.

Συνοψίζοντας λοιπόν, και αναλύοντας το σημερινό νομοσχέδιο, θέτοντας τους κύριους στόχους αναφέρω: Πρώτος στόχος, η προσαρμογή της αστικής γης με την αναζωογόνηση των ασφυκτικά δομημένων πόλεων. Ένα πολύ σημαντικό άρθρο, είναι το άρθρο 10 το οποίο αναφέρει ότι σε δήμους όλης της Ελλάδας με πληθυσμό πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες δίνεται η δυνατότητα και τα κίνητρα να συνενωθούν μικρά οικόπεδα, να αποσυρθούν και να καταδεικνύονται τα παλαιά και ακατάλληλα κτίσματα. Στη θέση των πολλών κτισμάτων θα κατασκευαστεί ένα κτήριο με μικρότερη κάλυψη και μεγαλύτερο ύψος, δημιουργώντας περισσότερους ελεύθερους χώρους, βελτιώνοντας τον αερισμό και τον φωτισμό της περιοχής, συμβάλλοντας στην απομάκρυνση των αερίων και σωματιδιακών ρύπων, στη βελτίωση των κοινωνικών παραμέτρων, αυξάνοντας συγχρόνως τις δυνατότητες ποιοτικής αρχιτεκτονικής.

Δεύτερος στόχος, η εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής μέσα από τη δόμηση και τη συμβολή του κτηριακού τομέα στην αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων. Μέχρι σήμερα τα ενεργοβόρα και παλιά κτήρια προκαλούν μεγάλη απώλεια θερμότητας είτε για την παραγωγή ζέστης, είτε για την παραγωγή δροσισμού, κυρίως μέσω των κλιματιστικών, η οποία επιβαρύνει σημαντικά και διαφοροποιεί το μικροκλίμα από περιοχή σε περιοχή.

Στο Νέο Οικοδομικό Κανονισμό δίνονται κίνητρα βιοκλιματικού σχεδιασμού και υποστηρίζονται παθητικές μέθοδοι για τη θέρμανση και την ψύξη των κτηρίων, υιοθέτηση των φυτεμένων δωματίων, των υπόσκαφων κτηρίων αλλά και του διπλού κελύφους στις όψεις των κτηρίων, έχουν σκοπό να δημιουργήσουν οικοδο-

μήματα με μικρότερο ενεργειακό αποτύπωμα και λιγότερη περιβαλλοντική επιβάρυνση.

Τρίτος στόχος, είναι η εξυπηρέτηση των λειτουργιών του κτηρίου. Μέχρι σήμερα τα δεδομένα των οικοδομικών κανονισμών περιφέρονταν αυστηρά γύρω από το συντελεστή δόμησης, δηλαδή τον αριθμό των τετραγωνικών μέτρων που μπορούν να οικοδομηθούν σε ένα οικόπεδο. Στο βωμό αυτό, προκειμένου να καλυφθούν λίγα ακόμα λειτουργικά δομημένα τετραγωνικά, τα εξοικονομούσαμε από όπου ήταν δυνατόν, από τα κοινόχρηστα κλιμακοστάσια, τα πλατύσκαλα, το χώρο για τους ανελκυστήρες και κάθε άλλο κοινόχρηστο χώρο. Κάναμε έκπτωση στη λειτουργικότητα των κτηρίων και θυσιάζαμε στο βωμό του συντελεστή δόμησης μία καλύτερη και πιο ανθρώπινη κατασκευή.

Ο σημερινός οικοδομικός κανονισμός, αφήνει το περιθώριο να μην υπολογίζονται στο συντελεστή δόμησης τα κλιμακοστάσια, δίνει τη δυνατότητα να δημιουργηθούν πιο ανθρώπινα, πιο ασφαλή κλιμακοστάσια και επαναφέρει τα πατάκια, τις σοφίτες, τα κουρ-ανγκλέ, που επιτρέπουν έτσι τον καλύτερο αερισμό, φωτισμό και δροσισμό των χώρων. Ακόμα προϋποθέτει την υπό προϋποθέσεις κύρια χρήση των υπόγειων χώρων. Δίνει διευκολύνσεις για την προσβασιμότητα των ατόμων με αναπηρία, υποχρεώνοντας κυρίως τα κτήρια που στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες να προσαρμοστούν.

Όλα αυτά τα δεδομένα νομίζω ότι ανοίγουν νέες ευκαιρίες και στο μελετητή μηχανικό, αλλά και στην νέα κοινότητα που πρέπει να αναπτυχθεί στα κτήρια, ούτως ώστε οι προϋποθέσεις να είναι πάντα η λειτουργικότητα του κτηρίου και λιγότερο το πόσα τετραγωνικά μέτρα τελικά δομούνται.

Τέταρτος στόχος, είναι η προστασία των φυσικών πόρων και των διαθέσιμων χώρων των πόλεων. Εδώ προβλέπεται για πρώτη φορά η απαγόρευση όσο το δυνατόν της σφράγισης του φυσικού εδάφους σε ένα οικόπεδο στον ακάλυπτο χώρο. Αυτό το οποίο γινόταν μέχρι τώρα, το να μπορεί κάποιος να επεκτείνει τον υπόγειο χώρο σε όλο τον ακάλυπτο χώρο του οικοπέδου, δυστυχώς είχε δημιουργήσει σφράγιση του φυσικού εδάφους, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ροή των υδάτων. Βεβαίως σε κάποιες περιπτώσεις πρέπει να γίνει, είναι λειτουργικό, μας δίνει χώρους στάθμευσης. Σε μικρά οικόπεδα, στο νέο οικοδομικό κανονισμό δίνεται η δυνατότητα αυτή. Όταν όμως το οικόπεδο είναι αρκετά μεγάλο και μπορεί να εξοικονομήσει και να βρει τις νέες θέσεις στάθμευσης στον υπόγειο χώρο, είναι λογικό να μην επεκτείνεται το υπόγειο σε όλο τον ακάλυπτο χώρο.

Συγχρόνως ένα ποσοστό της υδάτινης επιφάνειας, που μπορεί να υπάρξει στον ακάλυπτο χώρο, θεωρείται ως φύτευση. Η υπόγεια στάθμευση στα μικρά οικόπεδα υποστηρίζεται με τη δημιουργία κουβουκλίου στέγασης ανελκυστήρα οχημάτων. Και βεβαίως, μία νέα καινοτομία είναι ότι καθίσταται υποχρεωτική η συλλογή και ο διαχωρισμός των σκουπιδιών στην περίφραξη και καθορίζονται οι διαστάσεις του χώρου αυτού, με δεδομένα που να μην περιλαμβάνονται στο συντελεστή δόμησης.

Βεβαίως το νομοσχέδιο, ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός δεν ασχολείται μόνο με τα ζητήματα της δόμησης και της κάλυψης των οικοπέδων. Στα τελευταία άρθρα του ασχολείται και με την τροποποίηση των ρυμοτομικών σχεδίων μετά από άρση των απαλλοτριώσεων, μία αμαρτωλή ασυνέπεια της ελληνικής πολιτείας, η οποία δυστυχώς έχει οδηγήσει πάρα πολλά οικόπεδα να μένουν αναξιοποίητα τόσα χρόνια ούτε οι δήμοι να έχουν τα χρήματα να προχωρήσουν τελικά στην απαλλοτρίωση ώστε να γί-

νουν κοινόχρηστοι χώροι αλλά ούτε και να επιτρέπεται στους ιδιοκτήτες να αξιοποιήσουν τα ακίνητά τους.

Νομίζω ότι τα νέα δεδομένα τα οποία βάσει ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός στα τελευταία του άρθρα, απεμπλέκουν τις διαδικασίες, τις επιταχύνουν, ώστε να μπορούν να γίνουν γρήγορα απαλλοτριώσεις με καινούργια χρηματοδοτικά εργαλεία αλλά να μπορεί να γίνει και τροποποίηση του σχεδίου, όπου είναι απαραίτητο μετά από άρση της απαλλοτρίωσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι έγινε μία πολύ καλή συζήτηση και στην πρώτη και στη δεύτερη ανάγνωση του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού στην επιτροπή μας. Πάρα πολλές παρατηρήσεις μας -θέλω να πω όλες σχεδόν- υιοθετήθηκαν σε αυτόν το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό. Είναι το τελευταίο νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε από πλευράς Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Σε αυτά τα δύομισι χρόνια το Υπουργείο έδωσε μάχη για να δώσει την κατεύθυνση για τη διατήρηση και τη βελτίωση του περιβάλλοντος και του φυσικού και του δομημένου περιβάλλοντος. Ήταν προτεραιότητα για το Υπουργείο αυτό και μεγίστη πολιτική βούληση.

Με το σημερινό οικοδομικό κανονισμό εκτός από τα συνήθη ζητήματα οικοδομησιμότητας, οικοπέδων, κάλυψης, δόμησης εισάγονται όλες οι νέες τάσεις στη σχεδίαση και την κατασκευή των κτηρίων.

Εγώ, ως πολιτικός μηχανικός και ως Βουλευτής με δύομισι χρόνια κοινοβουλευτικής θητείας, δεν έχω παρά να ευχηθώ, με την εφαρμογή αυτού του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού -αλλά και με όλες τις άλλες πρωτοβουλίες που πήραμε σε αυτά τα δύομισι χρόνια που υποστηρίζουν τη βελτίωση του δομημένου περιβάλλοντος- αισθητικές πληγές που υπάρχουν στις σημερινές πόλεις μας να εκλείψουν, να αναβαθμιστούν μέσα από αυτό το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό και, πραγματικά, να μετασχηματιστούν σε πολύτιμες ανάσες διαφοράς και αρχιτεκτονικής ποιότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Φαρμάκη- Γκέκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε να κάνετε νομοθετικές βελτιώσεις, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις και πολλές αλλαγές που υπάρχουν, ύστερα και από την ολοκλήρωση της δεύτερης ανάγνωσης, που είναι και συγκερασμός προτάσεων συναδέλφων Βουλευτών, προκειμένου να διαμοιρασθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις-συμπληρώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

LL

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ – ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός» του ΥΠΕΚΑ.

Άρθρο 1

- Στην παρ. 2β' διαγράφεται ο αριθμός 3.
- Στην παρ. 2 ζ' διαγράφονται οι λέξεις «εκτός της παραγράφου 4δ».
- Στην παρ. 2ι' οι λέξεις «2αβγδ και 6β» αντικαθίστανται από τις λέξεις «2^α, 2β, 2στ, 6β και 8».
- Στην παρ. 3β' διαγράφεται ο αριθμός 2.
- Στις περ. ιβ), ιγ) ιδ), ιε), ιστ) και ιζ) της παρ. 3 πριν τους αριθμούς προστίθενται οι λέξεις «το άρθρο» και στην περ. ιζ) προστίθενται οι λέξεις «τα άρθρα».

Άρθρο 2

- Στην περ. 1 η λέξη «πρόσωπο» αντικαθίσταται από τη λέξη «ανοίγματα».
- Πριν το τελευταίο εδάφιο της περ. 95 προστίθεται ο αριθμός «96».
- Στο τέλος της περ. 95 προστίθεται η φράση «Οι χώροι κύριας χρήσης έχουν, για τα κτίρια που κατασκευάζονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος μελετώμερο ύψος τουλάχιστον 2,65 μ».

Άρθρο 4

- Στην παρ. 1θ διαγράφονται οι λέξεις «νερού και δεξαμενών λυμμάτων».
- Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 τίθεται ως τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 και η λέξη «απαιτείται» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δεν απαιτείται άδεια δόμησης, αλλά» και μετά τις λέξεις «μικρής κλίμακας» προστίθενται οι λέξεις «ή ενημέρωση της αρμόδιας Υ.ΔΟΜ.».
- Στην παρ. 3θ διαγράφεται η λέξη «συναρμολογούμενης» και οι λέξεις «χωρίς μηχανοστάσια» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και δεν απαιτείται για την εγκατάστασή τους τοιχίο από οπλισμένο σκυρόδεμα» και μετά τις λέξεις «φυσικού εδάφους» προστίθενται οι λέξεις «μεγαλύτερες από 1,00 μ.».
- Στο τέλος της παρ. 3θ προστίθεται το εξής εδάφιο «Για την εγκατάσταση απαιτείται δήλωση αρμόδιου μηχανικού που αναλαμβάνει την ευθύνη της στατικής και ηλεκτρομηχανολογικής ασφάλειας της κατασκευής και των εγκαταστάσεων.».

Άρθρο 6

- Στην παρ. 10 διαγράφεται η λέξη «Κεντρικού», καθώς και οι λέξεις «η οποία διατυπώνεται μετά από εισήγηση του αρμόδιου Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής».
- Στο τέλος του άρθρου 6 προστίθεται παρ. 11 ως ακολούθως «11. Σε περίπτωση επεμβάσεων σε υφιστάμενα κτηνήρια διατηρητέα κτήρια ή κτήρια που είναι αξιόλογου αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος και έχουν ανεγερθεί προ της έναρξης ισχύος του Κανονισμού Θερμομόνωσης, επιτρέπεται, με σκοπό την διατήρηση του χαρακτήρα, της μορφολογίας και της τυχόν ιστορικής σημασίας τους, η μη εφαρμογή εν όλω ή εν μέρει του ΚΕΝΑΚ, μετά από απόφαση του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, η οποία εκδίδεται κατόπιν αίτησης του ιδιοκτήτη που συνοδεύεται από αιτιολογική και τεχνική έκθεση για τις απαιτούμενες επεμβάσεις που προκύπτουν από την ενεργειακή μελέτη.».

Άρθρο 7

- Η περ. γ' της παρ. 1 διαγράφεται.

Άρθρο 10

- Στην περ. 1 μετά τη λέξη «Βόλου» προστίθενται οι λέξεις «Νέας Ιωνίας Μαγνησίας».

Άρθρο 11

- Στην περίπτωση ιγ' της παρ. 6 μετά τις λέξεις «στάθμευσης στεγασμένος» προστίθενται οι λέξεις «, μέγιστου ύψους 2,60 μ.,».
- Στο τέλος της περ. κδ' της παρ. 6 προστίθεται εδάφιο ως εξής «Οι διατάξεις οι οποίες ρυθμίζουν την κατασκευή υπόσκαφων κτιρίων εφαρμόζονται και στα νησιά, στα οποία η δόμηση, στις εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών περιοχές ρυθμίζεται από ειδικές διατάξεις, μη εφαρμοζόμενης της προϋπόθεσης που τάσσει η περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 31 του ν. 3937/2011, αποκλειστικά και μόνο για την κατασκευή υπόσκαφων κτιρίων.»

Άρθρο 13

- Στην παρ. 2 α μετά το στοιχείο «κζ» τίθεται κόμμα και προστίθεται το στοιχείο «λ» (2 φορές).

Άρθρο 16

- Στην παρ. 3 μετά τις λέξεις «δομικά στοιχεία» τίθεται κόμμα, διαγράφεται η λέξη «που» και προστίθενται οι λέξεις «αν εξέχουν την ρυμοτομικής γραμμής».
- Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 οι αριθμός «5,00» αντικαθίσταται από τον αριθμό «3,00».
- Στην παρ. 3 διαγράφονται οι λέξεις « κατασκευάζονται σε ύψος μικρότερο των 5,00 μ., αλλά πάντοτε μεγαλύτερο από 3,00 μ.».
- Στο τέλος της παρ. 5 προστίθεται περ. ε) ως εξής «ε) Δεν επιτρέπεται η κατασκευή ανοιχτών εξωστών σε συνέχεια κλειστών εξωστών».
- Στην παρ. 10 οι λέξεις «για θέρμανση και» αντικαθίστανται από τις λέξεις «για θέρμανση ή».

Άρθρο 17

- Η περ. στ) της παρ. 2 αναδιατυπώνεται ως εξής «στ) Ειδικά για πρατήρια υγρών καυσίμων ο υποχρεωτικός χώρος φύτευσης ορίζεται στο ¼ του αναφερόμενου στην παράγραφο 2 α».
- Η περ. ζ) της παρ. 2 διαγράφεται.
- Η παρ. 5 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Επιτρέπεται η στέγαση κολυμβητικών δεξαμενών ιδιοκτησίας του δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των Ο.Τ.Α. και της Ο.Σ.Κ. ΑΕ με πέργκολες που καλύπτονται με ελαφρά εύκαμπτα υλικά ή με αρθρωτές κινούμενες κατασκευές».
- Στην παρ. 6 α οι λέξεις «αερίου καυσίμου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «υγρών και αερίων καυσίμων».
- Στην παρ. 6 γ οι λέξεις «και δεξαμενές λυμάτων» διαγράφονται.
- Στην παρ. 6 η περ. δ) διαγράφεται.
- Στην περ. ιβ) της παρ. 7 οι λέξεις «Από τις εγκαταστάσεις» αντικαθίστανται οι λέξεις «Οι εγκαταστάσεις» και διαγράφονται οι λέξεις «που προβλέπονται από το Αρθ – 6 και το Αρθ -8 παρ. 5 του β.δ. 465/70, όπως ισχύει, μπορούν να κατασκευαστούν στους ακάλυπτους χώρους των οικοπέδων ή γηπέδων.».

- Στο τέλος της περ. ιβ) της παρ. 7 προστίθεται εδάφιο ως εξής «Το σύνολο των κατασκευών των περιπτώσεων α' και ια' δεν μπορεί να υπερβαίνει το εμβαδόν της επιτρεπόμενης κάλυψης».
- Στο τέλος της περ. Α γ της παρ. 8 προστίθενται οι λέξεις « σε αποστάσεις που ορίζονται από τους ισχύοντες σχετικούς κανονισμούς».
- Στην περ. στ) της παρ. 9 διαγράφονται οι λέξεις «ή οριζόντια εξ αδιαιρέτου».

Άρθρο 24

- Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 διαγράφεται.

Άρθρο 25

- Στην παρ. 1 οι λέξεις «ανώτερες ενεργειακά κατηγορίες» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ανώτερη ενεργειακά κατηγορία» και μετά από αυτές προστίθενται οι λέξεις «Α+ σύμφωνα με τον ΚΕΝΑΚ».

Άρθρο 26

- Στο τέλος της παρ. 1 προστίθενται οι λέξεις «, χωρίς να θίγεται ο φέρων οργανισμός του κτιρίου».
- Στην παρ. 4 μετά τις λέξεις «μέχρι το 2020» προστίθενται οι λέξεις «με την προϋπόθεση ότι δεν θίγεται ο φέρων οργανισμός του κτιρίου».
- Το προτελευταίο εδάφιο της παρ. 6 διαγράφεται.

Άρθρο 27

- Το άρθρο 29 τίθεται ως παρ. 4 στο άρθρο 27 και διαγράφεται η λέξη «Δυτική».

Άρθρο 29 – αναριθμημένο (πρώην 30)

- Στην παρ. 5 α η ημερομηνία «1.3.2012» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1.3.2011» και διαγράφεται η παρένθεση και οι λέξεις εντός αυτής.
- Προστίθενται παρ. 8 και 9 ως εξής:

«8. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 4030/2011 μετά τις λέξεις «διοικητικών οργάνων» προστίθεται η φράση «εκτός της γνωμοδότησης του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής ή του Σ.Χ.Ο.Π. Αιγαίου».

9. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν. 4030/2011 μετά τις λέξεις «η έγκριση δόμησης» προστίθεται η φράση «,η γνωμοδότηση του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής ή του Σ.Χ.Ο.Π. Αιγαίου, όπου απαιτείται».

Τα άρθρα 30 έως 37 αναριθμούνται σε 29 έως 36 αντίστοιχα.

Άρθρο 30 – αναριθμημένο (πρώην 31)

- Στην παρ. 3 προστίθενται περ. γ, δ και ε ως εξής «γ. Στο άρθρο 26 παράγραφος 2 του ν. 4014/2011 η ημερομηνία «31.12.2011» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30.6.2012» και διαγράφονται οι λέξεις «και επέρχονται οι συνέπειες των παραπάνω διατάξεων».

δ. Για τη λήψη άδειας εγκατάστασης, λειτουργίας ή για την υποβολή υπεύθυνης δήλωσης για την άσκηση μεταποιητικών ή συναφών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 17 έως 40 του ν. 3982/2011 (Α' 209), σε κτίρια ή τμήματα κτιρίων, που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 4014/2011,

απαιτείται αντί της οικοδομικής άδειας η βεβαίωσης περαίωσης της διαδικασίας υπαγωγής στο παραπάνω άρθρο.

ε. Στο τέλος της παραγράφου 18 του άρθρου 24 του Ν. 4014/2011 προστίθεται το εξής εδάφιο: «Στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου υπάγονται αυθαίρετες κατασκευές που έχουν ανεγερθεί κατά παράβαση των ρυθμίσεων του από 17-2-1998 Π.Δ. «Καθορισμός χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δόμησης στην εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών προ του έτους 1923 περιοχή της χερσονήσου Λαυρεωτικής (Ν.Αττικής)» (ΦΕΚ Δ125/1998). Σε περίπτωση διαπλάτυνσης του οδικού δικτύου οι κύριοι των αυθαιρέτων κατασκευών δεν δικαιούνται αποζημίωσης για τις αυθαίρετες κατασκευές.».

Άρθρο 34 – αναριθμημένο (πρώην 35)

Οι παρ. 1 και 4 διαγράφονται και οι παρ. 2 και 3 αναριθμούνται σε 1 και 2 αντίστοιχα.

Άρθρο 35 – αναριθμημένο (πρώην 36)

- Οι λέξεις «του άρθρου 35» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του άρθρου 34».

Άρθρο 36 – αναριθμημένο (πρώην 37)

- Το άρθρο αναδιατυπώνεται ως εξής «Η ισχύς του παρόντος αρχίζει τρεις (3) μήνες από την ψήφισή του, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 27 παράγραφος 4, 28, 29, 30, 31, 32 και 33, η ισχύς των οποίων αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτής Μαγνησίας, κ. Αθανάσιος Νάκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι η τοποθέτησή μου δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις διορθώσεις που έχετε κάνει, διότι δεν τις έχω δει ακόμη.

Κοινή απαίτηση του τεχνικού κόσμου αλλά και της κοινωνίας ήταν η αλλαγή του επί είκοσι επτά χρόνια ισχύοντος Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού. Ύστερα από τόσα χρόνια εφαρμογής με πλήθος τροποποιήσεων, διαταγμάτων, ερμηνευτικών εγκυκλίων και εγγράφων, ουσιαστικά ο ισχύον νόμος είναι αφ' ενός αναχρονιστικός και αφ' ετέρου δυσνόητος και πολύπλοκος.

Ακόμα, η έλλειψη κωδικοποίησης της πολεοδομικής νομοθεσίας, δημιούργησε και δημιουργεί πλήθος καθημερινών προβλημάτων που έχει ως αποτέλεσμα την ταλαιπωρία των πολιτών και του τεχνικού κόσμου.

Η παράλληλη εφαρμογή μίας σειράς από διατάξεις κανονιστικού χαρακτήρα επέτρεπε διάφορες ερμηνείες ή και παρερμηνείες από ειδικούς ή μη, αρμόδιους ή αναρμόδιους, κατάσταση την οποία, όπως συμβαίνει σε κάθε παρόμοια περίπτωση, εκμεταλλεύονται οι κάθε λογής επιτήδριοι. Αυτή η κατάσταση και αυτοί οι επιτήδριοι είναι που επί σειρά ετών αναδείκνυν τις αρμόδιες πολεοδομικές υπηρεσίες πρωταθλήτριες της διαφθοράς.

Συνεπώς, ένας νέος ΓΟΚ που θα ήταν ένα εργαλείο σύγχρονο και ξεκάθαρο, με ελαχιστοποίηση των παρερμηνειών και θα είναι αναπόσπαστο κομμάτι του νέου τρόπου έκδοσης οικοδομικών αδειών και ελέγχου των κατασκευών, που θα άλλαζε ριζικά τη σημερινή λογική στην παραγωγή του δομημένου περιβάλλοντος, που θα διαμόρφωνε σύγχρονη οικιστική ανάπτυξη για τις επόμενες δεκαετίες, ήταν φυσικό να είναι καθολική απαίτηση.

Η χώρα μας στη σημερινή δύσκολη συγκυρία, που χρειάζεται όσο ποτέ να ξεπεράσει τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και να επανέλθει σε τροχιά ανάπτυξης, χρειάζεται μεταξύ άλλων ένα Νέο Οικοδομικό Κανονισμό με απαίτηση να ενσωματώνει μέσω των χωροταξικών και πολεοδομικών μελετών, τις κατασκευές σε ένα περιβάλλον αναπτυξιακό, με κυρίαρχη την περιβαλλοντική διάσταση, χρησιμοποιώντας τις εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνολογίας των κατασκευών.

Κατά συνέπεια, το ερώτημα στο οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε σήμερα είναι αν το συζητούμενο σχέδιο νόμου, ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός ικανοποιεί αυτές τις βασικές απαιτήσεις.

Οι μεγάλες καθυστερήσεις στη σύνταξη των απαραίτητων πολεοδομικών μελετών, καθώς και των μελετών αστικού σχεδιασμού που έπρεπε να έχουν προηγηθεί και έτσι ο νέος οικοδομικός σχεδιασμός να προσαρμόζει τις διατάξεις τους προς τα δημιουργούμενα πολεοδομικά περιβάλλοντα οδήγησαν αναγκαστικά –θα έλεγα– στη θεσμοθέτηση οριζόντιων κανόνων που φυσικό είναι να μην ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις που είναι η βελτίωση του υφιστάμενου κτηριακού αποθέματος, με στόχο την καλύτερη των συνθηκών διαβίωσης και τη μείωση της κατανάλωσης των φυσικών πόρων.

Παρ' όλα αυτά και παρ' ότι θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι το παρόν σχέδιο νόμου δεν είναι παρά μια επικαιροποίηση του ισχύοντος ΓΟΚ διά της τροποποίησης διατάξεών του και της τακτοποίησης εκκρεμοτήτων ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός, το παρόν σχέδιο νόμου δηλαδή, δίνει μια νέα διάσταση στον τρόπο δόμησης, διάσταση που αν συνδυαστεί με ένα νέο κτηριοδομικό κανονισμό και εξειδικευτεί με τις αναγκαίες προσαρμογές μετά την ολοκλήρωση των καθυστερούμενων πολεοδομικών μελετών και των μελετών αστικού σχεδιασμού, θα συντελέσουν ώστε ο νέος ΓΟΚ να αποτελέσει ένα χρήσιμο εργαλείο για την κοινωνία.

Η φανερή προσπάθεια νομιμοποίησης ή και αποτροπής όλων εκείνων που ήταν οι συνήθεις ύποπτοι για τις υπερβάσεις του παλιού ΓΟΚ, όπως η χρήση των υπογείων, τα πατάρια, οι σοφίτες, οι σκεπές κ.λπ., επιτυγχάνεται –σε ποιο βαθμό, βέβαια, θα δούμε στη εφαρμογή του– με την τροποποίηση και μόνο των αριθμητικών παραμέτρων, όπως του συντελεστή δόμησης, της κάλυψης του ύφους, του όγκου χωρίς ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Από την άλλη μεριά, ελευθερώνεται ο σχεδιασμός και μπορούν να κατασκευαστούν στοιχεία απαραίτητα για τη λειτουργία των υποδομών, την ποιοτική ή περιβαλλοντική αναβάθμισή τους χωρίς αυτά να απορρίπτονται κατά το σχεδιασμό, λόγω της ασφυκτικής πίεσης και της εκμετάλλευσης του συντελεστή δόμησης.

Ακόμη η καθιέρωση κινήτρων για την περιβαλλοντική αναβάθμιση με τη δημιουργία ελεύθερων χώρων φύτευσης και κυκλοφορίας του αέρα, όπως και η αύξηση του συντελεστή δόμησης, στη λογική όμως του ανταποδοτικού οφέλους, αφ' ενός προκαλεί, αφ' ετέρου μοιάζει ρεαλιστική αν λάβουμε υπ' όψιν συμπεριφορές και νοοτροπίες παγιωμένες. Σε κάθε περίπτωση αυτά τα κίνητρα πρέπει να επεκταθούν σε όλες τις πόλεις που παρουσιάζουν όμοια χαρακτηριστικά και απαιτείται η ίδια αντιμετώπιση.

Με την ίδια λογική, της καθιέρωσης κινήτρων με αύξηση του συντελεστή δόμησης κινείται και η αναγκαιότητα της εφαρμογής του βιοκλιματικού σχεδιασμού. Ας ελπίσουμε ότι κάποια στιγμή η κατασκευή βιοκλιματικών κτηρίων θα είναι συνειδητή επιλογή και όχι αποτέλεσμα ανταποδοτικού κινήτρου.

Θα ήταν ξένο προς τη λογική και προς την πολιτική μου συμπεριφορά, αν δεν παραδεχόμουν δημοσίως ότι ο κ. Υπουργός έκανε δεκτές πολλές από τις παρατηρήσεις μας κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του σχεδίου νόμου στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Αυτό συνέβαλε κατά πολύ στην αποφυγή διατάξεων που θα δημιουργούσαν παρερμηνείες ή και θα καθιστούσαν ακόμη δυσχερή την εφαρμογή τους. Τολμώ να πω ότι αν δεν είχαν εισακουστεί οι παρατηρήσεις μας σε μερικές περιπτώσεις, πιθανότατα θα βρισκόμασταν σε αδυναμία εφαρμογής πολλών διατάξεων του νόμου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι διατάξεις που αφορούν το πεδίο εφαρμογής του νόμου οι οποίες αν και σαφέστατα βελτιώθηκαν σε σχέση με το αρχικό σχέδιο, το οποίο οδηγούσε σε σχεδόν ακύρωση του νόμου, εντούτοις δεν θα αποφευχθούν τα προβλήματα. Ακόμη αμφιβάλλω αν είναι ισχυρή η διάταξη που εξουσιοδοτεί τον Υπουργό να διαπιστώνει ή μη την εφαρμογή των κανονιστικών πράξεων της διοίκησης.

Όσο για τις διατάξεις που αφορούν την προστασία της αρχιτεκτονικής και φυσικής κληρονομίας, παρ' ότι είναι ιδιαίτερα εκτενείς και αναλυτικές, δεν θα καταφέρουν δυστυχώς να επιτύχουν το στόχο τους. Και αυτό, γιατί όπως και οι διατάξεις του ισχύοντος ΓΟΚ λειτουργούν παράλληλα, αποκομμένα και ακόμη και αντιφατικά σε κάποιες περιπτώσεις προς τις διατάξεις που διέπουν την εμπλοκή και τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Πολιτισμού. Επιτέλους πρέπει να υπάρξει άμεσα συνεργασία μεταξύ των δύο Υπουργείων και να τελειώσει η υπάρχουσα κωμική διαρχία. Δεν είναι δυνατόν καθημερινά πολίτες να ταλαιπωρούνται από τις εμμονές και τους εγωισμούς Υπουργών και παραγόντων των δύο Υπουργείων, η οικοδομική δραστηριότητα να αναστέλλεται επί μηνες ή και χρόνια ακόμη και επιτέλους να μην προβλέπεται μια άμεση και ξεκάθαρη διαδικασία προστασίας της αρχιτεκτονικής μας κληρονομίας χωρίς να αποβούν σε βάρος της ιδιοκτησίας και των πολιτών. Παρά την αύξηση του επιτρεπόμενου μεγέθους του Υπουργείου για την κατασκευή των απαιτούμενων θέσεων στάθμευσης και την παρεχόμενη δυνατότητα εξαγοράς μέρους αυτών όπως είχαμε προτείνει, και πάλι πολύ φοβούμαι ότι ιδίως σε περιοχές που η κατασκευή περισσότερων του ενός υπογείων είναι εξόχως δαπανηρή, θα υπάρξουν προβλήματα εφαρμογής του νόμου.

Παράλληλα, στο συζητούμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνονται σημαντικά ζητήματα που αφορούν τη διαδικασία τροποποίησης συγκεκριμένων ρυμοτομικών σχεδίων. Η θεσμοθετούμενη διάταξη, προκειμένου να είναι συμβατή με τις απαιτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, πλην των περιπτώσεων των σημειακών τροποποιήσεων που ρυθμίστηκαν με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», παρ' ότι φαίνεται να τακτοποιεί καταστάσεις, στην πραγματικότητα μικρή βελτίωση θα επιφέρει. Δυστυχώς, η μέχρι τώρα εμπειρία έχει δείξει ότι οι μακροχρόνιες καθυστερήσεις προώθησης και θεσμοθέτησης του πολεοδομικού σχεδιασμού, οφείλονται στη σύγκρουση ή και πολλές φορές στην επικάλυψη αρμοδιοτήτων. Κατά συνέπεια, η συγκέντρωση των αρμοδιοτήτων έγκρισης στην κεντρική διοίκηση διά προεδρικών διαταγμάτων, στην πραγματικότητα παραπέμπει στις καλές

δες τις τροποποιήσεις, γιατί σε ανάλογες περιπτώσεις κατά το πρόσφατο παρελθόν χρειάστηκαν ακόμα και δέκα χρόνια ταλαιπωρίας για να ευοδωθούν.

Δυστυχώς, το 2001 χάθηκε από ατολμία η ευκαιρία να δοθεί λύση στο θέμα κατά τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Και δεν υπονοώ, βέβαια, τη χωρίς κανόνες μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στην αυτοδιοίκηση ή έστω στην αποκεντρωμένη διοίκηση, αλλά αντίθετα τη με αυστηρές προδιαγραφές και όρους αποσυμφόρηση της κεντρικής διοίκησης.

Αλήθεια, πόσα προεδρικά διατάγματα έχουν εκδοθεί, προκειμένου να καθοριστούν τα όρια των παραδοσιακών ή παραθιλάσιων οικισμών προ του 1923 που δεν έχουν εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο; Πόσο ακόμα θα παραμένουν σε εκκρεμότητα και δεν θα τακτοποιούνται εκατοντάδες περιπτώσεις που έχουν δημιουργήσει απελπισία ή ανασφάλεια σε πάρα πολλούς πολίτες, όπου ακόμη και εκβιασμοί έχουν παρατηρηθεί; Καμμία ή ίσως ελάχιστα σε σύνολο εκατοντάδων. Δεν γνωρίζω τον αριθμό.

Ακόμα είναι σωστό να θεραπεύεται το πρόβλημα που υπήρχε με την υποχρέωση εισφοράς γης σε περιπτώσεις αποχαρκτηρισμού κοινοχρήστων χώρων λόγω της μη ολοκλήρωσης της διαδικασίας απαλλοτρίωσης. Οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις για την εκ νέου επιβολή ανακληθείσας ή αρθείσας ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή δέσμευσης βοηθά στην επίλυση του προβλήματος της δήμευσης περιουσιών που είχε παρατηρηθεί.

Είναι επίσης θετικό ότι παρέχεται η δυνατότητα τήρησης των γενικών διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων που δίνει διέξοδο για τη αποδέσμευση περιουσιών οι οποίες στην πραγματικότητα είχαν δемеυθεί. Είναι λογικό και δίκαιο, την αδήριτη αναγκαιότητα εξεύρεσης νέων πόρων για χρηματοδότηση των αποζημιώσεων των προς αποχαρκτηρισμό κοινόχρηστων ή κοινωφελών χρήσεων χώρων, να την επωμιστούν οι δήμοι και οι ωφελούμενοι.

Όμως, για να γίνουν οι παραπάνω διατάξεις αποδοτικές πρέπει να εξευρεθούν και νέοι οικονομικοί πόροι. Το Πράσινο Ταμείο, κοινοτικά προγράμματα, αλλά και η δυνατότητα επιβολής ανταποδοτικού τέλους για την αντιμετώπιση των αυξημένων δαπανών αποζημίωσης για αναγκαστικές απαλλοτριώσεις και αγορές ακινήτων προς διατήρηση και επαύξηση των κοινόχρηστων χώρων των δήμων που προβλέπεται στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Είναι απαραίτητο να υπάρξουν και νέοι οικονομικοί πόροι προκειμένου να εφαρμοστεί αυτή η διάταξη του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Δυστυχώς, παρόμοιες διατάξεις που υπήρχαν σε παλαιότερους νόμους δεν έτυχαν εφαρμογής από τους δήμους ή όπου σε ελάχιστες περιπτώσεις αυτό επιχειρήθηκε, εγκαταλείφθηκε σύντομα υπό το βάρος των πιέσεων και του συνεπαγόμενου πολιτικού κόστους.

Το συμπέρασμα είναι ότι σήμερα για να μη συνεχίζουν να στερούνται οι πόλεις των απαραίτητων κοινόχρηστων και κοινωφελών χρήσεων χώρων, απαιτείται επωφελής συνδυασμός πολλών παραγόντων, πολιτική βούληση, συμμετοχή των ωφελουμένων και χρηματοδοτικά εργαλεία.

Τέλος, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί σε σχέση με την έναρξη ισχύος του νέου συζητούμενου κανονισμού, που ήδη έχει αποτελέσει σημείο τριβής και διαφωνίας. Η παράλληλη επί εξάμηνου ισχύος του νέου και του παλαιού κανονισμού είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει σύγχυση χωρίς ουσιαστικό όφελος, γιατί εάν η έναρξη ισχύος του νέου κανονισμού μετατεθεί...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Το αλλαξαμε στη νομοτεχνική βελτίωση που κατατέθηκε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Άρα, λοιπόν, υπάρχει η μη παράλληλη και η μετάθεση για...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Μετά από τρεις μήνες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Τρεις μήνες είναι ένα λογικό χρονικό περιθώριο, κατά τη διάρκεια του οποίου ο μελετητής μηχανικός μπορεί να έχει προχωρήσει τη μελέτη και να ετοιμαστεί, μια που ξέρει τους κανόνες του παιχνιδιού, με τη δημοσίευση και ψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου. Όσο γρήγορα και να κάνει κανείς, είναι δύσκολο -εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις που δεν ξέρω

να αφορούν και το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό- σε τρεις μήνες να έχει ολοκληρώσει μία μελέτη.

Άρα, αυτό που ήταν μειονέκτημα στην πρόταση του τεχνικού επιμελητηρίου, ότι ήταν πιθανό να σταματήσει η ήδη ανύπαρκτη οικοδομική δραστηριότητα και η έκδοση των οικοδομικών αδειών για κάποιο χρονικό διάστημα, αίρεται. Νομίζω ότι αυτό είναι πάρα πολύ σωστό.

Τελειώνοντας, επαναλαμβάνω, πως δεν θα κουραστώ να τονίζω ως μόνιμη επωδό ότι είναι επείγουσα και κάτι περισσότερο από απαραίτητη η κωδικοποίηση της υπάρχουσας νομοθεσίας. Αν αυτό γίνει με το σωστό τρόπο που προτείνει το ΤΕΕ ή με άλλο προσφορότερο τρόπο -αν υπάρχει- δεν αποτελεί ούτε μπορεί να αποτελέσει θέμα τριβών. Το παν είναι να γίνει και να γίνει άμεσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοβούμαι γνωρίζοντας και τον τρόπο λειτουργίας των επιφορτισμένων με τα πολεοδομικά θέματα υπηρεσιών ότι η νομοθέτηση του νέου ΓΟΚ με τον τρόπο που γίνεται δεν θα τελειώσει σήμερα. Η σημερινή ημέρα, θα είναι αφετηρία μιας σειράς από εγκυκλίου, υπουργικές αποφάσεις και τροποποιήσεις που θα ξεκινήσουν στο άμεσο μέλλον.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο, παρά τις βελτιώσεις που επήλθαν σε αυτό κατά την επεξεργασία του στην επιτροπή και σήμερα ακόμη, παραμένει με πληθώρα ειδικών περιπτώσεων και περιορισμών. Η ανάγκη διευκρίνισης, τουλάχιστον των καταργούμενων και ισχυουσών διατάξεων έπρεπε να είναι, όμως, όπως προανέφερα, πιο ξεκάθαρη.

Παρ' όλα αυτά, ζυγίζοντας τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του παρόντος, ιδίως μετά την αποδοχή από τον κύριο Υπουργό σχεδόν του συνόλου των παρατηρήσεών μας ακόμα και την τελευταία στιγμή και αποδεχόμενοι την αγωνία του τεχνικού κόσμου για αλλαγές στον πεπαλαιωμένο ισχύοντα Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό, η ζυγαριά γέρνει προς τη θετική κατεύθυνση και γι' αυτό θα ψηφίσουμε επί της αρχής το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Θεόδωρος Ιγνατιάδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που έχουμε σήμερα στα χέρια μας, συνιστά μέρος της γενικευμένης αντιλαϊκής επίθεσης της συγκυβέρνησης σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων, σε ό,τι αφορά το δομημένο περιβάλλον και τις κατασκευές. Από αυτήν την άποψη, η Κυβέρνηση δεν έχει κανένα ηθικό δικαίωμα να προχωρά στην ψήφισή του.

Αποδεικνύεται δε, με τη στάση της Νέας Δημοκρατίας και σε αυτό το νομοσχέδιο ότι είναι παραμυθία της Χαλμάς και προσχήματα αυτά που λέει περί κυβέρνησης ειδικού σκοπού και δήθεν διαφορετικής πολιτικής της, αφού και συναίνεσε στην εισαγωγή του και πλειοδότησε κατά την επεξεργασία του στην αρμόδια επιτροπή για την ενίσχυση των αντιλαϊκών χαρακτηριστικών του, αυτών των χαρακτηριστικών που το κάνουν να είναι ένα νομοσχέδιο κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της εμπορίας της γης, της κατασκευής και της εκμετάλλευσης των κτηρίων, αφού ενισχύει τις προϋποθέσεις της κερδοφορίας τους και κινείται στην κατεύθυνση της πλήρους απελευθέρωσης της συγκεκριμένης αγοράς από κάθε στοιχειώδη κανόνα προστασίας της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας.

Ταυτόχρονα, αποτελεί ένα πρόσθετο εργαλείο της συνολικότερης πολιτικής σε βάρος των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, παραπέρα επιδείνωσης των συνθηκών ζωής τους σε ό,τι αφορά τις πόλεις και τα πολεοδομικά σύνολα αλλά και σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος. Είναι φυσική συνέχεια από τη συγκυβέρνηση όλων των παρεμφερών νομοθετικών εκτρωμάτων που πέρασαν το τελευταίο διάστημα με τη συναίνεση, βέβαια, της Νέας Δημοκρατίας, του ΛΑΟΣ και της Δημοκρατικής Συμπαχίας, όπως είναι το προεδρικό διάταγμα για τις χρήσεις της γης, ο νόμος για τα αυθαίρετα, ο νόμος για το νέο τρόπο έκδοσης των οικοδομικών αδειών, τις μελέτες του δημοσίου και τα χωροταξικά σχέδια.

Γι' αυτόν το λόγο, δικαίως συναντά την κατηγορηματική απόρ-

ριψη από τους αρχιτεκτονικούς συλλόγους σε όλη τη χώρα και ταυτόχρονα τα χειροκροτήματα από τους μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους, κυρίως στο χώρο των κατασκευών και των μεγάλων μελετητικών εταιρειών.

Είναι ψευδεπίγραφος και προπαγανδιστικός ο τίτλος του «πράσινου ΓΟΚ» που του αποδόθηκε. Ακόμα και τα μέτρα που προβλέπει και που υπό άλλους όρους θα μπορούσαν να έχουν ένα τέτοιο χαρακτήρα, όχι μόνο είναι αμφιλεγόμενα ως προς την αποτελεσματικότητά τους ακόμα και όπου εφαρμοστούν αλλά κυρίως είναι προσχηματικά, αφού δεν αφορούν στο σύνολο των κατασκευών με τους ίδιους όρους, θα μπορούν δηλαδή να τα εφαρμόζουν προνομιακά μόνο οι μεγάλες εταιρείες. Έτσι, θα επωφελούνται πρώτες και σχεδόν αποκλειστικά από τα σκανδαλώδη προνόμια της εντατικής εκμετάλλευσης της οικοδομήσιμης γης που προσφέρει το νομοσχέδιο μέσα από την αύξηση όλων των συντελεστών, όλων των παραμέτρων δόμησης, δηλαδή το συντελεστή δόμησης του ύψους και του όγκου των κτηρίων, που λειτουργούν ως κίνητρα για ακόμα πιο μεγάλα κέρδη και σε βάρος της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος.

Από τη χρήση δε των πλεονεκτημάτων των κτηρίων, των κατοικιών ή των τουριστικών καταλυμάτων που θα κατασκευάζονται με τις λεγόμενες «πράσινες» τεχνικές, θα επωφελούνται μόνο οι ίδιοι οι πλουτοκράτες και τα ανώτερα εισοδηματικά μεσαία στρώματα που θα μπορούν να αντέξουν το κόστος τους για να τα απολαύσουν. Ακόμα και όταν επιτυγχάνονται σε ορισμένα σημεία και κάποιες περιπτώσεις οι βελτιωμένοι περιβαλλοντικοί όροι, αυτοί θα είναι απλησίαστοι για τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα.

Θωρώ, επίσης, κακόγουστα αστεία τις τοποθετήσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου ότι με αυτό το νομοσχέδιο, θα αντιμετωπιστεί το χρόνιο πρόβλημα των αυθαιρέσιων -από τη στιγμή που με το νόμο περί αυθαιρέτων που νομοθέτησε, νόμο-κολυμβήθρα του Σιλωάμ για κάθε είδους αυθαίρετες κατασκευές του μεγάλου κεφαλαίου- έχει αυξηθεί αυτό το φαινόμενο. Ο Τύπος βρίθει από συνεχείς καταγγελίες ότι οι κατασκευαστικοί όμιλοι προχωρούν σε εκτεταμένη καταστροφή του περιβάλλοντος και ήδη δημιουργείται μία νέα γενιά αυθαιρέτων. Είναι κάτι που θα ενταθεί και με αυτό το νομοσχέδιο.

Ψευδεπίγραφος είναι, επίσης και ο τίτλος του «νέου», αφού στοχεύει στο να προσαρμόσει την υπάρχουσα παλιά αντιλαϊκή νομοθεσία στις νέες προτεραιότητες του κεφαλαίου και όχι στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες για ανθρώπινες κατοικίες και οικιστικά σύνολα.

Είναι ψέμα, επίσης, ότι υπηρετούνται ευρύτερα κοινωνικά κριτήρια, όταν σε συνθήκες διακοσίων χιλιάδων απούλητων νέων κατοικιών, αυξάνονται δραματικά οι άστεγοι και είναι πολλές χιλιάδες τα νέα ζευγάρια που αντιμετωπίζουν οξέτατο πρόβλημα στέγης, όπως και οι νέοι ενήλικοι που μένουν αναγκαστικά με τους γονείς τους.

Δεν δικαιολογείται αυτός ο ισχυρισμός μόνο και μόνο με την αιτιολογία ότι προβλέπονται παραδείγματα χάριν κάποιες ειδικές κατασκευές για τους ανάπηρους και τους εμποδιζόμενους ή κάποιες άλλες επιμέρους πλευρές στις οποίες κανείς δεν διαφωνεί. Κανείς δεν διαφωνεί, επίσης, με την ανάγκη οι κατασκευές να λαμβάνουν υπ' όψιν τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά κριτήρια, αλλά εδώ αυτά γίνονται προσχήματα και οχήματα για την κερδοφορία.

Ο δε περιορισμός της γραφειοκρατίας, αφορά μόνο τους κεφαλαιοκράτες, για να χτίζουν γρήγορα και ανεμπόδιστα, για να διασφαλίζουν κέρδη και όχι για τα εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Φυσικά, το νομοσχέδιο δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα της κρίσης στην οικοδομή, όπως ισχυρίστηκαν κάποιοι, που οφείλεται πρώτα από όλα στην ανέχεια των λαϊκών στρωμάτων. Θα τονώσει την κερδοφορία για ορισμένους επιχειρηματικούς ομίλους σε επιλεγμένους κυρίως κλάδους προτεραιότητας μιας ανάπτυξης που τους αποδίδει γρήγορα και υψηλά κέρδη χωρίς κανένα ουσιαστικό λαϊκό όφελος.

Ο πρώτος και βασικός στόχος του είναι να επιταχύνει τη συγκέντρωση της οικοδομήσιμης γης σε λίγα χέρια, μέσα από μια σειρά από ειδικά σκανδαλώδη προνόμια στη μεγάλη ιδιοκτησία σε σύγκριση με τη μικρότερη. Τέτοιο στόχο έχουν τα κίνητρα που θεσμοθετούνται για τις μεγάλες κατασκευές σε μεγάλες εκτά-

σεις, οι διατάξεις περί απόσυρσης, περί ειδικών κτηρίων κ.α..

Σ' αυτό, διευκολύνει και η γενικότερη αντιλαϊκή επίθεση, που εξαναγκάζει βίαια τα λαϊκά νοικοκυριά, πολλές φορές να πωλούν τη μικρή ιδιοκτησία τους για να αντιμετωπίσουν βιοποριστικά προβλήματα και η σκανδαλώδης και ανάληψη επιβάρυνση της μικρής ιδιοκτησίας με κάθε λογής χαράτσια.

Συνδέετε, στη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, τη μικρή κατασκευή με τη χαμηλή ποιότητα εξορισμού. Και φυσικά μπορεί να είναι έτσι για πολλές περιπτώσεις, όμως δεν έχουν ευθύνη γι' αυτό τα λαϊκά στρώματα, στο ότι δηλαδή δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τα οφέλη της τεχνολογίας, της μεγάλης επιφάνειας της γης για τις κατασκευές που φτιάχνουν ή επιλέγουν.

Πώς λύνεται αυτό το πρόβλημα; Με κίνητρα για τη συγκέντρωση της γης σε βάρος τους, με προνόμια ειδικά στους ισχυρούς οικονομικά ιδιοκτήτες και τους ομίλους, τιμωρώντας δηλαδή τους μικροιδιοκτήτες.

Ο δεύτερος και βασικός στόχος του, είναι να διευκολύνει τις μονοπωλιακές επιχειρήσεις του χώρου των κατασκευών, του τουρισμού, του real estate και των άλλων κλάδων που εκμεταλλεύονται κτήρια και οικοδομούν σε μεγάλα οικοπέδα και γήπεδα, με τη μέγιστη δυνατή εκμετάλλευση αυτών των οικοπέδων και γηπέδων. Και μάλιστα αυτό γίνεται με διευκόλυνση, ακόμα και με δημόσια έξοδα.

Το κεφάλαιο, δεν θα ενδιαφερθεί παραδείγματος χάριν για τη δημιουργία πράσινου, παρά μόνο για να αυξήσει την εμπορική αξία των ακινήτων του. Για τον ίδιο λόγο και όχι για να αποδώσει ελεύθερους και πράσινους χώρους στην κοινωνία, μπορεί να δώσει σε κοινή χρήση χώρους, όπου μάλιστα δεν θα υπάρχει η δυνατότητα ορισμένων χρήσεων που δεν θα τους συμφέρουν, όπως για παράδειγμα, η παιδική χαρά.

Η μείωση της κάλυψης του οικοπέδου σε ορισμένες περιπτώσεις, με βάση τις προβλέψεις του νομοσχεδίου, η παραχώρηση τέτοιων ακάλυπτων χώρων ως κοινόχρηστων, θα αντισταθμίζεται πολλαπλά από τις αυξήσεις στην πραγματική δόμηση προς εμπορική αξιοποίηση.

Τον επιχειρηματία που θα φτιάξει ένα εμπορικό κέντρο, μία ιδιωτική κλινική, ένα πολυκέντρο αναψυχής, δεν τον ενοχλεί να αποδώσει κοινόχρηστους χώρους στον περιβάλλοντα χώρο. Συμβάλλει στην επιτυχία και την κερδοφορία της επένδυσής του, ιδιαίτερα μάλιστα όταν το κόστος της κατασκευής και της συντήρησης αυτών των χώρων, θα το φορτώσει γενικότερα στους εργαζόμενους μέσω των δήμων.

Ούτε μπορεί αυτή η παραχώρηση να υποκαταστήσει την ανάγκη για σχεδιασμό, για οργάνωση των ελεύθερων χώρων, για τη μέγιστη αποτελεσματικότητά τους, για να παίξουν δηλαδή ουσιαστικά τον πολλαπλό κοινωνικό τους ρόλο. Αυτό το θέμα και σαν τυπική σας υποχρέωση το καταργείτε.

Τρίτος και σημαντικός στόχος του νομοσχεδίου, είναι να διευκολύνει την επιτάχυνση της συγκέντρωσης στο χώρο της μελέτης, της κατασκευής και της εμπορίας κτηρίων, αφού τα μικρότερα κτήρια καθίστανται λιγότερο ανταγωνιστικά από οικονομική άποψη.

Παραμερίζονται, δηλαδή, στην πράξη και με τον τρόπο αυτό οι μικρές κατασκευαστικές και μελετητικές εταιρείες και κύρια οι αυτοαπασχολούμενοι, που θα εξαναγκαστούν βίαια να δουλέψουν με όρους πάμφθηνης μισθωτής εργασίας είτε εφόσον διατηρούν επίπλαστη για ένα διάστημα ανεξαρτησία, αυτή θα έχει τα χαρακτηριστικά της ολοένα και μεγαλύτερης υποταγής στα μεγαθήρια του χώρου ή θα αυξήσουν τελικά τις στρατιές του ενός εκατομμυρίου ανέργων.

Εξάλλου, την ίδια κατεύθυνση υπηρετούν και οι διατάξεις που προβλέπουν τα επιπλέον ειδικά μητρώα και τους όρους για τους μηχανικούς που εντάσσονται στη στρατηγική της Μπολόνια, αλλά και για τους γενικούς εργολάβους και τους υπεργολάβους έργων, τους παραγωγούς και εμπόρους δομικών υλών και υλικών, με το πρόσχημα δήθεν του εξορθολογισμού και του ελέγχου που θα καθοριστούν με προεδρικά διατάγματα, των οποίων το δρόμο αυτός ο νόμος ανοίγει.

Τέταρτος και σημαντικός στόχος αυτού του νομοσχεδίου, είναι επίσης η προώθηση της γενικότερης πολιτικής σας και των προτεραιοτήτων σας για την καπιταλιστική ανάπτυξη, δηλαδή η δι-

ευκόλυνση και άλλων τμημάτων του κεφαλαίου πέραν του κατασκευαστικού, όπως αυτών που δραστηριοποιούνται στο χώρο της λεγόμενης πράσινης οικονομίας, της ενέργειας, του εμπορικού, του τουριστικού, του βιομηχανικού κεφαλαίου.

Θέλει να υπηρετήσει για παράδειγμα τη στόχευση των καπιταλιστικών ομίλων να αξιοποιήσουν με υψηλή κερδοφορία επενδύσεις σε κτήρια σε υποβαθμισμένες περιοχές πόλεων, που εξάλλου οδηγήθηκαν στην υποβάθμιση από την πολιτική σας.

Αυτό διευκολύνεται ήδη με την εξαγορά οικοπέδων μέσω της πτώσης των τιμών τους από τα οικονομικά μεγαθήρια που αξιοποιούν αυτήν την υποβάθμιση. Έτσι, μετά από τα γενναία φορολογικά κίνητρα παραδείγματος χάριν, που ουσιαστικά καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος του κόστους κατασκευής για το Γεράνι και το Μεταξουργείο, που δώσατε με τον προηγούμενο νόμο, το ν. 4030, τώρα με αυτό το νομοσχέδιο, επανέρχεται με νέα προνομιακά και σκανδαλώδη πολεοδομικά κίνητρα για τους ίδιους ομίλους.

Φυσικά με την ίδια λογική, αντιμετωπίζονται και τα λεγόμενα ζητήματα της βελτίωσης της ενεργειακής συμπεριφοράς των κτηρίων, της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, της φύτευσης τους και του περιβάλλοντος χώρου και των τεχνικών που συμβάλλουν στη βελτιωμένη συμπεριφορά τους από διάφορες απόψεις.

Ούτε το κεφάλαιο ούτε εσάς, σας έπιασε ο πόνος για το περιβάλλον και την άνεση του λαού. Προωθείτε κερδοφόρες επενδύσεις μονοπωλιακών εταιρειών που έχουν στα χέρια τους την τεχνολογία σε αυτούς τους τομείς. Αυτό γίνεται σε βάρος του λαού από οικονομική άποψη με τα τέλη που του χρεώνετε, με το επιπλέον κόστος που φορτώνετε και από άλλες απόψεις.

Ξεδιάντροπα σκανδαλώδεις, προνόμιο μόνο των ισχυρών μονοπωλιακών ομίλων κατασκευής, εμπορίας και εκμετάλλευσης των κτηρίων, είναι από την άποψη αυτή και οι διατάξεις εκείνες που αφορούν τα κίνητρα αύξησης της δόμησης για κτήρια ελάχιστης ενεργειακής κατανάλωσης και εξαιρετικής περιβαλλοντικής απόδοσης.

Μάλιστα, εκτός των γενικών προνομίων που θεσμοθετούνται για χάρη των μεγάλων ομίλων που κατασκευάζουν κτήρια, το ίδιο το νομοσχέδιο προβλέπει και μια σειρά από περαιτέρω ειδικά προνόμια για αύξηση της δόμησης σ' αυτούς τους ομίλους, μέσα από ειδικές εξαιρέσεις, με προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, όπως παραδείγματος χάριν συμβαίνει με αυτά που χαρακτηρίζετε «ειδικά κτήρια δημοσίου συμφέροντος».

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου, οι αρνητικές επιπτώσεις του πέρα από όλα αυτά, αφορούν και τη συντριπτική πλειοψηφία των οικισμών της χώρας, τουλάχιστον αυτών του αστικού ιστού, αφού δυνητικά μπορούν να ενταχθούν σ' αυτές με υπουργική απόφαση όλοι οι κατοδιστριακοί δήμοι, ακόμα και αυτοί που δεν προβλέπονται ρητά στο νομοσχέδιο εκτός των μικρών νησιών.

Επομένως, αποτέλεσμα του νομοσχεδίου θα είναι η δραστική υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής του λαού στον τομέα της κατοικίας και του οικιστικού περιβάλλοντος, γιατί θα αυξηθεί η πυκνότητα του πληθυσμού στα πολεοδομικά σύνορα, μέσω της μεγάλης αύξησης του όγκου των κτηρίων και του συντελεστή δόμησης, ενώ δεν προσφέρει σημαντικά και σε ορισμένες περιπτώσεις καθόλου, στη μείωση της κάλυψης της οικοδομήσιμης γης, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση και οι υποστηρικτές του νομοσχεδίου, αφού μια σειρά χώρων δεν θα προσμετρούνται στον συντελεστή κάλυψης.

Θα οδηγήσει επίσης και στην αύξηση του ύψους των κτηρίων, που σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να πάει και πάνω από τα τριάντα μέτρα και σε άλλες ακόμα και στα σαράντα δύο και τα σαράντα πέντε, σε μίνι – δηλαδή – ουρανοξύστες. Κάτι τέτοιο μάλιστα σε συνθήκες αμφίβολης ποιότητας των ελέγχων και με κριτήριο της κατασκευής την κερδοφορία και ό,τι αυτό συνεπάγεται στην ποιότητα της φέρουσας κατασκευής, δημιουργεί επιπλέον κινδύνους σε ό,τι αφορά την αντισεισμική θωράκιση σε μια χώρα, η οποία συχνότατα πλήττεται από σεισμούς.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου σε συνθήκες υποβάθμισης του ουσιαστικού δημόσιου ελέγχου των κατασκευών, της ιδιωτικοποίησης του με την προηγούμενο νόμο περί οικοδομικών αδειών, ευκολότατα θα μπορούν να δημιουργούνται κατασκευα-

στικά τερατουργήματα, θα δοθεί δηλαδή νέα ώθηση στο φαινόμενο της τσιμεντούπολης με οικολογικό διαβατήριο.

Πέρα δε από την υποβάθμιση του οικιστικού περιβάλλοντος, θα οδηγήσει σε πολλές περιπτώσεις και στην υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις μη οικιστικές εφαρμογές του, τουριστικές, εμπορικές, υπηρεσιών κ.α.

Θα επιβαρύνει επίσης περισσότερο τα λαϊκά στρώματα, φορτώνοντάς τα νέα βάρη, όπως παραδείγματος χάριν είναι το κόστος διαμόρφωσης και συντήρησης των προς παραχώρηση για κοινή χρήση ιδιωτικών χώρων, που μόνο κατ' όνομα θα είναι δημόσιοι μέσω των δήμων και των τελών τους αλλά και με την σκανδαλώδη και προκλητική επιβάρυνσή τους με το κόστος των απαλλοτριώσεων για κοινόχρηστους και κοινωφελείς χώρους, που το χρεώνετε κατά 70% στους περιοίκους σε ακτίνα διακοσίων πενήντα με πεντακοσίων μέτρων από αυτούς. Λέτε δηλαδή στα λαϊκά στρώματα, αν θέλουν τέτοιους χώρους, ότι πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για μια ακόμη φορά, πέρα από την υπόλοιπη εξοντωτική τους φορολογία.

Επιπλέον, θα οδηγήσει στην ένταξη της ταξικής διαφοροποίησης, στη χρήση των σύγχρονων ποιοτικών χωρών κατοικίας, των τουριστικών καταλυμάτων και γενικά του δομημένου περιβάλλοντος. Αναδεικνύονται δηλαδή και με αυτό το νομοσχέδιο, τα ιστορικά όρια του καπιταλιστικού συστήματος και η αδυναμία του – και στο συγκεκριμένο τομέα της δομημένης γης και των κατασκευών – να ενσωματώσει τα πορίσματα της επιστήμης και της τεχνολογίας για τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής του λαού.

Είναι αδύνατον το σύστημά σας, της εκμετάλλευσης της ανθρώπινης εργασίας και της άναρχης παραγωγής και εσείς, ως πολιτικοί του εκπρόσωποι, να κάνετε το αυτόνοτο. Να υπηρετήσετε τα αναγκαία και συνδυασμένα κριτήρια, για την παραγωγή φτηνής, σύγχρονης, υγιεινής, άνετης, ποιοτικής και ασφαλούς λαϊκής κατοικίας και δομημένου περιβάλλοντος, με πράσινο, με οργανωμένους ελεύθερους χώρους, κάνοντας παράλληλα και ενεργειακή εξοικονόμηση, όπως και τη δημιουργία κατασκευών για την αναψυχή και τον τουρισμό ή άλλων σε κάθε τομέα της οικονομίας με κριτήριο την εξυπηρέτηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και με σεβασμό στο περιβάλλον. Όλα αυτά, συγκρούονται με τα κέρδη των κληφώνων της πλουτοκρατίας των οικονομικών μεγαθηρίων που υπηρετείτε.

Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής σας, ο λαός έχει ανάγκη από μια άλλη πολιτική και έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης, που πραγματικά μπορεί να ικανοποιήσει αυτές τις ανάγκες και αυτά τα κριτήρια, αξιοποιώντας και αναπτύσσοντας ταυτόχρονα το παραγωγικό δυναμικό της χώρας και έμφυχο και υλικό. Τέτοια λύση δεν μπορεί φυσικά να δοθεί στο πλαίσιο του υπάρχοντος συστήματος. Απαιτείται η γη, να γίνει λαϊκή κοινωνική περιουσία και οι κατασκευές, να σταματήσουν να είναι εμπορεύματα. Απαιτείται ενιαίο και δημόσιο κοινωνικοποιημένο φορέα κατασκευών που θα αναλαμβάνει τα κατασκευαστικά έργα, το κτήριο σε όλες τις φάσεις του, από το σχεδιασμό και τη μελέτη, μέχρι την κατασκευή και τη συντήρηση. Με κοινωνικοποίηση ταυτόχρονα των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, τη βιομηχανία, την ενέργεια, τον ορυκτό πλούτο, με παραγωγικό συνεταιρισμό στους κλάδους με μικρή συγκέντρωση, με εργατικό λαϊκό έλεγχο αλλά και επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό, με εξειδίκευση κατά περιφέρεια και κλάδο, μπορεί η ανάπτυξη αυτή να γίνεται σε όφελος των λαϊκών στρωμάτων και τα αποτελέσματά της να τα απολαμβάνει ο εργαζόμενος λαός.

Ο δρόμος της λαϊκής συμμαχίας για την ρήξη με την πολιτική σας, την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλιακών ομίλων, είναι μονόδρομος για τα λαϊκά στρώματα. Με πανίσχυρο ΚΚΕ στις επόμενες εκλογές, με τα εργατικά λαϊκά στρώματα στον αγώνα, από την επόμενη μέρα μπορούν να δρομολογηθούν εξελίξεις, που θα φέρουν πιο κοντά για το λαό, αυτόν το λυτρωτικό δρόμο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ιγνατιάδη.

Το λόγο έχει ο Παύλος Μαρκάκης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνεργισμού, Βουλευτής Μαγνησίας.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, φτάσαμε επιτέλους σήμερα, μετά από κοινο-

βουλευτικές περιπέτειες, στη συζήτηση στην Ολομέλεια του νέου ΓΟΚ.

Πριν μπω στην ουσία, θα σας θυμίσω ότι αρχικά επιδιώξατε την συζήτηση αυτού του ΓΟΚ να την κουβεντιάσουμε με τη διαδικασία του επείγοντος. Ίσως όχι με πρόθεση αλλά με την πάγια δικαιολογία που έχουν τώρα τελευταία τα πολυνομοσχέδια στη Βουλή, γιατί τάχα δεν προλαβαίνουμε εν όψει των εκλογών. Ευτυχώς αυτό ανετράπη χάρις στην αντίδρασή μας. Δεν ήθελε να το χρεωθεί και η Νέα Δημοκρατία η οποία ως συνήθως μασάει τα λόγια της λόγω της συγκυβέρνησης.

Εμείς πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι μια συζήτηση για το ΓΟΚ μπορεί να έχει τεχνοκρατικό χαρακτήρα, είναι όμως πολύ σημαντική, γιατί ο νέος ΓΟΚ θα χαράξει τον τρόπο που θα δομηθεί το αστικό περιβάλλον για τα επόμενα χρόνια. Θα θυμίσω ότι ο νέος ΓΟΚ, θα μπορούσε να είχε αποσυρθεί, κύριε Υπουργέ, το ξέρετε και εσείς καλά, μετά από μια δημοσιογραφική δήλωση-παρέμβαση που έκανε ο κ. Μητσοτάκης ο οποίος σας κατηγορήσε ότι εξυπηρετείτε σκοπιμότητες. Μια δήλωση βέβαια που την ανακάλυψε και στην ουσία διαπιστώθηκε ότι έγινε για προεκλογικούς λόγους. Όμως, παρ' όλη τη διαβεβαίωσή σας ότι έχει προηγηθεί μακροχρόνια διαδικασία επεξεργασίας του νέου ΓΟΚ, φάνηκε από τη συζήτηση στα άρθρα και με τους φορείς στην επιτροπή ότι το αρχικό νομοθέτημα είχε πάρα πολλές ατέλειες και αδυναμίες.

Προς τιμήν σας βέβαια στη δεύτερη ανάγνωση, δεχθήκατε πολλές αλλαγές. Προσθέσατε και τις δικές σας, με αποτέλεσμα σήμερα να παρουσιάζετε ένα διαφορετικό κείμενο απ' αυτό που είχε εξ αρχής παρουσιαστεί.

Πριν μπω στην ουσία, κύριε Υπουργέ, ήθελα να θίξω δυο θέματα. Το πρώτο που σας είπα και στην επιτροπή και θα επιμείνω, είναι ότι η αλλαγή που κάνετε για να χαρακτηρίσετε τον Οικοδομικό Κανονισμό ως Νέο, δηλαδή ΝΟΚ, ενώ είναι καθιερωμένος σε όλον τον τεχνικό κόσμο σαν ΓΟΚ, είναι αδόκιμη. Εγώ επιμένω να γίνει αυτή η αλλαγή. Να τον ονομάσετε ΓΟΚ 2012, γιατί δεν μπορώ να φανταστώ αν περάσουν μετά πολλά χρόνια και χρειαστεί να τροποποιηθεί πάλι αυτός ο ΓΟΚ, να συνεχίζουμε να τον λέμε Νέο Οικοδομικό Κανονισμό. Και εν πάση περιπτώσει είτε κάνετε αυτή την αλλαγή είτε δεν την κάνετε, όλος ο κόσμος θα τον αναφέρει σαν ΓΟΚ 2012.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να θίξω είναι πολύ σοβαρό. Είναι το άρθρο 29. Το αρχικό άρθρο 29, είχε ένα τελείως διαφορετικό περιεχόμενο. Σήμερα εμφανίζεται με ένα περιεχόμενο καθαρά ρουσφετολογικό, που θα μοιράσει χιλιάδες τίτλους αρτιότητας ιδιοκτησίας σε μια ευαίσθητη περιοχή της Θράκης, που προσδιορίζετε ως δυτική, κάτι που θυμίζει αυτό που λέμε Άνω Μακεδονία, Κάτω Μακεδονία κ.λπ..

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Άλλαξε αυτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Δεν πρόλαβα να δω τις βελτιώσεις. Δεν άλλαξε όμως, κύριε Υπουργέ, στην ουσία, γιατί αδικείται έτσι και αλλοιώνεται το κείμενο του ΓΟΚ, σε ένα ΓΟΚ που δεν μπορεί να περιλαμβάνει μέσα χαριστικές διατάξεις. Αδικείτε αν θέλετε και τη δική σας φήμη και την δική σας ιστορία μέχρι τώρα, αν όλα τα θυσιάζουμε στο βωμό μιας προεκλογικής περιόδου. Εμείς ζητάμε να αποσυρθεί από το κείμενο του ΓΟΚ και από το σημερινό νομοσχέδιο.

Αυτή η ρύθμιση λέει το εξής: «Κάποιοι που θέλει να αποδείξει κατά παρέκκλιση την αρτιότητα των οικοπέδων των οποίων οι σχετικοί τίτλοι έχουν καταστραφεί». Αυτό πρέπει να γίνει για όλη την Ελλάδα. Δεν μπορεί να καταλάβω γιατί πρέπει να γίνει μόνο για τη Θράκη. Αυτή, λοιπόν, η απόσυρση, κύριε Υπουργέ, θα καθορίσει και τη στάση μας για την ψήφιση ή μη του καινούργιου οικοδομικού κανονισμού.

Θα μου πείτε: Είναι τόσο σοβαρό; Είναι όμως μια καταπολέμηση μιας νοοτροπίας που θέλει μέσα σε όλα τα νομοθετήματα να περνάνε και ρουσφετολογικές διατάξεις.

Τώρα θέλω να μπω στην ουσία επί του προκειμένου. Σαφώς σήμερα πιστεύουμε και εμείς ότι υπάρχει αναγκαιότητα για ένα Νέο Οικοδομικό Κανονισμό που θα δώσει το στίγμα της σημερινής εποχής, καθώς πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν την παραγωγή των κτηρίων εξελίσσονται και μεταβάλλονται.

Ο τελευταίος ΓΟΚ του 1985, είχε τη φιλοσοφία να δημιουργεί μια πόλη με πολλά κέντρα, σε αντίθεση με τον ΓΟΚ του 1973, που προέτρεπε για τη δημιουργία μιας κεντρικής πόλης που θα αναπτύσσονται όλοι περίξ του κέντρου. Δε θα έλεγα όμως ότι αυτά τα μοντέλα όπως σχεδιάστηκαν πέτυχαν και το σκοπό τους. Τον πέτυχαν, αλλά δεν πέτυχαν την αναβάθμιση του περιβάλλοντος. Οι πόλεις που ζούμε σήμερα, δεν είναι αποτέλεσμα αστικού και πολεοδομικού σχεδιασμού αλλά είναι δημιουργήματα κανονιστικών διατάξεων και ένας συνδυασμός ΓΟΚ, κτηριοδομικού κανονισμού και συντελεστών δόμησης.

Όλοι οι προηγούμενοι ΓΟΚ, εξαντλούσαν την προσπάθειά τους να δομήσουν τη μικρή ατομική ιδιοκτησία σε μικρά οικοπέδα χωρίς να δημιουργείται ένα πλαίσιο διαχείρισης επιπέδου μεγάλης κλίμακας. Οι ευρωπαϊκές πόλεις -ξέρουμε, βλέπουμε τις πόλεις που συναντάμε- είναι αποτέλεσμα ενός σχεδιασμού σε επίπεδο οικοδομικού τετραγώνου με οφέλη για την ποιότητα ζωής και το περιβάλλον.

Οι σχεδιασμοί των πόλεων αυτών και γενικά των πόλεων, πρέπει να προτρέχουν και να προβλέπουν και όχι να ακολουθούν τις εξελίξεις. Δυστυχώς εμείς νομοθετούμε εκ των υστέρων, αφού πλέον η ποιότητα ζωής και το περιβάλλον έχει υποβαθμιστεί.

Υπάρχουν ήδη νέες τεχνολογίες, υπάρχουν νέοι τρόποι δόμησης, νέα υλικά, υπάρχουν προγράμματα, υπολογιστές που τα υποστηρίζουν αλλά και οι μηχανικοί, οι αρχιτέκτονες, βρίσκονται και αυτοί αντιμέτωποι με άλλες συνθήκες τόσο σε σχέση μ' αυτές τις συνθήκες που ήξεραν αλλά και με τις συνθήκες μέσα στις οποίες σπούδασαν. Θεωρώ ότι ο νέος ΓΟΚ, έρχεται σε μία χρονική συγκυρία κατάλληλη και πρέπει να συνδυαστεί με το νέο τρόπο έκδοσης οικοδομικών αδειών, πρέπει να συνδυαστεί με την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων και τους ελεγκτές δόμησης.

Όλα αυτά όμως, θα πρέπει να λειτουργήσουν ταυτόχρονα και σήμερα γνωρίζουμε ότι τα προβλήματα στις πολεοδομικές υπηρεσίες και στα πολεοδομικά γραφεία είναι πολλά καθώς δεν έχουν συσταθεί ακόμα οι υπηρεσίες δόμησης, δεν έχουν καθιερωθεί μητρώα μελετητών και επιβλεπόντων, δεν έχει συγκροτηθεί το σώμα ελεγκτών δόμησης και δεν έχουν συσταθεί τα γνωμοδοτικά συμβούλια.

Επιπλέον, είναι αυτονόητο ότι ο νέος ΓΟΚ πρέπει να είναι σαφής και περιεκτικός και να μη δίνει τη δυνατότητα για παρερμηνείες. Δυστυχώς αυτό πρέπει να αποδειχθεί στην πράξη διότι αυτή την πρόθεση είχαν και οι προηγούμενοι ΓΟΚ αλλά κατέληξαν σε πληθώρα ερωτημάτων και ερμηνευτικών εγκυκλίων. Ο σημερινός ΓΟΚ, για παράδειγμα, εκτός από τροποποιήσεις υπέστη και αποσπασματικές μεταλλάξεις, με αποτέλεσμα σήμερα να είναι ένας τελείως διαφορετικός ΓΟΚ απ' αυτόν που σχεδιάστηκε.

Επιπλέον, θεωρούμε ότι ένας πετυχημένος ΓΟΚ πρέπει να οδηγεί και σε ασφαλείς ελέγχους ώστε οι παραγωγοί των κτηρίων να έχουν ξεκάθαρους κανόνες παιχνιδιού. Σήμερα ο ΓΟΚ πρέπει να καθοδηγεί και στις εξοικονομήσεις, μία εξοικονόμηση τόσο στην ενέργεια όσο και μία εξοικονόμηση οικονομικών πόρων. Οι οικονομικές συνθήκες παίζουν σήμερα σημαντικό ρόλο για την ανάπτυξη ή μη της οικοδομικής δραστηριότητας. Βέβαια η πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας, οφείλεται και στην υπερβολική φορολογία της κατοικίας και δεν έφταγε το ότι δεν είχαμε ένα νέο ΓΟΚ.

Ας δούμε τώρα πώς είναι δομημένος ο νέος οικοδομικός κανονισμός, τι νέο μας φέρνει και πού υστερεί. Η πρώτη ενότητα, αναφέρεται σε ορισμούς και στο πεδίο εφαρμογών, η δεύτερη, στην αρτιότητα και «οικοδομησιμότητα» των ιδιοκτησιών όπου εμφανίζεται και η δυνατότητα για συνενώσεις οικοπέδων. Η Τρίτη, είναι το κύριο σώμα του κανονισμού, όπου έχουμε τους όρους και τους περιορισμούς της δόμησης με όλα τα επιμέρους στοιχεία για την ανάπτυξη του κτηρίου μέσα στο οικόπεδο αλλά και τα κίνητρα που παρέχονται για να ενσωματωθούν στη δόμηση παράμετροι φιλικές στο περιβάλλον και διατάξεις για άτομα με αναπηρία.

Βλέπουμε ότι ο νέος ΓΟΚ, σέβεται και πολλές δομές του σημερινού ΓΟΚ, με βασικό στόχο να τον εκσυγχρονίσει και να τον κάνει φιλικότερο σε νέα υλικά και σε περισσότερο ευέλικτα συ-

στήματα δόμησης. Επιτρέπει νέες δυνατότητες, κυρίως, μέσα στον αστικό ιστό όπου υπάρχει υψηλή πυκνότητα, με στόχο να αυξηθούν οι χώροι πρασίνου και οι χώροι που θα διατίθενται σε κοινή χρήση. Δίνει σημαντικά κίνητρα ως ανταποδοτικό όφελος για βιοκλιματικό σχεδιασμό, συνενώσεις οικοπέδων και αποσύρσεις κτηρίων, μέτρα που μπορούν να συμβάλλουν στη δημιουργία ελεύθερων και κοινόχρηστων χώρων προς όφελος του περιβάλλοντος και του δημοσίου συμφέροντος. Αυτό όμως που είναι το ζητούμενο είναι αν τα κίνητρα προς τους πολίτες είναι τόσο ισχυρά, ώστε να αλλάξει η σημερινή νοοτροπία που υπάρχει και να οδηγηθούμε εν τέλει στη φιλοσοφία της ορθολογικής χρήσης της ενέργειας.

Παράλληλα λαμβάνει υπ' όψιν και το ενεργειακό «αποτύπωμα» των κτηρίων. Είναι σωστή η παραδοχή ότι οι εξωτερικές επιφάνειες ευθύνονται για την ενεργειακή συμπεριφορά του κτηρίου, επομένως το κέλυφος του κτηρίου δεν είναι μόνο στοιχείο αισθητικής και σωστά επικεντρώνεται και εκεί ο έλεγχος των επιθεωρητών δόμησης. Εισάγει νέους ορισμούς και δυνατότητες για τα υπόσκαφα κτήρια, τα φυτεμένα δώματα, τα αίθρια, τα διπλά κελύφη με στόχο τη βελτίωση του περιβαλλοντικού «αποτυπώματος» του κτηρίου.

Υπάρχει όμως μία υστέρηση, κύριε Υπουργέ. Υπάρχει έλλειψη πρόβλεψης για τις εγκαταστάσεις οργανισμών κοινής ωφέλειας όπως είναι οι εγκαταστάσεις του ΟΤΕ, τα λεγόμενα ΚΑΦΑΟ, ή τα κουτιά του φυσικού αερίου, που συνήθως καταλαμβάνουν πεζοδρόμια και εξέρχονται από τις προσόψεις των οικοδομών.

Απουσιάζει επίσης από το κείμενο του νέου ΓΟΚ, οποιαδήποτε αναφορά σε θέματα αστικού σχεδιασμού καθώς δεν θεσπίζονται «εργαλεία», όπως είναι η αγορά δικαιωμάτων γης και μεταφοράς συντελεστού. Σημειώνουμε με ενδιαφέρον την προσπάθεια να δημιουργήσει δόμηση που θα βελτιώνει το περιβάλλον. Η κλιματική αλλαγή έχει δημιουργήσει συνθήκες αναγκαίου δροσισμού. Αυτός ο δροσισμός, πρέπει να γίνει πλέον με παθητικές μεθόδους κι όχι με τη συνεχή χρήση κλιματιστικών μονάδων. Έτσι δίνονται κίνητρα για μείωση της κάλυψης των κτηρίων και ταυτόχρονα για χρήση υλικών και τεχνολογιών φιλικών για την υγεία των ανθρώπων. Στα στοιχεία δόμησης, παραδείγματος χάριν στο συντελεστή όγκου, προσμετράται στον όγκο ό,τι προσμετράται στη δόμηση, όταν έχουμε ανοικτούς όγκους στο ανάγλυφο του συμπαιγνούς κελύφους ή όταν διαπερνούν διαμερώς το εσωτερικό του κελύφους. Δεν προσμετράται στο συντελεστή όγκου, άρα αυξάνεται ο επιτρεπόμενος και αυτό είναι λογικό, γιατί οι όγκοι συμβάλλουν στον παθητικό δροσισμό, τη σκίαση και το φυσικό αερισμό και εξυπηρετούνται και με σύγχρονες τεχνολογίες.

Στο συντελεστή δόμησης, δίνονται κίνητρα αυξημένης δόμησης όταν υπάρχει αντιστάθμισμα με κοινωνικά και περιβαλλοντικά οφέλη όπως η δημιουργία του κτηρίου με πολύ χαμηλή ενεργειακή κατανάλωση για τα φυτεμένα δώματα, τα υπόσκαφα κτήρια, τις συνενώσεις των οικοπέδων, τον περιορισμό της κάλυψης και τη χρήση μονώσεων εξωτερικών τοίχων μεγάλου πάχους με φυσικά υλικά. Στο συντελεστή δόμησης, δεν προσμετρώνται τα ίχνη των χώρων που συμβάλλουν στον παθητικό δροσισμό και το φυσικό αερισμό. Στα ύψη των κτηρίων αυξάνεται το ύψος του ορόφου κατά 0,25 για τον καλύτερο φυσικό εξαερισμό των φυσικών χώρων.

Κατά τη γνώμη μου έχει φύγει από τη μιζέρια των μικροπαρεμβάσεων και εισάγει αλλαγές, κάνοντας το κτήριο πιο λειτουργικό. Επιτρέπει υπό όρους τα πατάκια μέχρι 10% του συντελεστή δόμησης υπό όρους και επίσης επιτρέπει υπό όρους, σοφίτες κάτω από τις στεγές. Επαναφέρει τα μικρά κουρ-ανγκλέ και επιτρέπει τη χρήση υπογείων χώρων όταν δεν αποτελούν ιδιοκτησία και δεν αποφέρουν έσοδα. Δεν υπολογίζονται στο συντελεστή δόμησης τα κοινόχρηστα κλιμακοστάσια και οι ανελκυστήρες. Αντιμετωπίζει το θέμα των ανοικτών χώρων από τη μία πλευρά και των στεγασμένων που είναι ανοικτοί. Έτσι θέματα που απασχολούν καθημερινά καταγγελίες και ταλαιπωρούν υπηρεσίες, αστυνομία και πολίτες, πιστεύω ότι θα ξεκαθαρίσουν, αν και το δαιμόνιο μυαλό των πολιτών ψάχνει κάθε φορά και βρίσκει «παράθυρα».

Τέλος, προσπαθεί να αντιμετωπίσει λειτουργίες της πόλης με την υποχρεωτική συλλογή και το διαχωρισμό των σκουπιδιών στο

όριο του οικοπέδου και σε χώρους με πρόσβαση στην όψη του κτηρίου, την υπόγεια στάθμευση με ανελκυστήρα των μικρών οικοπέδων για να μην επιβαρύνεται με οχήματα ο δημόσιος χώρος.

Τελειώνοντας επί της αρχής, η άποψή μου, κύριε Υπουργέ, είναι ότι ο νέος ΓΟΚ, είναι ένα βήμα προς τη σωστή αντιμετώπιση των υπαρκτών προβλημάτων. Δεν ξέρω όμως πόσο διάστημα θα χρειαστεί για να είναι υλοποιήσιμος, πρώτον, γιατί υπάρχει στη διαδικασία το να εκδοθούν κοινές υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα και, όπως έχουμε συνηθίσει, αυτά δεν εκδίδονται γρήγορα για πολλούς και διάφορους λόγους. Δεύτερον, δεν μπορώ να κρίνω από τώρα αν τα κριτήρια των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών που κάνετε είναι τόσο ισχυρά, ώστε να μπορούν να νικήσουν τις νοοτροπίες όλων αυτών των χρόνων.

Θα ήθελα και μία δική σας τοποθέτηση, κύριε Υπουργέ, για τη νέα γενιά αυθαιρέτων. Είναι γνωστό ότι με τη διαδικασία τακτοποίησης αυθαιρέτης δόμησης, δημιουργείται μία νέα γενιά αυθαιρέτων τα οποία κτίζονται τώρα και δηλώνονται σαν αυθαίρετα παρελθόντων ετών. Αυτό προσπαθείτε να το λύσετε με δειγματοληπτικούς ελέγχους, αλλά είναι γνωστή η κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα τα πολεοδομικά γραφεία, τα περισσότερα από τα οποία είναι σε διάλυση. Αυτός ο ρυθμός των αυθαιρέτων θα ενταθεί εν όψει της προεκλογικής περιόδου.

Το δεύτερο, στο οποίο περιμένω μια θέση δική σας, είναι ποια είναι η άποψή σας για τα τρία πολεοδομικά γραφεία που δημιουργούνται σε τρία διαφορετικά Υπουργεία. Έχετε ένα πολεοδομικό γραφείο στο ΥΠΕΚΑ, αυτό το βασικό, υπάρχουν πολεοδομικά γραφεία που δημιουργούνται στον ΕΟΤ και το τελευταίο πολυνομοσχέδιο δημιουργεί τρόπους έκδοσης αδειών, ακόμη και στο Υπουργείο Υποδομών. Θέλω την άποψή σας γι' αυτό. Ένας πολυκερματισμός μακάρι να οδηγήσει στην επίλυση προβλημάτων αλλά αν κάθε Υπουργείο έκανε και ένα πολεοδομικό γραφείο, τότε η ταλαιπωρία των πολιτών σίγουρα θα ήταν πολύ μεγαλύτερη από τη σημερινή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί τους, από το 3ο Γυμνάσιο Μεγάρων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Μπούρα, βλέπω ότι είστε χαρούμενος για τους πατριώτες σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Είναι από την ιδιαίτερη περιοχή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπαμε και στην επιτροπή, η Κυβέρνηση κατά τον προσφιλή της τρόπο, που τον εφαρμόζει έτσι και αλλιώς παντού, δηλαδή χωρίς καμμία επιστημονική ή πολιτική επάρκεια ή σχέδιο ή με παντελή έλλειψη προγραμματισμού, έρχεται έξω από κάθε λογική πολεοδομίας, αρχιτεκτονικής, αειφορίας, τοπικών συνθηκών κ.λπ., να εφαρμόσει οριζόντιες ρυθμίσεις, αντικοινωνικές και αντιπεριβαλλοντικές, ίδιες ρυθμίσεις από τα βόρεια προάστια μέχρι τον Άγιο Παντελεήμονα. Το λένε όλοι, αλλά το ότι γίνεται αυτή η κριτική όχι μόνο από τους Βουλευτές, αλλά και από ειδικούς και επιστήμονες καμμία αξία δεν έχει για το πολιτικό προσωπικό της Κυβέρνησης. Γιατί; Γιατί αυτοί ξέρουν. Ξεθεμελίωσαν σε χρόνο ρεκόρ υγεία, παιδεία, περιβάλλον, εργασιακές σχέσεις και δεν έχουν ανάγκη να συζητήσουν με φορείς ή με την κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Το νομοσχέδιο αυτό, ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός πρέπει να αποσυρθεί διότι η διαδικασία με την οποία εκπονήθηκε είναι αδιαφανής, πολύ γρήγορη και δεν κλήθηκαν ποτέ οι αρμόδιοι

φορείς στη διαμόρφωση του νομοσχεδίου, Επιπλέον, συνεχώς αλλάζει μέχρι τελευταία στιγμή. Το ζητούν, κύριε Υπουργέ και οι φορείς να αποσυρθεί και να δοθεί χρόνος σε ένα οριστικό κείμενο. Επιπλέον, είναι ένας ΓΟΚ, που σε κάθε δεύτερη παράγραφο λέει πως θα εκδοθεί προεδρικό διάταγμα, δηλαδή είναι περίπλοκος, δυσλειτουργικός και θα υποκειται σε διάφορες ερμηνείες, όπως και μέχρι σήμερα γινόταν.

Τα ζητήματα της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής που κάπως μπαίνουν αλλά και η νομοθεσία για εμποδιζόμενα άτομα είναι θετικά πράγματα στο νομοσχέδιο, αλλά δεν γίνονται με σωστό τρόπο. Υπάρχει πάλι πολυνομία. Πολλά ζητήματα δεν είναι ξεκάθαρα και όλα αυτά χάνονται υπό το βάρος των υπόλοιπων ρυθμίσεων. Ουσιαστικά, απουσιάζουν από το νομοθέτημα κανόνες που ήδη έχουν θεσμοθετηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε λίγα χρόνια, θα είναι και υποχρεωτικοί και για τη χώρα μας, όπως εφαρμογές ενεργειακής εξοικονόμησης. Κυρίως, όμως, απουσιάζει μια πολιτική προμοδότησης κτηρίων με τοπικά υλικά ανά περιοχή προς ενίσχυση της τοπικής παραγωγικότητας, προμοδότησης κτηρίων σε ανθρώπινη κλίμακα και παράλληλα διατήρησης των κτηρίων αρχιτεκτονικής σημασίας και κληρονομιάς.

Το πιο σοβαρό πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το όλο νομοσχέδιο μοιάζει σαν πρόσχημα για το άρθρο 10. Φτιάχνεται, δηλαδή, ένας ΓΟΚ που λίγο διαφέρει από τους προηγούμενους, για να πει στην ουσία ότι αυξάνεται ο συντελεστής δόμησης και μάλιστα από το παράθυρο. Διότι φυσικά, ποιος θα τολμούσε να πει ευθέως ότι αυξάνει στην Αθήνα το συντελεστή δόμησης; Αυξάνεται, λοιπόν, ο συντελεστής δόμησης και μάλιστα γύρω στο 25% με 30% και επιπλέον δημιουργούνται ανισότητες ανάμεσα στους πολίτες, διότι προμοδοτούνται με αύξηση του συντελεστή δόμησης μόνο οι μεγάλες ιδιοκτησίες.

Ο συντελεστής δόμησης αυξάνεται με δύο τρόπους. Ο ένας, είναι η ιστορία της απόσυρσης των κτηρίων και ο άλλος, η αφαίρεση από την προσμέτρηση στο συντελεστή διαφόρων πραγμάτων, για παράδειγμα των κλιμακοστασίων και μάλιστα ακόμα και σε ισόγειο χωρίς κλιμακοστάσιο, δίνει το νομοσχέδιο μόνον είκοσι τετραγωνικά μέτρα. Ψάχνετε δηλαδή, κύριε Υπουργέ, τρόπους ενίσχυσης της οικοδομικής δραστηριότητας και της κτηματογοράς προς την κατεύθυνση όχι κάποιων ήπιων παρεμβάσεων που έχουν ανάγκη οι πόλεις αλλά του συνεχούς κτισίματος. Επιπλέον, η απόσυρση κτηρίων είναι μια διαδικασία με τεράστιες ενεργειακές απώλειες, τη στιγμή, που ταυτόχρονα προωθούνται πανάκριβοι τρόποι με υψηλές τεχνολογίες για δήθεν εξοικονόμηση στα κτήρια, ενώ όπως είπαμε και πριν δεν προμοδοούνται τρόποι σχεδιασμού, εξοικονόμησης ενέργειας, απλοί και φθινοί, που δεν ωφελούν, βέβαια, τις τράπεζες και τις μεγάλες εταιρείες.

Έρχομαι επίσης, στο μεγάλο ζήτημα των ελεύθερων χώρων. Απ' ό,τι λένε και οι ειδικοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορείτε να πολεοδομήτε με εργαλείο το ΓΟΚ. Ο ΓΟΚ είναι ένας κανονισμός για τη δόμηση. Δεν γίνεται να αφήσεις στην ευχέρεια των κατασκευαστών το πού θα υπάρχουν μέσα στην πόλη ελεύθεροι χώροι και ποια θα είναι η χρήση τους. Ποιος θα αποφασίσει, αν στη γειτονιά μου χρειάζεται ελεύθερος χώρος; Ποιος θα αποφασίσει, αν χρειάζεται εμπορικό κέντρο;

Με λίγα λόγια δεν μπορεί να προτείνει το Υπουργείο τόσο σοβαρές αλλαγές χωρίς να έχει κάνει πολεοδομικές μελέτες και μελέτες αστικού σχεδιασμού. Στις πόλεις μας λείπουν τέτοιες μελέτες. Ελάχιστες έχουν γίνει, στη Μεταπολίτευση κυρίως και οι πόλεις πορεύονται με μελέτες του '70 και το '80, ενώ σήμερα έχουν αλλάξει πάρα πολύ και οι συνθήκες και οι ανάγκες. Αυτές τις μελέτες, αν τις είχαμε, θα λέγαμε τι χρειάζεται και πού χρειάζεται και πιθανά θα μπορούσαν εκεί κάπου να δοθούν σε σημεία κίνητρα για ψηλά κτήρια, αν χρειάζονταν και πάντα με τη συμμετοχή και των κατοίκων στις αποφάσεις.

Ένα άλλο σημείο, που θα θέλαμε να σταθούμε, είναι ότι αυτός ο ΓΟΚ παίρνει μια ιδέα, που είναι των αρχών της δεκαετίας του '20 και του '30, η οποία αναπτύχθηκε ουσιαστικά από τον Λε Κορμπυζιέ και τους μοντερνιστές εκείνη την εποχή. Έχουμε διαβάσει και αρθρογραφίες σε διάφορες εφημερίδες και στις δικές μας εφημερίδες για τις υποτιθέμενες συνεκτικές και φωτεινές πόλεις. Είναι αυτή η ιδέα. Εδώ υπάρχουν τα εξής ζητήματα. Το ένα, είναι η απελευθέρωση της γης -μικραίνει το αποτύπωμα του

κτηρίου που λέει και το νομοσχέδιο- και τα άλλα, είναι η αύξηση του πληθυσμού στα κέντρα των πόλεων και οι ελεύθεροι χώροι. Ποιο είναι το πρόβλημα; Όταν μίλησε ο Λε Κορμπυζιέ για τη φωτεινή πόλη, δηλαδή ψηλοί ουρανοξύστες και τεράστιοι χώροι από κάτω, όλα φωτεινά με διαφοροποίηση πεζών και αυτοκινητών που κινούνται σε διαφορετικά επίπεδα, είχε κάποιο λόγο. Γι' εμάς, αυτό που μόλις περιέγραψα είναι μια εικόνα που έχουμε όλοι μας και από ταινίες που βλέπουμε, που σε πιάνει μια ανατριχίλα γιατί υπάρχουν μόνο κτήρια, άχρηστοι άδριοι χώροι και άνθρωποι πουθενά. Ο λόγος για τους μοντερνιστές που ανέπτυξαν αυτήν την ιδέα, ήταν πως αυτή ήταν μια σύλληψη που απαντούσε στα τεράστια προβλήματα που είχαν τότε οι βιομηχανικές πόλεις, όπου ζούσαν στοιβαγμένοι, με υγρασίες, με σκοτεινά δρομάκια. Έπρεπε τότε να απαντήσουν σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα και ανέπτυξαν αυτήν τη μεγαλοϊδεατική σύλληψη. Τέλος πάντων, όμως, δεν είναι μια ιδέα για το σήμερα και για το εδώ.

Η ιδέα, βέβαια, εφαρμόστηκε γιατί βόλευε σε κάποιες περιπτώσεις, όπως στις ανατολικές χώρες ή στη Γαλλία και κυρίως φτιάχτηκαν γραφεία και εργατικές κατοικίες μ' αυτόν τον τρόπο. Η ιδέα, όπου έγινε, ήταν αποκρουστική, έκοψε τους ανθρώπους από τη γειτονιά, η γη έπαψε να έχει χρήσεις και ανθρώπους, παρά είχε τεράστιους άδειους χώρους ανάμεσα σε πανύψηλα κτήρια και φυσικά ενισχύθηκε η υποβάθμιση και η παραβατικότητα. Στην Αμερική, παρ' ό,τι εφαρμόστηκαν πάρα πολύ αυτά τα σχέδια, γκρεμίζουν πια αυτά τα κτήρια, γιατί οδήγησαν σε ένα πολύ υποβαθμισμένο περιβάλλον. Επομένως, η εκτεταμένη χρήση τέτοιου είδους λύσεων οδηγεί σε χειροτέρευση της κατάστασης.

Σκεφτείτε τον πύργο της Αθήνας, που έγινε επί χούφτας, η οποία επίσης είχε απελευθερώσει τα ύψη των κτηρίων. Έχει έναν ελεύθερο χώρο που δεν χρησιμοποιείται σε τίποτα, ούτε προσφέρει οτιδήποτε στην πόλη. Στην καλύτερη περίπτωση, να προσφέρει χώρο για τραπεζοκαθίσματα στα δύο-τρία μαγαζιά που υπάρχουν. Αν δεν ήταν και αυτά τα μαγαζιά, είναι ζήτημα αν θα περνούσαμε από εκεί το βράδυ. Σε καμμία, λοιπόν, περίπτωση δεν βελτιώνει το αστικό περιβάλλον και είναι αντικοινωνική λύση.

Επίσης, έχει αποδειχθεί ότι όταν φτιάχνεις ψηλά κτήρια αυξάνονται οι μετακινήσεις και όχι το περιπάτημα, γιατί τα κενά είναι τεράστια, με αποτέλεσμα να πληθαίνουν τα αυτοκίνητα και να νεκρώνει η πόλη από τους κατοίκους. Οι δικές μας πόλεις, έχουν την οικειότητα της μικρής κλίμακας και των πολλών μεικτών χρήσεων. Η κατοικία, το ψιλικάτζιδικο, το περίπτερο, το εστιατόριο, παντού μπορείς να κυκλοφορήσεις.

Σκεφτείτε, επίσης, τις αμερικανικές πόλεις. Είναι χαρακτηριστική η εικόνα, οι πανύψηλες πόλεις που κινείσαι μόνο με αυτοκίνητο.

Τελευταίο παράδειγμα σε αυτά είναι η Μπραζιλία, η πρωτεύουσα της Βραζιλίας, πόλη σχεδιασμένη από την αρχή με ψηλά κτήρια και μεγάλα κενά που δεν έχουν καμμία χρήση και που κανείς δεν θέλει να ζήσει εκεί, παρά μόνο αυτοί που αναγκάζονται λόγω εργασίας, δεν περπατάς τίποτα στο δρόμο το βράδυ και κοινωνικά είναι παντελώς αποτυχημένη μέχρι εφιαλτική.

Έχουν γραφτεί πάρα πολλά γι' αυτό, παρ' όλο που σχεδιάστηκε από έναν πολύ σημαντικό κορυφαίο παγκοσμίως αρχιτέκτονα το Νιμάγιερ. Όσο για τη συνεκτική πόλη, σημαίνει την επιστροφή στο κέντρο στρωμάτων, που σε άλλες δεκαετίες έφυγαν σε προάστια και θέλουν να γυρίσουν με τους δικούς τους όρους, διώχνοντας ό,τι άλλο υπάρχει και πιθανά τους ενοχλεί. Για να γίνει αυτό, πρέπει να γίνουν «εκκαθαρίσεις». Και ένας τρόπος είναι αυτός. Φτιάχνοντας τέτοιου τύπου πόλη. Εξάλλου, αυτό χρόνια πριν έγινε σε πάρα πολλές ευρωπαϊκές πόλεις.

Ένα ακόμα ζήτημα, κύριε Υπουργέ, γύρω από τη συζήτηση για το ΓΟΚ, είναι η λεγόμενη «απεδαφοποίηση» της κοινωνίας η οποία πετυχαίνεται και με τα πολύ ψηλά κτήρια. Έχει υπάρξει αρθρογραφία και με αυτό το ιδεολογικό ζήτημα που λέει ότι οι άνθρωποι είναι συντηρητικοί όταν είναι δεμένοι με τη γη και ότι πρέπει να είμαστε άνθρωποι το κόσμου.

Η αλήθεια είναι ότι οι άνθρωποι είναι πιο συνεκτικοί και έχουν καλύτερες σχέσεις επικοινωνίας σε μικρή κλίμακα. Αυτό δεν το θέλει η σύγχρονη αυτή αντίληψη της απεδαφοποίησης και του

δήθεν νεκρικού πλήθους. Θέλει άτομα απομονωμένα, πολύ εύκολα μεταφερόμενα που σήμερα να δουλεύουν εδώ και αύριο οπουδήποτε και που φυσικά δεν ενδιαφέρονται για τα κοινά, για τη γειτονιά, για την περιοχή που ζουν. Αυτά τα ζητήματα είναι κάπως θεωρητικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά είναι το υπόβαθρο που πατάνε οι υποστηρικτές αυτών των ιδεών.

Πιο πρακτικά, λοιπόν, και πιο βραχυπρόθεσμα, όπως ειπώθηκε και στη συνέντευξη που έδωσαν χθες οι σύλλογοι των αρχιτεκτόνων και μέλη του συλλόγου αρχιτεκτόνων και καθηγήτριες του πολυτεχνείου που μίλησαν, με το νομοθέτημα αυτό γίνεται και κάτι άλλο: Νομιμοποιούνται παρανομίες, που κανονικά θα πλήρωναν πρόστιμα στο κατ' ευφημισμόν Πράσινο Ταμείο και ταυτοχρόνως, μαζί με άλλα νομοθετήματα, όπως το χωροταξικό του τουρισμού, δημιουργείται ένα πλαίσιο πολύ ευνοϊκό για κερδοφορία πάνω στην αστική γη.

Βεβαίως, το Υπουργείο δεν έχει χρόνο να μιλήσει με τους ανθρώπους που ασχολούνται χρόνια με αυτά, ούτε προφανώς θεωρεί ότι η κοινωνία πρέπει να πει τη γνώμη της μέσω των φορέων και των συλλόγων αλλά ότι αρκούν οι διάφοροι σύμβουλοι είτε φανεροί είτε μυστικοί, πίσω από κάθε νομοθέτημα. Έτσι βαφτίζεται «πράσινη ανάπτυξη» μια ακόμη φούσκα της κτηματαγοράς.

Όπως πολύ ωραία, κύριε Υπουργέ, ανέφερε μια καθηγήτρια του Μετσοβίου, σε κάθε σχεδιασμό, υπήρχε το δίπολο των δικαιωμάτων και της κοινής ωφέλειας. Ποια είναι η κοινή ωφέλεια; Σταματάει σήμερα κάθε συζήτηση γι' αυτό και η απάντηση δίνεται από την Κυβέρνηση μονοδιάστατα, γιατί πλέον, κοινή ωφέλεια, είναι η εξυπηρέτηση του χρέους. Και αυτό είναι ένα τεράστιο πλήγμα και στο δικαίκο πολιτισμό και στην ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανέρχομαι στο άρθρο 10, για να πω πως γίνεται φανερό ότι ούτε αυτό το νομοσχέδιο ξεφεύγει από το γενικό κανόνα που διέπει κάθε νομοσχέδιο αυτού του Υπουργείου και της Κυβέρνησης, δηλαδή, τον κανόνα «Όλα για το κέρδος». Τα κέρδη είναι πάνω από τους ανθρώπους, πάνω από το περιβάλλον, πάνω από την πολιτιστική κληρονομιά. Έχουμε ένα Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τέλειο ως real estate γραφείο, με τρομερές αυξήσεις σε συντελεστές δόμησης και κανένα ποιοτικό κριτήριο και παραδίδει άνευ όρων τις πόλεις, σε κάτι που μπορεί να γίνει πολύ καταστροφικό αν όντως εφαρμοστεί.

Εν κατακλείδι –σας το είπαμε και στην επιτροπή- θερμά συγχαρητήρια, κύριε Υπουργέ, που δεν μάθατε τίποτα από τις real estate φούσκες ούτε καν από τη γειτονική μας Ισπανία και θέλετε τώρα να επιβάλετε αυτό το εξαιρετικό όραμα και στη χώρα μας, επαναφέροντας ακόμα και διατάξεις του ισχύοντος ΓΟΚ που κριθikan αντισυνταγματικές από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως για την κατ' εξαίρεση δόμηση των οικοπέδων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αρτιότητας.

Μια διορισμένη, μνημονιακή Κυβέρνηση, λοιπόν, επιχειρεί ουσιαστικά την καταστροφή της μικρής κλίμακας, των μικρομεσαίων αστικών περιοχών και των γειτονιών των πόλεων, που ακόμη για τους πολίτες αποτελούν κέντρα κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Το νομοσχέδιο, κυρία και κύριοι Βουλευτές, ευνοεί τη συγκέντρωση της γης σε λίγα χέρια, ενώ παράλληλα, δίνει διάφορα μπόνους σε τετραγωνικά μέτρα τιμούνται και αυξήσεις στο συντελεστή, υπό τον όρο ότι θα δημιουργούνται μεγάλα οικοδομικά σύνολα. Παρέχονται, ακόμη, διαφόρων ειδών κίνητρα -και με αυτόν και με άλλους νόμους- στους μεγάλους επιχειρηματίες που έχουντας μάλλον ήδη αγοράσει περιοχές, θα δουν τα κέρδη τους να απογειώνονται.

Άξιος, λοιπόν, ο μισθός σας, κύριε Υπουργέ. Το έργο σας ως Κυβέρνηση θα το γράψει η ιστορία ως μνημείο καταστροφικής πολιτικής. «Φεύγω και αφήνω πίσω μου συντρίμμια» είναι το πιο ταυριαστό σλόγκαν που μπορείτε να υιοθετήσετε για τις εκλογές.

Ζητάμε για ακόμη μια φορά να αποσύρετε το νομοσχέδιο και να δώσετε χρόνο στη συζήτηση με κοινωνικούς και επιστημονικούς φορείς, γιατί οι αλλαγές με τους ΓΟΚ μπορεί να γίνονται με πολύ αργούς ρυθμούς αλλά είναι συντριπτικές και μας αφορούν όλες και όλους.

Αν εμμένετε, φυσικά, στο να το συζητάμε, θα το καταψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Ηρώ Διώτη.

Πριν προχωρήσουμε, θα ήθελα να εκφράσω με τη σειρά μου «συλλυπητήρια» για το χαμό του Γιάννη Μπανιά, ένα συνεπτή αγωνιστή της Αριστεράς, πρώην Βουλευτή.

Παρακαλώ, να διαβιβαστούν τα συλλυπητήρια και στην οικογένειά του και στην πολιτική του οικογένεια το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθήτριες και μαθητρίες και δύο εκπαιδευτικοί από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Αμοιρίδης για δέκα πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω κι εγώ με τη σειρά μου το σεβασμό μου στη μνήμη του Γιάννη Μπανιά, ενός ανθρώπου δημοκράτη, αγωνιστή και ρέκτη. Σημειώνεται ότι η απουσία του θα είναι πιο ηχηρή από την παρουσία του τα προηγούμενα χρόνια. Ας γίνει παράδειγμα προς μίμηση σε εμάς τους νεώτερους που υπηρετούμε από αυτά τα έδρανα -μέσα από την πολιτική και κεντρική πολιτική σκηνή- την χώρα μας σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο πολεοδομικός σχεδιασμός τη δεκαετία του '70 βασίστηκε κυρίως στις πόλεις που είχαν αναφορά σε ένα αστικό κέντρο. Επειδή υπήρχε μετανάστευση προς το εξωτερικό τη δεκαετία του '60, τη δεκαετία του '70, επέστρεφαν οι πολίτες όσα χρήματα μπόρεσαν να μαζέψουν, για να χτίσουν ένα σπίτι. Κυρίως, όμως, έγινε μια απίστευτη εκμετάλλευση από εργολάβους εκείνης της εποχής, που πουλούσαν διαμερίσματα από τα σχέδια. Έτσι, έχουμε σήμερα τα σημερινά κέντρα των πόλεων, που σε όποια πόλη και αν ξυπνήσεις -πέρα από αυτές που έχουν ένα ύψος όπως είναι η Καστοριά- θεωρείς ότι βρίσκεσαι στην ίδια πόλη. Αν σε πάνε σε ένα ξενοδοχείο μιας πόλης και σου ανοίξουν το παράθυρο το πρωί, δεν μπορείς να καταλάβεις σε ποια πόλη είσαι.

Αποτέλεσμα αυτού, είναι να έχουμε πόλεις χωρίς ύψος, εργολάβους με κέρδη. Έτσι τη δεκαετία του '80, ξεκίνησε μια διαφορετική αντίληψη για την ανάπτυξη των πόλεων ξεκινώντας με το ν. 1337 με τις πρώτες επεκτάσεις και τις νομιμοποιήσεις των αυθαιρέτων. Τα αυθαίρετα της πρώτης γενιάς, δημιουργήθηκαν λόγω εκείνου του τρόπου ανάπτυξης των πόλεων που δεν γίνονταν επεκτάσεις για να παραμένουν οι αξίες των ακινήτων και των διαμερισμάτων στα κέντρα των πόλεων, όπως είχαν διαμορφωθεί, σε πάρα πολύ μεγάλη ύψη.

Εκ των πραγμάτων, άνθρωποι οι οποίοι ήρθαν στις πόλεις με την αστικοποίηση αλλά και μετανάστες από τις χώρες της Σοβιετικής Ένωσης με το πρώτο κύμα μεταναστών, αναγκάστηκαν να χτίσουν περιμετρικά των πόλεων ένα μικρό σπίτι και μετά ένα μεγαλύτερο, όταν μεγάλωνε η οικογένεια. Όλα αυτά, δημιουργήσαν μια κατάσταση αυθαιρέτων που η επέκταση του σχεδίου πόλης, το μόνο που έκανε ήταν να νομιμοποιήσει αυτήν την κατάσταση με στενούς δρόμους, με σπίτια χτισμένα μέσα στους δρόμους.

Έτσι ήρθε η δεύτερη πρόταση με το ΓΟΚ του '85, που σχεδιάστηκαν οι πόλεις με χαμηλό ύψος και μεγάλες επεκτάσεις. Σχεδιάστηκαν ανθρώπινες πόλεις με κοινωφελείς και κοινόχρηστους χώρους και πολικότητα σε διαφορετικά κέντρα. Να αναπτύσσεται δηλαδή, η πόλη όχι μόνο σε ένα κέντρο αλλά περιμετρικά με σχετικές και αντίστοιχες χρήσεις γης, ώστε να καταναμνηθεί και ο πλούτος αλλά και να μεγαλώσει και να αυξηθεί και η ποιότητα ζωής.

Εξάλλου, η επέκταση των πόλεων ή ο τρόπος λειτουργίας τους, σχεδιάστηκαν σαν πόλεις-κράτη στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με πρόταση και προς το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έπρεπε να γίνει η μεγάλη

αυτή αλλαγή, ώστε να δημιουργηθούν οι πόλεις οι οποίες συνεργάζονται, οι πρωτεύουσες πόλεις, οι δευτερεύουσες, οι τριτεύουσες πόλεις, οι πόλεις τέταρτης κατηγορίας και τα δίπολα ανάπτυξης σαν μια πρόταση που έπρεπε να προλάβει το ΕΣΠΑ, γιατί η Ελλάδα δεν είχε καν σχεδιασμό για τις πόλεις. Έτσι, εκ των πραγμάτων, υπεβλήθη αυτή η πρόταση και εντάχθηκε στο ΕΣΠΑ. Σήμερα, τα έργα που εκτελούνται μέσω ΕΣΠΑ, είναι βάσει ενός σχεδιασμού που είναι της προηγούμενης δεκαετίας, επειδή η χώρα δεν πρόλαβε να έχει έναν καινούργιο σχεδιασμό για να καταθέσει πρόταση στο ΕΣΠΑ.

Τι προτείνεται σήμερα, ενώ έχουμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» σε εξέλιξη, ο οποίος βασίστηκε στο σχεδιασμό των πόλεων ανάπτυξης; Προτείνεται σήμερα, να επιστρέψουμε στο μοντέλο της δεκαετίας του '70, να κερδίσουμε σε ύψος, να μην υπάρχουν επεκτάσεις, με την αιτιολογία ότι θα δημιουργήσουμε χώρους εξαιρετισμού, για να αναπνεύσουν οι πόλεις.

Ας δούμε ένα παράδειγμα, σχετικά με το τι κίνητρα δίνονται, για να μπορούμε να μιλάμε με αριθμούς στο τελικό τους αποτέλεσμα. Έχουμε ένα οικόπεδο πεντακοσίων τετραγωνικών μέτρων με συντελεστή δόμησης 2. Άρα, αυτό χτίζει χίλια τετραγωνικά μέτρα και αν η κάλυψή του είναι 70%, θα έχει τριακόσια πενήντα τετραγωνικά μέτρα με τρεις ορόφους. Σήμερα, τι προτείνεται; Να μειώσουμε την κάλυψη κατά 10%. Δηλαδή, τα τριακόσια πενήντα τετραγωνικά μέτρα σε ένα οικόπεδο πεντακοσίων τετραγωνικών μέτρων να γίνουν τριακόσια τετραγωνικά μέτρα. Τι κερδίζει; Άμεσα από το συντελεστή δόμησης που αυξάνεται 10% κερδίζει στη δόμηση εκατό τετραγωνικά μέτρα. Από τιμή μέτρησης στο συντελεστή δόμησης, στο ασανσέρ, στο κλιμακοστάσιο, στους πέντε ορόφους που θα γίνουν τώρα, κερδίζει άλλα εκατόν τριάντα έως εκατόν τριάντα πέντε τετραγωνικά μέτρα. Αν κάνει και «πράσινη» παρέμβαση, κερδίζει άλλο ένα 10% στο συντελεστή δόμησης και άλλα εκατό τετραγωνικά μέτρα. Στην ουσία, μειώνοντας την κάλυψη μόνο κατά 10% -δηλαδή από τα τριακόσια πενήντα τετραγωνικά μέτρα το κτήριο θα γίνει τριακόσια τετραγωνικά μέτρα- θα κερδίσει σε δόμηση τριακόσια πενήντα τετραγωνικά μέτρα, δηλαδή δύο ορόφους. Πιστεύετε εσείς ότι η πόλη θα κερδίσει, αν μειωθεί κατά πενήντα τετραγωνικά μέτρα στο ισόγειο και έχει τρεις ορόφους ή αν θα αυξηθεί κατά δυο ορόφους; Ποιος κερδίζει;

Εάν δούμε σήμερα τα κέντρα των πόλεων, όπως για παράδειγμα στην Αθήνα, θα δείτε ότι έχουν απαξιωθεί. Εγώ λέω ότι τεχνηέντως έχουν απαξιωθεί, γιατί υπήρχε πολιτική βούληση να απαξιωθούν. Τελευταία βγαίνουν προτάσεις για αναβάθμιση της Πανεπιστημίου και του αστικού κέντρου. Σε όλες αυτές τις προτάσεις, σε ένα κτήριο πέντε ή δέκα ορόφων που θα γίνει, καταλαμβάνεται πόσο μεγάλο όφελος είναι μέσα από το συντελεστή δόμησης και με τα νέα κτήρια και με τις συνενώσεις που θα υπάρξουν; Πόσοι όροφοι είναι; Πόσα τετραγωνικά; Ποιο το όφελος; Αγοράσες σήμερα ένα κτήριο χιλίων τετραγωνικών μέτρων και αύριο θα έχεις δικαίωμα να κτίσεις χίλια πεντακόσια τετραγωνικά μέτρα, απλά μειώνοντας λίγο την κάλυψη του οικοπέδου. Αυτό θα συμβεί στο κέντρο της Αθήνας.

Αυτή είναι η ηθική στην πολιτική πλέον. Πώς σχεδιάζεις; Απαξιώνεις ένα κέντρο, το βάζεις σε πρόγραμμα ανάπτυξης, επενδύονται χρήματα, αφού έχουν αγοραστεί τα κτήρια, σχεδιάζεις πολεοδομικά και μετά γίνεται πολύ καλός και ο κεντρικός και ο τοπικός άρχοντας. Τι ανάπτυξη και τι αναβάθμιση έχει γίνει; Ποιος έχει κερδίσει;

Η δική μου αντίληψη, όσον αφορά τη διοίκηση και το σχεδιασμό για το αύριο, είναι ότι θα πρέπει να είναι οριζόντια τα οφέλη και κυρίως να κερδίζουν οι πόλεις.

Η ποιότητα ζωής αντιλαμβάνεστε ότι είναι θέμα κουλουράς του καθενός. Εάν η ποιότητα ζωής είναι να κερδίζει κάποιος και όχι η ποιότητα κυρίως της κοινωνικής ζωής, θα σας πω το παράδειγμα της Κίνας. Το 2002, είχαμε συνεργασία μέσω της ΚΕΔΚΕ. Εκπροσωπώντας τότε τους συναδέλφους, μαζί με μια ομάδα δημάρχων, κάναμε μνημόνιο συνεργασίας με τους δήμους της Κίνας. Αυτό που παρατήρησα στο πολεοδομικό γραφείο της Σαγκάης, που είχε ένα τεράστιο κτήριο και ήταν όλο με υποδομή, ήταν πώς θα γίνει τα επόμενα πενήντα χρόνια η Σαγκάη, σχεδιασμένη πενήντα χρόνια πριν. Έκαναν ψηλά κτήρια. Κατεδάφιζαν

τα χαμηλά κτήρια. Εκεί απαλλοτριώνουν τα πάντα. Στο μόνο που δεν μου απάντησαν, είναι πώς απαλλοτριώνουν και γκρεμίζουν τα χαμηλά σπίτια των Κινέζων. Για να καταλάβετε, είχε η πολυκατοικία με γρανίτη χαμηλά σπίτια δίπλα και εσώρουχα κρεμασμένα στο φανάρι. Αυτή ήταν η εικόνα. Τους ανθρώπους, που έμεναν στα χαμηλά σπίτια, τους πήγαιναν σε μεγάλες πολυκατοικίες, σε περιοχές που έκτιζαν έξω, για να μπορούν να κάνουν τις απαλλοτριώσεις και να μην τους πετάξουν, οι οποίοι σε ένα χρόνο πέθαιναν από κατάθλιψη. Είχαν χάσει την ποιότητα ζωής, τη συντροφικότητα, την κοινωνικότητα, γιατί τους είχαν κλείσει σε ένα διαμέρισμα. Όλοι πέθαιναν από κατάθλιψη, πέθαιναν από απομόνωση.

Άρα, λοιπόν, τι πόλεις θέλουμε; Ανθρώπινες πόλεις ή πόλεις με περισσότερο τσιμέντο;

Εμείς πιστεύουμε στην αναβάθμιση των κέντρων, μέσα από την ενοποίηση των ακάλυπτων χώρων. Πάντα υπήρχε στο ΓΟΚ όλα αυτά τα χρόνια. Ποτέ δεν υπήρξε η προσπάθεια και το αντίστοιχο κίνητρο. Υπάρχει ένα κίνητρο περίπου 5% στο συντελεστή δόμησης, για να κτίσει κάποιος. Δεν το κάνει κανείς. Αν ενοποιήσουμε όλους τους ακάλυπτους χώρους και αν χρηματοδοτήσουμε ένα κατάστημα ή μια πιλοτική για να περάσουμε πίσω, μπορούμε να δημιουργήσουμε και να λειτουργήσουμε ένα δίκτυο πεζοδρόμων και μεγάλα πεζοδρόμια, στενότερους δρόμους, πιο ανθρώπινες πόλεις. Είναι ένας τρόπος.

Πώς θα αντιμετωπίσουμε την πεζοδρόμηση της Πανεπιστημίου; Πού θα πάνε τα αυτοκίνητα; Εκ των πραγμάτων, θα δώσουμε χώρους για να δημιουργηθούν ιδιωτικά παρκινγκ, με την υποκρίσια όμως να κατεβαίνουν κάτω με τα αυτοκίνητα για να λειτουργήσουν τα πάρκινγκ. Άρα, πάλι πάμε στο κέρδος, ενώ υπάρχουν οι ακάλυπτοι χώροι, που μπορείς να δώσεις κίνητρα, να έχει κοντά το αυτοκίνητο ο άλλος, να δημιουργήσεις χώρο στάθμευσης πίσω και να λειτουργεί και ο πεζόδρομος. Άρα, στοχευμένες λύσεις υπάρχουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτό το νομοσχέδιο, προτάθηκαν είκοσι οκτώ τροπολογίες και δυο από την Κυβέρνηση, συνολικά τριάντα τροπολογίες. Όποιος προλάβει, έτσι καταλαβαίνω. Να μην περάσετε καμμία. Στο νομοσχέδιο, όπως το προτείνετε, ασχέτως αν εμείς δεν το στηρίζουμε, εκτιμώ ότι είκοσι οκτώ τροπολογίες σε τριάντα επτά άρθρα είναι πάρα πολλές. Ας μείνει και κάτι για την άλλη κυβέρνηση. Εκτιμώ ότι δεν πρέπει να δώσετε την εικόνα που έδωσε και το προηγούμενο νομοσχέδιο του ΥΠΕΚΑ. Όποιος έφερνε τροπολογία πέραγε. Δεκτή, δεκτή, ενώ πριν από ένα μήνα δεν περνούσε καμμία τροπολογία, δεν είχε καμμία τύχη. Εκτιμώ, λοιπόν, ότι είναι ένα παζάρι πλέον αυτές οι τροπολογίες για κάθε περιοχή, για κάθε πρόβλημα που έχει ο κάθενας να περάσει μέσα εδώ, εκτός από κάποιες ουσιαστικές τροπολογίες, που πραγματικά μπορούν να δώσουν λύση και απάντηση.

Έρχομαι στην υπογραφή των σχεδίων πόλης, στις αναθεωρήσεις-τροποποιήσεις. Ήταν στη δυνατότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης, στους παλιούς νομάρχες, στις περιφέρειες. Σίγουρα το ΣτΕ, με την παρέμβασή του, αναθεώρησε αυτήν την πράξη και τα έφερε στο Υπουργείο. Περίμενα, λοιπόν, ότι θα υπάρχει μία νομοθετική πρωτοβουλία από το Υπουργείο, στην κατεύθυνση του να έχει δυνατότητες η αυτοδιοίκηση, να μπορεί τέτοιες μικρές παρεμβάσεις, αναθεωρήσεις, καταργήσεις, μειώσεις, τροποποιήσεις, να τις λειτουργήσει, πριν προχωρήσουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, που πρέπει οπωσδήποτε αυτή η αρμοδιότητα να πάει στην περιφέρεια. Δεκαπέντε-είκοσι χρόνια είχα μια υπόθεση, εδώ και τρία χρόνια έχει χαθεί πλέον ο φάκελος, πήρε σύνταξη η μια υπάλληλος, η άλλη υπάλληλος...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Στην αποκεντρωμένη διοίκηση ανήκει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Είναι, όμως, στην κρατική διοίκηση και παίζει ένα συμβουλευτικό ρόλο η αποκεντρωμένη διοίκηση. Εκτιμώ ότι θα πρέπει μέσα από την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2013 να είναι πρώτη προτεραιότητα, για να μπορεί να έχει και ουσιαστική αρμοδιότητα η αυτοδιοίκηση, για να ρυθμίζει τα του οίκου της.

Οι απαλλοτριώσεις των μεγάλων κοινόχρηστων χώρων. Έχετε

μέσα στο νομοσχέδιο σε ακτίνα διακοσίων πενήντα μέτρων να αποζημιώνεται ανάλογα ο καθένας για το εμβαδόν και το πόσο κοντά είναι στον κοινόχρηστο χώρο. Υπάρχουν και οικόπεδα, τα οποία παρ' ότι δεν είναι άρτια, θα πληρώσουν και αυτά το 40%, όπως γράφεται. Υπάρχουν, όμως, απαλλοτριώσεις κοινόχρηστων χώρων, όπου γίνεται ένα πολιτιστικό κέντρο, ένα μεγάλο υπόγειο γκαράζ, μια κλειστή λαϊκή αγορά. Αυτές έχουν αναφορά σε όλη την πόλη. Αλλάζουν, δηλαδή, την πόλη. Ένα μεγάλο πολιτιστικό κέντρο δεν μπορούν να το πληρώσουν μόνο οι διακόσιοι ή διακόσιοι πενήντα. Το έχω ζητήσει. Δεν αντέχουν οικονομικά να το πληρώσουν σήμερα. Αυτό πρέπει να επιβαρύνει όλη την πόλη, αφού λειτουργεί για όλη την πόλη. Άρα, θα πρέπει να προβλέψετε κάποιες απαλλοτριώσεις για συγκεκριμένες χρήσεις, που αφορούν τη λειτουργία της πόλης, να επιβαρύνουν και άλλους ή όλη την πόλη. Δηλαδή, θα γίνει ένα πολιτιστικό κέντρο και θα πληρώσουν οι περιόικοι, που έχουν ένα κτήριο μπροστά τους, όταν το πολιτιστικό κέντρο είναι για όλη την πόλη;

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα. Δεν έχει αλλάξει ποτέ η διάταξη που θα αναφέρω. Το λέω πολλά χρόνια. Δεν ξέρω γιατί το Υπουργείο δεν το αλλάζει. Αφορά και το Υπουργείο Οικονομικών. Μέχρι το 1997, ίσχυε η υλοποίηση του ν. 1337, που έδινε εισφορά κάποιος βάσει τίτλου που είχε ιδιοκτησία πριν το 1982. Έρχεται το 1997 το τότε Υπουργείο και λέει: «Αναγνωρίζω τις πράξεις αναγνωριστικών αγωγών για το χρόνο δημιουργίας του οικοπέδου». Τι έγινε σ' αυτήν την περίπτωση; Πλήρωσε κάποιος την εφορία με τα δεδομένα εκείνου του χρόνου, για να έχει όφελος το κράτος και έσοδα, παράλληλα όμως, αφαίρεσε από την τοπική αυτοδιοίκηση έσοδα και σε χρήμα και σε γη, ώστε να μπορεί να υλοποιηθεί ένα σχέδιο. Δηλαδή, ένας δήμος, ο οποίος είχε ένα περίσσευμα από το σχέδιο πόλης εξήντα στρεμμάτων, για να αποκαταστήσει και τις υποδομές αλλά και αυτούς στους οποίους οφείλει και έσοδα από την εισφορά σε χρήμα, ξαφνικά με τις αναγνωριστικές αγωγές, βρέθηκε ο δήμος να χρωστά και είκοσι στρέμματα. Έγιναν, δηλαδή, κατατμήσεις μεταγενέστερα με προγενέστερη του 1982 ημερομηνία.

Και αυτό ισχύει και σήμερα. Δεν υπάρχει περίπτωση να υλοποιηθεί κανένα σχέδιο πόλης. Δεν υπάρχουν τα χρήματα στους δήμους. Έρχεται μία κοινωνική αναταραχή, γιατί δεν μπορεί η τοπική αυτοδιοίκηση να αποζημιώσει ανθρώπους των οποίων σήμερα είναι χαρακτηρισμένα τα οικόπεδα. Και δεν μπορούν να κτίσουν και δεν μπορούν να αποζημιωθούν και δεν μπορεί να υλοποιηθεί το σχέδιο πόλης. Δεν μπορούν να ανοίξουν οι δρόμοι, δεν μπορούν να γίνουν τα μεγάλα έργα ύδρευσης, αποχέτευσης που έχουν ενταχθεί στο ΕΣΠΑ από τους δήμους. Και στο προηγούμενο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν έγιναν. Πήγαμε στο τέταρτο, ξαναεγκρίθηκαν τα έργα αλλά θα χαθούν τα χρήματα. Γιατί υπάρχει αυτή η λογική του κεντρικού κράτους, να εισπράξει κάποια χρήματα και καταστρέφεται η περιφέρεια και η τοπική αυτοδιοίκηση.

Το Πράσινο Ταμείο. Είχα πει και στην προηγούμενη Υπουργό τότε ότι δεν επιτρέπεται να δημιουργείται ένα ταμείο οικονομικό με χρήματα που προέρχονται από την αυτοδιοίκηση και από όλες τις περιοχές της χώρας και να το διαχειρίζεται μόνος του ένας Υπουργός. Στο συμβούλιο δεν υπάρχει εκπρόσωπος της αυτοδιοίκησης, έστω του κεντρικού της οργάνου, να μπορεί να ελέγξει με διαφάνεια πού πάνε τα χρήματα. Σε ποιον δήμο; Είστε Βουλευτής του Νομού Λέσβου. Από πού θα γνωρίζω εγώ, αν τα χρήματα του Πράσινου Ταμείου πάνε στην αυτοδιοίκηση και δεν πάνε στο Δήμο της Μυτιλήνης για παράδειγμα; Πώς θα το ελέγξουμε; Υπάρχει κάποιο όργανο; Πώς θα ελέγξει κάποιος, πού πάνε τα χρήματα του Πράσινου Ταμείου;

Γενικώς, πηγαίνουν σε έργα στην περιφέρεια ή βοηθούν και στις απαλλοτριώσεις. Σε ποιες απαλλοτριώσεις; Σε ποιες περιοχές; Δεν υπάρχει διαφάνεια. Ούτε εδώ έγινε ποτέ απολογισμός, ούτε η αυτοδιοίκηση έχει πρόσβαση, για να δει αν μπορεί να υπάρξει διαφάνεια ως προς τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα του ταμείου και το πού κατευθύνονται τα χρήματα.

Στη δύσκολη αυτή οικονομική συγκυρία, θα ήθελα να πω για τους τοπικούς άρχοντες ότι η επιβάρυνση των πολιτών είναι πάρα πολύ δύσκολη αλλά και η υλοποίηση ενός πολεοδομικού σχεδιασμού είναι πάρα πολύ χρήσιμη. Θα πρέπει οι τοπικοί άρ-

χοντες να ζυγίσουν τα ισοδύναμα, τα υπέρ και τα κατά, ώστε να υλοποιηθούν τα έργα και ο σχεδιασμός των πόλεων με τη μικρότερη δυνατή επιβάρυνση των πολιτών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να πω ότι και αυτό το σχέδιο νόμου δεν μας δίνει απαντήσεις. Θολώνει πολύ περισσότερο το τοπίο. Δεν συνδυάζει την ανάπτυξη του ιδιωτικού με το δημόσιο χώρο αλλά αυτό που κάνει σίγουρα είναι ότι επιβαρύνει την ανάπτυξη του ιδιωτικού χώρου και στοχευμένα εκεί που υπάρχει μεγαλύτερος συντελεστής δόμησης σήμερα, δηλαδή τα κέντρα των πόλεων, οι ακριβές ιδιοκτησίες, εκεί ακριβώς, δίνει ακόμα μεγαλύτερο συντελεστή, ακόμα μεγαλύτερη επιβάρυνση στην πόλη και θεωρώ ότι αυτό είναι όχι μόνο πολεοδομικά άδικο για τις πόλεις αλλά κυρίως κοινωνικά άδικο και μεταφέρεται η ανακατανομή βαρών προς αυτούς που έχουν. Γιατί και αυτοί που έχουν, έχουν αρκετά χρήματα για να κτίσουν στην περιφέρεια μια βίλα και να μείνουν. Αλλά δεν θα κερδίσει το κέντρο, πιστεύω ότι θα κερδίσουν αυτοί, που έχουν επενδύσει στην απαξίωση του κέντρου και ελπίζουν στην αναβάθμισή του.

Φυσικά και δεν στηρίζουμε και δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη, ειδικό αγορητή της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και οκτώ εκπαιδευτικοί από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Νέου Ηρακλείου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε στον κατάλογο ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γεϊτόνας, Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός, βασικά θέτει το πλαίσιο και τους κανόνες για την παραγωγή και τη θέση των κτηρίων μέσα στο χώρο και υπ' αυτήν την έννοια, μαζί και με τα ρυμοτομικά σχέδια διαμορφώνουν σε μεγάλο βαθμό αυτό που λέμε «δομημένο περιβάλλον».

Από την ψήφιση των δύο προηγούμενων ΓΟΚ του 1973 και του 1985...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Το 1973 δεν ψηφίστηκε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ναι, από τη θέση σε ισχύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Που επιβλήθηκε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Επιβλήθηκε.

Έπρεπε βέβαια πολύ τσιμέντο στις πόλεις και στα χωριά και νόμιμα και παράνομα αυθαίρετα. Μάλιστα, ο ΓΟΚ του 1985, στον οποίο είχα την τιμή να συμμετέχω στην εισήγησή του τότε, πέραν του ότι τροποποιήθηκε πολλές φορές ενδιάμεσα μέχρι μετάλλαξης, καταπατήθηκε κατά βάση, μέσα από ανοχές και παρερμηνείες με σκοπό το κέρδος.

Κλασικό παράδειγμα; Οι ημιυπαίθριοι. Ήταν για εμένα μία σημαντική πρωτοβουλία για την αξιοποίηση των καλών κλιματικών συνθηκών στη χώρα μας και κατέληξε μία πηγή και πληγή αυθαιρεσίας που μας ταλαιπωρεί ακόμα. Και επισημαίνω αυτήν την εκτροπή που δεν είναι η μόνη -κάτι αντίστοιχο έχει γίνει και με τις θέσεις γκαράζ- για να πω ότι εκείνο που μετράει είναι η σωστή εφαρμογή και ο έλεγχος της εφαρμογής και προληπτικός και κατασταλτικός. Και αυτός είναι που καταξιώνει κάθε νόμο και ιδιαίτερα τέτοιους ειδικούς νόμους.

Πέρα από αυτό είναι αλήθεια ότι από τα νέα αυτά δεδομένα που εξελίσσονται και μεταβάλλονται, προκύπτουν νέες κρίσιμες ανάγκες. Το θέμα της επιβράδυνσης της κλιματικής αλλαγής. Το θέμα της εξοικονόμησης ενέργειας -έχουμε ενεργοβόρα κτήρια- και γενικότερα το θέμα της εξοικονόμησης των δαπανών. Η βελτίωση στις οικονομικές συνθήκες που ζούμε -από τη χρήση των κτηρίων εννοώ- η βελτίωση των περιβαλλοντικών συνθηκών στην ευρύτερη περιοχή του κτηρίου, η ενίσχυση της επικοινωνίας των

ανθρώπων. Είναι απομονωμένοι οι άνθρωποι ακόμα και μέσα στα σπίτια τους.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, στο έδαφος, πιστεύω, της αξιοποίησης της εμπειρίας των δύο προηγούμενων δεκαετιών, της ανάγκης κάλυψης των νέων αναγκών, καθώς επίσης και της αξιοποίησης των εξελίξεων που έχουν γίνει στην επιστήμη και στην τεχνολογία όσον αφορά και τους τρόπους αλλά και τα υλικά δόμησης, πρέπει να οικοδομήσουμε το νέο ΓΟΚ.

Τι κάνει η νομοθετική πρωτοβουλία; Αυτόν τον εκσυγχρονισμό επιχειρεί το νομοσχέδιο και εγώ πιστεύω ότι σωστά σέβεται βασικά τις ρυθμίσεις του ΓΟΚ του 1985, ο οποίος όπως είπα μπορεί να καταπατήθηκε, αλλά γενικά άντεξε.

Επίσης, γίνεται προσπάθεια απλούστευσης ρυθμίσεων και συστηματικοποίησης διαδικασιών και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για την αποτελεσματική εφαρμογή και τον έλεγχο της εφαρμογής τους, στον οποίο εγώ δίνω ιδιαίτερη σημασία.

Ο νέος ΓΟΚ ολοκληρώνει τις παρεμβάσεις για το θεσμικό πλαίσιο δόμησης στη χώρα και υπό αυτήν την έννοια η αξία και η αποτελεσματικότητά του δεν θα κριθεί αυτή καθ' εαυτή από μόνη της, αλλά σε συνδυασμό με τις άλλες ρυθμίσεις που έχουν γίνει για τον νέο τρόπο έκδοσης αδειών, για τα σώματα των επιθεωρητών και για την ηλεκτρονική ταυτότητα των κτηρίων.

Τώρα, όσον αφορά συγκεκριμένες ρυθμίσεις του ΓΟΚ δεν θέλω να επανέλθω, σε όσα αναφέρθηκε λεπτομερώς η εισήγηση της κ. Φαρμάκη. Πέραν αυτών εγώ θέλω να επιστημονώ δυο τρία ζητήματα που νομίζω ότι δίνουν και το στίγμα.

Επί παραδείγματι, το άρθρο 10 όπου δίδονται κίνητρα για την περιβαλλοντική αναβάθμιση και βελτίωση της διαβίωσης σε συγκεκριμένες πυκνοδομημένες και αστικές περιοχές. Ειδικότερα, επιτρέπεται σε αυτές τις περιπτώσεις η αύξηση του συντελεστού δόμησης. Δηλαδή, στις περιπτώσεις που περιορίζεται η κάλυψη του οικοπέδου ή όταν αποσύρεται τμήμα κτηρίου ή αποδίδεται επιφάνεια σε κοινή δημόσια χρήση. Αυτή είναι μια σωστή ρύθμιση που μάλιστα βελτιώθηκε πολύ σημαντικά μετά τη συζήτηση στην επιτροπή απ' ό,τι είδα και στα Πρακτικά.

Επίσης, αξιοσημείωτη είναι μία σειρά διατάξεων που βοηθούν στη βελτίωση της λειτουργικότητας των κτηρίων. Πάσχουν τα κτήρια μας από λειτουργικότητα και αναφέρομαι σε διατάξεις που έχουν σχέση με τη θέση του κτηρίου στο οικοπέδο, με την εξαίρεση των κλιμακοστασίων από την προσμέτρηση στο συντελεστή δόμησης και για κάποια άλλα θέματα κατασκευών σε ακάλυπτους χώρους και σε δώματα. Όλα αυτά ενισχύουν τη λειτουργικότητα του κτηρίου.

Είναι θετικό ότι διατηρείται κατά βάση η ρύθμιση του ΓΟΚ του 1985 όσον αφορά τα χαμηλά κτήρια. Ήταν μια ιδέα τότε δική μου, κύριε Υπουργέ, ρύθμιση πιστεύω πρωτοποριακή γιατί το κάναμε με σκοπό τότε να διευκολύνουμε τη στέγαση νοικοκυριών μεσαίου και μικρού εισοδήματος που είχαν κάποια μικρά οικοπέδα σχετικά και ήθελαν να στεγάσουν μέλη της οικογένειάς τους. Τους δώσαμε κάποια κίνητρα και διατηρείται κατά βάση αυτή η διάταξη.

Επίσης, αναδιατυπώνεται και εκσυγχρονίζεται με βάση τις νέες ανάγκες η σχετική ρύθμιση του ΓΟΚ του 1985 με το άρθρο 26 για την προσπελασιμότητα στα κτήρια των αναπήρων. Είναι κάτι που το οφείλουμε, είναι κάτι που το χρειαζόμαστε. Η προσπελασιμότητα κατακόρυφη και οριζόντια προβλέπεται τώρα με τις ρυθμίσεις αυτές να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες.

Κλείνοντας, θα αναφερθώ στις ρυθμίσεις πέραν του ΓΟΚ. Θεωρώ ότι τα άρθρα που δεν είναι ΓΟΚ, αλλά είναι ρυθμίσεις για τα ρυμοτομικά σχέδια, τα άρθρα 32 έως 34, έχουν σχέση με την έγκριση τροποποίησης ρυμοτομικών σχεδίων σε περίπτωση ανάκλησης απαλλοτρίωσης και απόδοσης δεσμευμένων και υπό απαλλοτρίωση ακινήτων. Είναι γνωστά τα διαχρονικά προβλήματα. Δεσμευμένα οικοπέδα δεν μπορεί κανένας ούτε το κράτος, ούτε οι δήμοι, να τα απαλλοτριώσουν και σε αυτές τις περιπτώσεις χρειάζεται να δοθεί μία λύση. Δίνονται, λοιπόν, συγκεκριμένες λύσεις, όταν υπάρχει είτε αυτοδίκαιη ανάκληση είτε ανάκληση με βάση δικαστικές αποφάσεις, απ' ό,τι είδα στις ρυθμίσεις, τις οποίες θεωρώ σωστές.

Στο άρθρο 35 δεν ξέρω αν κάποτε διόρθωση, κύριε Υπουργέ. Η επί εξαμήνου παράλληλη ισχύς του ΓΟΚ του 1985 και του νέου

θα φέρει σύγχυση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Έχει αλλάξει, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αν το αλλάξατε, τότε καλώς.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, μέσα στο χρόνο μου, με δέκα δευτερόλεπτα ανοχή, λέγοντας ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία είναι φιλόδοξη, μπορεί όμως να είναι ρεαλιστική, αλλά αυτό θα κριθεί στην πράξη. Πώς θα κριθεί; Αν τα παθήματα και τα ελλείμματα του παρελθόντος ως προς την εφαρμογή ΓΟΚ ή άλλων ρυμοτομικών και πολεοδομικών διατάξεων, δεν τα επαναλάβουμε. Έχουμε πολλά παθήματα. Και όσον αφορά το ΓΟΚ ιδιαίτερα θέλω να δώσω ένα μήνυμα προς όλους που μετέχουν στο κύκλωμα παραγωγής των έργων ότι όλοι πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να μη ζητάνε μετά τα ρέστα από το κράτος. Βέβαια, το κράτος έχει την κύρια ευθύνη για την αυστηρή εφαρμογή.

Κύριε Υπουργέ, για μένα μία είναι η κατεύθυνση, το είπα και στην αρχή. Έλεγχος προληπτικός και κατασταλτικός, αλλιώς θα έχουμε πάλι μία από τα ίδια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Γείτονα, Βουλευτή Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ.

Ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω, καθώς και αυτή η κοινοβουλευτική περίοδος βαίνει προς το τέλος της, να εκφράσω το θαυμασμό μου για την ικανότητα του κ. Γείτονα να είναι πάντα ο πρώτος ομιλητής. Είναι κάτι το οποίο όλοι προσέχουμε. Κάποια στιγμή πρέπει να μας πείτε το μυστικό, κύριε συνάδελφε. Μάλλον οφείλεται στη μεγάλη σας κοινοβουλευτική εμπειρία.

Έρχομαι στην ουσία του νομοσχεδίου. Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι ο προηγούμενος Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός του 1985 είχε κλείσει πια τον κύκλο της ζωής του, ούτως ή άλλως, είχε τροποποιηθεί αρκετές φορές και συνοδεύταν από ουκ ολίγες ειδικές και ερμηνευτικές διατάξεις, δεν ξέρω ποιο είναι το άθροισμα των σελίδων του ΓΟΚ, αν τα αθροίσουμε όλα αυτά, αλλά αμφιβάλλω αν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στη χώρα μας οι οποίοι να κατανοούν πλήρως τον υφιστάμενο ΓΟΚ στην όλη του περιπλοκότητα, έτσι όπως είχε εξελιχθεί στα τριάντα χρόνια που μας συνόδευσε.

Πράγματι, ο κ. Γείτονας έχει δίκιο ότι δεν αρκεί απλά να σχεδιάζουμε σωστά νομοθετήματα, αλλά θα πρέπει να βλέπουμε και πώς αυτά εφαρμόζονται στην πράξη. Το παράδειγμα των ημιυπαίθριων είναι ίσως το καλύτερο παράδειγμα μιας καλής ιδέας η οποία, δυστυχώς, καταστρατηγήθηκε μαζικά με αποτέλεσμα να αναγκάζομαστε τώρα εκ των υστέρων να ερχόμαστε και να ρυθμίζουμε μαζικές περιπτώσεις ανομίας. Διότι, δυστυχώς, στη χώρα μας πολύ συχνά η μαζική ανομία καταλήγει να χαρακτηρίζεται κοινωνικό πρόβλημα. Δεν θα πρέπει, όμως, να διαφεύγει της προσοχής μας ότι τέτοιου είδους συμπεριφορές, δυστυχώς, έχουν και αυτές ένα μερίδιο ευθύνης για την κατάντια της χώρας.

Άρα, το ζητούμενο είναι πώς μπορούμε όταν νομοθετούμε, να έχουμε σχετικά απλά εργαλεία στη διάθεσή μας τα οποία κλείνουν τα ενδεχόμενα παράθυρα της ανομίας. Νομίζω ότι η πραγματική δοκιμασία του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού θα είναι ακριβώς εάν τελικά μπορέσει να πετύχει αυτή την αναγκαία απλούστευση, αλλά θα εναρμονιστεί και με τις σύγχρονες πρακτικές δόμησης και τις σύγχρονες θεωρίες αρχιτεκτονικής του 21ου αιώνα.

Κύριε Πρόεδρε, έγινε αναλυτική συζήτηση στην επιτροπή και πράγματι ο Υπουργός και το επιτελείο του έκαναν δεκτές πολλές από τις παρατηρήσεις των συναδέλφων Βουλευτών. Οφείλω, βέβαια, να επιστημονώ ότι κατά την εκτίμησή μου, θα μπορούσε να είχε προηγηθεί μία καλύτερη προετοιμασία ως προς το ζήτημα του αρχικού κειμένου, το οποίο είχε συζητηθεί αρκετό καιρό, αλλά εκτίμησή μου είναι ότι τελικά ήρθε στην επιτροπή αρκετά ανέτοιμο. Εν πάση περιπτώσει, έγινε μία φιλότιμη προσπάθεια

απ' όλους, να βελτιωθεί κατά το μέτρο του δυνατού, ώστε το τελικό κείμενο το οποίο θα ψηφιστεί, να είναι όσο το δυνατόν καλύτερο.

Πράγματι, ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός εισάγει σημαντικές καινοτομίες και όσον αφορά στην ενσωμάτωση καινούργιων αρχιτεκτονικών δυνατοτήτων και ειδικά του γεωκλιματικού σχεδιασμού και όσον αφορά τη δυνατότητα της παροχής κινήτρων σε όσους επιθυμούν να προβούν σε συνενώσεις κτηρίων, αποδέσμευση δημόσιου χώρου και κατά συνέπεια, να καρπωθούν και την ωφέλεια του αυξημένου συντελεστή που ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός τους δίνει τη δυνατότητα να έχουν.

Πιστεύω ότι αυτή η διάταξη είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Απομένει να δούμε εάν η αγορά, σε δύσκολες συνθήκες, θα αξιοποιήσει αυτό το κίνητρο του αυξημένου συντελεστή, ώστε να προχωρήσει πραγματικά σε τέτοιου είδους κινήσεις που θα αποδεσμεύσουν δημόσιο χώρο και θα μας δώσουν πια σε μία λογική ότι αυτό το οποίο μας ενδιαφέρει επί της ουσίας δεν είναι τόσο αν τα κτίρια είναι ψηλά ή χαμηλά, αλλά να υπάρχει μεγαλύτερος ελεύθερος χώρος και κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να φοβόμαστε και τόσο πολύ το ύψος το οποίο αποτέλεσε παραδοσιακά ένα φόβτρο στη χώρα μας και ενδεχομένως αυτό να είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το επαναξιολογήσουμε.

Έρχομαι τώρα, κύριε Υπουργέ, σε ένα θέμα το οποίο μας απασχόλησε αρκετά στην επιτροπή και αυτό αφορά την έναρξη της ισχύος του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού. Αντιλαμβανόμαστε ότι έχετε καταθέσει μία τροποποίηση για τρίμηνη μεταβατική περίοδο. Ενδεχομένως και οι τρεις μήνες να είναι λίγοι, μας δίνουν, όμως, τη δυνατότητα να προετοιμαστούμε κατάλληλα, ώστε να ισχύσει ο καινούργιος Οικοδομικός Κανονισμός με αποτελεσματικότητα. Φαντάζομαι πως αυτό σημαίνει ότι και αυτή η διπλή ισχύ καταργείται. Αυτό είναι σωστό. Βέβαια, η όλη λογική του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού είναι ότι συνοδεύει ένα πολύ σημαντικό νόμο, το ν. 4030 για τον καινούργιο τρόπο έκδοσης οικοδομικών αδειών, αλλά και εκεί δεν χρειάζεται να σας το πω, κύριε Υπουργέ, ότι η προθεσμία της 1ης Μαρτίου που είχαμε βάλει, είναι μία προθεσμία η οποία υπάρχει μέσα στα χαρτιά, πλην όμως στην πράξη υπάρχουν πολλά προβλήματα, καθώς σε επίπεδο καλλικρατικών δήμων, οι καινούργιες υπηρεσίες δόμησης δεν έχουν επί της ουσίας συσταθεί ακόμα. Επί της ουσίας, λοιπόν, καινούργιες οικοδομικές άδειες με τον καινούργιο τρόπο αυτή τη στιγμή δεν εκδίδονται. Άρα, είναι απολύτως απαραίτητο να αξιοποιήσουμε αυτό το τρίμηνο, όχι μόνο για να κλείσουμε τις όποιες εκκρεμότητες αφορούν το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό, αλλά για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε ότι από την 1η Ιουλίου –δεν ξέρω πότε θα είναι η προθεσμία– το σύστημα να λειτουργήσει ταυτόχρονα, εναρμονισμένα και χωρίς πολλά παρατάγους. Γιατί λίγα παρατάγους είναι βέβαιο ότι θα υπάρχουν.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, στο λίγο χρόνο που μου απομένει, να σταθώ σε ένα ζήτημα το οποίο δεν είχα την ευκαιρία να θέσω στην επιτροπή, επειδή δεν μου είχε τεθεί υπ' όψιν. Αυτό, κύριε Υπουργέ, αφορά τα άρθρα 32, 33 και 34 και τι γίνεται με περιπτώσεις ιδιοκτησιών, οι οποίες έχουν δεσμευθεί προς απαλλοτρίωση. Διορθώστε με, αν κάνω λάθος, αλλά έτσι όπως διαβάζω το νόμο, αν δεσμευθεί μία ιδιοκτησία για απαλλοτρίωση, πέραν της απίστευτης ταλαιπωρίας που αυτό συνεπάγεται για τον ιδιοκτήτη, εάν στη συνέχεια αυτή αποδεσμευθεί, μου γράφει κάποιος που μου έστειλε μια επιστολή, ότι ο ιδιοκτήτης θα είναι υποχρεωμένος στην περίπτωση αυτή να εισφέρει ή σε εμβάδον από την ιδιοκτησία του ή να πληρώσει τα αντίστοιχα μέτρα της εισφοράς σε χρήμα, προκειμένου να άρει την απαλλοτρίωση και να καταστήσει την ιδιοκτησία του εκμεταλλεύσιμη και πάλι. Αυτό εμένα μου φαίνεται λίγο παράξενο. Δεν το καταλαβαίνω. Γιατί ταλαιπωρούμε έναν πολίτη και δεσμεύουμε την ιδιοκτησία του; Και αφού την αποδεσμεύσουμε, η ιδιοκτησία αυτή δεν έχει την ίδια αξία που είχε πριν. Δυσκολεύομαι να το αντιληφθώ. Εάν είναι έτσι, όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ, υπάρχει ουσιαστικότατο ζήτημα προστασίας της ιδιοκτησίας, το οποίο θα πρέπει να δείτε. Θα ήθελα να το σχολιάσετε αυτό, είτε τώρα είτε στην κατ' άρθρον συζήτηση και να μπορέσετε να το ξαναδείτε.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε –με τη μικρή ανοχή σας– με ένα ζή-

τημα το οποίο δεν αφορά άμεσα το νομοσχέδιο αυτό, αλλά είναι ζήτημα της τρέχουσας επικαιρότητας. Κύριε Υπουργέ, προσέξτε το αυτό, αν έχετε την καλοσύνη, αφορά το ζήτημα του νόμου για τα αυθαίρετα. Έχει δοθεί μία παράταση στο νόμο για τα αυθαίρετα μέχρι τις 30 Ιουνίου και γνωρίζουμε πολύ καλά σήμερα ότι δυστυχώς πολλοί συμπολίτες μας, ειδικά σε περιοχές όπου υπάρχει ακόμα οικοδομικό ενδιαφέρον σε νησιά του Αιγαίου προβαίνουν σε κατασκευές αυτήν τη στιγμή με σκοπό να τις νομιμοποιήσουν στη συνέχεια, ισχυριζόμενοι ότι αυτές οι κατασκευές είναι παλιές.

Αυτή είναι μία απαράδεκτη πρακτική και θα πρέπει άμεσα να μας πείτε τι θα κάνετε για να την αντιμετωπίσετε. Αν δεν προβούμε, κύριε Πρόεδρε –και κλείνω με αυτό– σε κάποιες κατεδαφίσεις τέτοιων προκλητικών πράξεων, που πραγματικά προσβάλλουν το πνεύμα του νόμου αλλά θα δημιουργήσουν και προβλήματα νομιμότητας στη συνέχεια, τότε πραγματικά είμαστε εκτεθειμένοι στη συνειδηση όλων των νομίμων και νομοταγών πολιτών.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού της Β' Αθηνών.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο μεγάλος Γιαννής Τσαρούχης έλεγε στα παλαιότερα χρόνια ότι εθνικός ευεργέτης είναι αυτός που έχει κτήρια. Ενώ σήμερα εθνικός ευεργέτης θα ήταν κάποιος ο οποίος σε αυτές τις ελεεινές πόλεις που ζούμε θα γκρέμιζε κτήρια. Πράγματι η όψη των ελληνικών πόλεων είναι άθλια. Η αντιπαροχή κατέστρεψε κτήρια πραγματικά μπιμπελό, μία αντιπαροχή όμως για την οποία την καθολική ευθύνη δεν έχει μόνο ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, όπως συχνά λέγεται. Θα πρέπει να θυμίσουμε ότι τον Κωνσταντίνου Καραμανλή διαδέχτηκαν οι κυβερνήσεις του Κέντρου, Γεωργίου Παπανδρέου και δεν καταργήθηκε επί κυβερνήσεων του Κέντρου η αντιπαροχή, αλλά ούτε για την επταετία. Όλοι λοιπόν βολεύτηκαν με την αντιπαροχή, διότι πολύ απλά προσπαθούσαν όλες αυτές οι κυβερνήσεις να αντλήσουν –και φυσικά η επταετία που δεν ήταν εκλεγμένη κυβέρνηση– αποδοχή από τον κόσμο. Στην αντιπαροχή όμως –και να το πούμε και αυτό– δεν αντέδρασε ούτε το Πολυτεχνείο εκείνη την εποχή, ούτε το Τεχνικό Επιμελητήριο, ούτε η Ακαδημία, ούτε η Αρχιτεκτονική Σχολή ούτε οποιασδήποτε άλλης μορφής πνευματική ηγεσία, για να μην ξεχνιόμαστε.

Τα λέω όλα αυτά διότι υπήρχε απόλυτη σιγή, μέχρι που ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής το '74 αντελήφθη το μέγεθος του εγκλήματος στο οποίο και ο ίδιος είχε συμμετάσχει και έσωσε –κατόπιν εορτής φυσικά– όσα κτήρια απέμειναν, χαρακτηρίζοντάς τα διατηρητέα. Θα πρέπει να πούμε εδώ ότι ήταν σημαντική και η συμβολή του πρώην Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, του επίσης αείμνηστου Γεωργίου Πλυτά. Έτυχε να είναι τεχνικός σύμβουλος του Γεωργίου Πλυτά ο πατέρας μου, ο οποίος πίεζε τότε για τη σύνταξη των σχετικών προεδρικών διαταγμάτων και τελικά συνέταξε ο πατέρας μου τα σχετικά προεδρικά διατάγματα ώστε να σωθούν ένα σωρό κτήρια της Αθήνας, τα οποία σήμερα θα ήταν ή οικόπεδα ή πάρκινγκ ή αντιαισθητικές, ελεεινής αισθητικής, πολυκατοικίες.

Πραγματικά εγκλήματα έγιναν λοιπόν επί είκοσι συνεχή χρόνια με την καταστροφή αρχιτεκτονικών θησαυρών του Τσίλερ, του Σάουμπερτ, του Κλεάνθη και άλλων κορυφαίων αρχιτεκτόνων και το έγκλημα συνεχίστηκε και συνεχίζεται ακόμα με τα αυθαίρετα. Μιλάμε για ένα παράλυτο πρασινομπλέ κράτος που έκανε υποκλίσεις –όπως όλοι ξέρουμε– μπροστά στα πολιτικά οφέλη και στα ψηφάλακια. Φυσικά την πληρώναν πάντα οι τίμιοι υπάλληλοι στις πολεοδομίες που έβλεπαν κάποιους άλλους συναδέλφους τους στις πολεοδομίες να πλουτίζουν και ολόκληρες περιοχές να γεμίζουν με άναρχη δόμηση. Αφού έγινε αυτό, ζούσαμε επί δεκαετίες με την ψευδαίσθηση ότι θα τα γκρεμίσουν, δηλαδή θα πέσουν ενάντια εκατομμύριο αυθαίρετα. Και δεν σκέφτηκε κανείς ότι για να γκρεμίσουν ενάντια εκατομμύριο αυθαίρετα πρέπει να

έρθουν όλες οι μπουλντόζες της Ευρώπης και να γκρεμίζουν για πέντε χρόνια.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός εδώ και χρόνια ζητεί και πιέζει για την τακτοποίηση αυτών που έχουν χτιστεί, ώστε και ο κόσμος να ξεαγχωθεί και πέντε δεκάρες να εισρεύσουν επιτέλους στα κρατικά ταμεία.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να θέσω το θέμα του άρθρου 29, το έχει θέσει και ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ και σας το ξαναλέμε. Πάρτε το πίσω. Πάρτε πίσω το άρθρο 29. Είναι επιλεκτική ρύθμιση με ρατσιστικά χαρακτηριστικά, που αδικεί όλους τους υπόλοιπους Έλληνες. Αφορά επιλεκτική νομιμοποίηση αυθαίρετων κτισμάτων της Θράκης. Ευτυχώς που αποσύρατε και τον όρο «δυτική Θράκη». Ξέρουμε όλοι ότι τον όρο «δυτική Θράκη» τον χρησιμοποιούν εργολαβικά οι Τούρκοι. Υπάρχει η ελληνική Θράκη, δεν υπάρχει δυτική Θράκη. Θράκη λοιπόν. Ανάλογες περιπτώσεις, όπως αυτή που αναφέρετε στο άρθρο 29, οικημάτων που έχουν απολέσει τις ιδιοκτησίες παρατηρούνται και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να γίνει ειδικώς για τους Μουσουλμάνους της Θράκης αυτή η ρύθμιση και μάλιστα να υπάρχει απλή βεβαίωση του δημάρχου, στοχεύοντας φυσικά -αυτό είναι η ρύθμιση- σε ψηφοφόρους μεταφερόμενους στην Τουρκία. Πάρτε το πίσω, αποσύρετέ το. Είναι, νομίζω, μία πράξη σωστή, αντρίκια μέσα στη Βουλή. Πάρτε πίσω αυτή τη ρατσιστική διάταξη, η οποία αδικεί όλους τους υπόλοιπους Έλληνες, ή επεκτείνεται το για όλη την Ελλάδα. Γιατί ειδικώς δηλαδή για τη Θράκη;

Μαζί με συναδέλφους από άλλα κόμματα, ήταν εδώ και ο κ. Βαρδίκος, έχουμε υπογράψει την τροπολογία για να δοθούν στις τοπικές κοινωνίες εκείνα τα ακίνητα που ρημάζουν για δεκαετίες και θα μπορούσαν να απογειώσουν την τουριστική ανάπτυξη. Μιλάμε για το «ΞΕΝΙΑ», ένα θεσμό που αναμφισβήτητα τον πιστώνεται ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Εκείνος δημιούργησε τα «ΞΕΝΙΑ», βάζοντας τις βάσεις -για να λέμε και τα σωστά, είπαμε πριν τα στραβά- για την τουριστική ανάπτυξη της σημερινής Ελλάδας τη δεκαετία του '50. Πολλά όμως από αυτά τα «ΞΕΝΙΑ» ρημάζουν σήμερα και για χρόνια είναι σε οικτρή κατάσταση. Όπως ξέρουμε όλοι, το έχουμε δει εξάλλου όσοι είμαστε από την περιοχή, στο «ΞΕΝΙΑ» της Σάμου. Θα μπορούσαν να δοθούν αυτά στους δήμους για να υπάρξει και πνοή και θέσεις εργασίας, ιδίως στις ακριτικές περιοχές.

Όμως όσοι οικοδομικοί κανονισμοί κι αν έρθουν, αν δεν χτυπηθεί η διαφθορά στις πολεοδομίες, ελάχιστα θα γίνουν. Εξάλλου, όπως ξέρουμε όλοι, δεν πάσχουμε από νόμους, πάσχουμε από την έλλειψη εφαρμογής τους.

Στις υπόλοιπες χώρες είναι αδανόητο να χτίσεις ολόκληρο σπίτι κάτω από τη μύτη του κράτους, μιλάμε για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει κακοποίηση των ακτών μας. Οποιοσδήποτε μπορεί να κτίσει ένα σπίτι, να βάλει ένα συρματόπλεγμα και να αποκλείσει τους υπόλοιπους από τη χρήση της παραλίας, μπορεί να φτιάξει παρανόμως σκυλάδικα, μπορεί να φτιάξει μαγαζιά πάνω στο κύμα και να μην υπάρχει καμμία κύρωση.

Για να μειωθεί όμως η διαφθορά, πρέπει οι διατάξεις του ΓΟΚ να είναι σαφείς και να αποκλείουν την απευθείας επαφή και συναλλαγή με τις πολεοδομίες. Στην Ελλάδα η επαφή του πολίτη με την πολεοδομία και την εφορία είναι θεσμοθετημένη και ενθαρρύνεται και από πάνω. Πολεοδομία και εφορία. Πρέπει να πας όπως και να έχει.

Στο Βέλγιο, στην Ιταλία κ.λπ. -εσείς έχετε ζήσεις χρόνια ως Ευρωβουλευτής- δεν ξέραμε που είναι η εφορία. Δεν γνωρίζαμε που είναι οι τεχνικές υπηρεσίες του δήμου. Δεν είχαμε ανάγκη να το γνωρίζουμε. Τα πάντα γίνονται με απρόσωπο διοικητικό τρόπο. Δεν σου λέει κανείς πήγαινε στον έφορο να συζητήσεις, πήγαινε στον προϊστάμενο της πολεοδομίας να μιλήσεις. Οι επαφές δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχει συναλλαγή, γιατί οι συναλλαγές και όλα αυτά τα απευθείας, τα σου είπα-μου είπες, οδηγούν σε άλλες ατραπούς. Υπάρχει μία απρόσωπη επαφή με τις υπηρεσίες, διοικητική απόλυτα και απόμακρη.

Εδώ βλέπετε την ιστορία με τους ημιυπαίθριους, που διαωνίζονται οι γνωστές παθogenείες. Όσο πιο πολύπλοκα είναι αυτά, κύριε Υπουργέ, που νομοθετούμε, τόσο θα συνεχίζεται και η τα-

λαιπωρία του κόσμου και όσο συνεχίζεται η ταιλαιπωρία και αυξάνονται τα έσοδα για τον κόσμο τόσο θα αποθαρρύνεται η οικοδομική δραστηριότητα, την οποία η απελευθέρωση μονοκομματική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ βύθισε σε πολιτικούς βαθμούς. Βυθίσατε την οικοδομική δραστηριότητα σε πολιτικούς βαθμούς εξ ου και η απώλεια κρατικών εσόδων, μαύρες τρύπες παντού, εξ ου και η επιμονή που παρουσιάζει το υψηλό έλλειμμα.

Όσο συνεχίζουμε να βάζουμε αλυσίδες και επιβαρύνσεις στην οικοδομή, τόσο θα βαθαινει η ύφεση και θα μας φέρνεται το ένα μνημόνιο μετά το άλλο. Είστε συντονισμένα δυστυχώς και απολύτως δεσμευμένα τα δύο κόμματα στο μνημονιακό δρόμο της μιζέριας και θέλετε εκλογές για ποιο λόγο; Απλώς για να αλλάξει ο Μανωλιός και να βάλει τα ρούχα του αλλιώς. Δηλαδή πάλι συγκυβέρνηση μας ετοιμάζετε -δεν μας το λέτε- και αντί να είναι σαράντα οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, θα είναι σαράντα οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας. Οι υπόλοιποι θα είναι πασοκτζήδες. Θα πάει λοιπόν ανάποδα, θα γυρίσει ο Μανωλιός και να βάλει τα ρούχα του αλλιώς. Γνωστά λοιπόν τα κόττα του συστήματος, αλλά πρέπει να σας πω ότι λογαριάζετε χωρίς τον ξενοδόχο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η συζήτηση της υπ' αριθμόν 24/14/17-2-2012 επίκαιρης επερώτησης των Ανεξάρτητων Βουλευτών κ.κ. Θεοδώρας Μπακογιάννη, Ελευθερίου Αυγενάκη, Χρήστου Μαρκογιαννάκη και Γεωργίου Κοντογιάννη προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σχετικά με τη λήψη κυβερνητικών πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση των κοινωνικών συνεπειών της οικονομικής κρίσης που είχε προγραμματιστεί για αύριο Παρασκευή 30-3-2012 δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του αρμόδιου Υπουργού και διαγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 30 Μαρτίου 2012.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 678/39/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την κατάσταση των Ασφαλιστικών Ταμείων.

2.- Η με αριθμό 679/40/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την επένδυση των ρευστών διαθεσίμων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) σε ομόλογα και το κούρεμά τους από την Τράπεζα της Ελλάδας.

3.- Η με αριθμό 705/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Κουσελά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ανάγκη παράτασης της περιόδου χάριτος των δανείων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις πυρόπληκτων περιοχών.

4.- Η με αριθμό 687/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αναστολή της δημιουργίας και λειτουργίας του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη θέση «Ασπρούδια» του Δήμου Μονεμβασίας.

5.- Η με αριθμό 701/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαράλαμπους προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την περιοχή «Ερημίτη» στην Κέρκυρα.

6.- Η με αριθμό 699/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Αμοιρίδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων των εμβασμάτων εξωτερικού.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 πα-

ράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 686/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σάββα Εμινίδη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την ασφαλιστική και υγειονομική κάλυψη των ασφαλισμένων στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ).

2.- Η με αριθμό 692/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόφιλου Λεονταρίδη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την υλοποίηση του έργου ίδρυσης της Εταιρείας Παροχής Αερίου (ΕΠΑ).

3.- Η με αριθμό 702/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

4.- Η με αριθμό 695/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την δημιουργία κέντρων κράτησης παράνομων μεταναστών.

5.- Η με αριθμό 700/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ηλία Θεοδωρίδη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις υπερτιμολογήσεις των προμηθειών στον τομέα της υγείας.

6.- Η με αριθμό 698/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις προθέσεις της κυβέρνησης για «πάγωμα» της παραγγελίας υποβρυχίων και φρεγατών.

7.- Η με αριθμό 691/27-3-2012 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Γεωργίου Καρασμάνη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανάγκη καταβολής των αποζημιώσεων στους πληγέντες δενδροκαλλιεργητές του Νομού Πέλλας.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, Βουλευτής Αττικής της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε εσπευσμένα ένα νομοσχέδιο. Δεν ξέρω, κύριε Υπουργέ. Είναι μέσα στις υποχρεώσεις μας από το μνημόνιο; Υποτίθεται ότι αυτή η Κυβέρνηση είχε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα το οποίο θα πρέπει να διεκπεραιώσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Χρειάζεται δύο χρόνια...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Άλλο αυτό. Έρχεται όμως εσπευσμένα και καταλαβαίνει κανείς. Είναι ένα καθαρά πελαταιακό νομοσχέδιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Δεν ήρθε εσπευσμένα. Ήρθε κανονικότατα. Δεν ήρθε ούτε ως επείγον ούτε ως κατεπείγον.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τέλος πάντων. Νομίζετε ότι αυτή τη στιγμή αυτό είναι το κύριο πρόβλημα που θα έπρεπε να μας απασχολήσει;

Τι βλέπουμε εδώ, κύριε Υπουργέ; Έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο θέλει να καλλιεργήσει την αντίληψη για την αναγκαιότητα αλλαγής συνηθειών και υιοθέτησης νέων πρακτικών που θα οδηγήσουν σε επιβράδυνση της κλιματικής υποβάθμισης, βελτίωσης των δαπανών χρήσης των κτηρίων και βελτίωσης των κοινωνικών παραμέτρων. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι μας απασχολεί η κλιματική αλλαγή. Άλλωστε είμαστε και ένα Υπουργείο «και Κλιματικής Αλλαγής». Σηκώνει πολύ συζήτηση, αν είναι σωστό να μπαίνει ένας τέτοιος όρος σε ένα τέτοιο Υπουργείο.

Τι θέλουμε να κάνουμε με αυτό; Θέλουμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες με τις οποίες οικοδομούνται και λειτουργούν τα κτήρια. Σωστό. Όλοι μας το θέλουμε αυτό. Τι θα πρέπει να κάνουμε όμως; Δεν ξεκινάμε από το στοιχειώδες σε αυτόν τον τόπο, ότι θα πρέπει να έχουμε χωροταξικούς σχεδιασμούς, ότι πρέπει να φτιάξουμε πόλεις. Οι πόλεις έτσι όπως τις φτιάχνουμε και έτσι όπως νομιμοποιούμε κάθε φορά τα αυθαίρετα, δεν πρόκειται

ποτέ να φτιαχτούν σαν πόλεις. Κύριε Υπουργέ, είστε και ειδικός και το ξέρετε αυτό το πράγμα. Αυτός ο τόπος δεν πρόκειται ποτέ να ανασάνει γιατί εδώ φτάνουμε όχι μόνο σε μία καινούργια νομιμοποίηση μιας σειράς γενεών –όχι γενιάς– αυθαιρέτων, αλλά συγχρόνως δημιουργούμε και τις προϋποθέσεις για καινούργια αυθαίρετα, αλλά και καινούργια νόμιμα κτήρια τα οποία θα επιβαρύνουν πολύ περισσότερο το περιβάλλον.

Τι λέμε εδώ; Όχι μόνο δεν κάνουμε χωροταξικό σχεδιασμό, αλλά θέλουμε να βελτιώσουμε τους όρους της βιοκλιματικής. Δεν έχουμε σκεφθεί ποτέ ότι ο προσανατολισμός των κτηρίων στον τόπο μας θα μπορούσε να ελαττώσει την κατανάλωση ενέργειας είτε για θέρμανση είτε για ψύξη τουλάχιστον κατά 20% με 30%.

Ήμουν κάποτε στα Μέγαρα, μια πόλη που είχε εκατοντάδες κοτέτσια. Και ρωτάω τους Μεγαρίτες: Γιατί τα έχετε φτιάξει έτσι τα κοτέτσια σας; Βλέπω ότι έχει προς τον νοτιά μεγάλα παράθυρα και μικρά παράθυρα προς το βοριά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Στο βοριά...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Λάθος. Έτσι ήταν τα κοτέτσια φτιαγμένα στα Μέγαρα. Η απάντηση ήταν απλή και πολύ λογική: «Κύριε Λεβέντη, αν δεν τα φτιάξουμε έτσι, δεν γεννάνε οι κότες». Και η απορία μου είναι: Κύριοι, ο πισινός της κότας –με συγχωρείτε για την έκφραση– έχει πιο πολύ μυαλό από τους Νεοέλληνες έτσι όπως φτιάχνουν τα σπίτια τους; Ούτε προσανατολισμό έχουν ούτε και σωστά παράθυρα. Ο Παλαμάς λέει: «Τα σχολειά χτίστη με μεγάλα παράθυρα, να μπαίνει ο ήλιος, να ανασαίνουν τα παιδιά, να βλέπουν το φως και να τα μοιραίνει το φως». Αυτό δεν το κάνουμε. Το έχουμε ξεχάσει.

Και τι κάνουμε τώρα, κύριε Υπουργέ; Κάνουμε διάφορα που είναι δύσκολο να τα αναφέρει όλα κανείς. Λέτε, παραδείγματος χάριν το κέλυφος των κτηρίων να είναι έτσι, να είναι αλλιώς. Αυτά τα φιμέ τζάμια με τα οποία γεμίσαμε την Αθήνα με τις Βωβουπόλεις και με τόσα άλλα ποιος τα επέτρεψε; Ποιοι σοφοί ειδικοί τα έκαναν αυτά, που υποτίθεται ότι θα ήταν για το καλό των κτηρίων και της πόλης;

Δίνουμε ύψος ώστε να ελαττώσουμε το συντελεστή κάλυψης για να δημιουργηθούν έτσι κάποιες μεγαλύτερες εστίες. Δεν νομίζω κύριε Υπουργέ, ότι με το να δώσουμε ύψος θα γίνει τίποτε. Θα αυξηθούν απλώς το ύψος όπως έχει γίνει τόσες και τόσες φορές από την εποχή της χούντας που άρχισαν να δίνονται ύψη. Δεν λέω να πάμε παλαιότερα. Τι έγινε με την αντιπαροχή στις πολυκατοικίες όπου δόθηκαν ύψη; Ξαναδόθηκαν επί ΠΑΣΟΚ κάποτε και τώρα ερχόμαστε και δίνουμε επίσης μαζικά ύψη.

Επίσης, ανάμεσα στα άλλα, κύριε Υπουργέ, αναφέρεται εδώ το άρθρο 19 σε νέα και υφιστάμενα κτήρια χώροι κρήνης χρήσης, αποκλειστικής κοινόχρηστης μέγιστης επιφάνειας τριάντα πέντε τετραγωνικών μέτρων με προϋπόθεση τη δημιουργία φυτεμένου δώματος. Δηλαδή, προστίθενται εδώ κατασκευές επάνω στο κτήριο τριάντα πέντε τετραγωνικών επιπέδων αρκεί να φυτέψουμε επάνω σε αυτό ραδίκια και να κάνουμε έτσι πράσινο. Είναι αστεία πράγματα αυτά. Δίνουμε ύψος και αν κάνουμε έναν πράσινο τάπητα που ενδεχομένως να είναι και πλαστικός αυτός ο τάπητας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εντάξει. Θα υπάρχουν έλεγχοι, κύριε Υπουργέ και επιμένετε ότι θα είναι έλεγχοι εξονυχιστικοί και καλύτεροι. Ποιοι θα είναι αυτοί οι έλεγχοι, κύριε Υπουργέ; Δεν ξέρετε πώς γίνονται οι έλεγχοι στον τόπο μας ή έχετε την ψευδαίσθηση ότι αυτοί οι έλεγχοι θα γίνονται καλύτερα από εδώ και πέρα;

Υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα. Υπάρχει και το Συμβούλιο της Επικρατείας που ελέγχει το Σύνταγμα το οποίο στο άρθρο 24 έχει ορισμένες απαγορευτικές διατάξεις και θέλετε στο άρθρο 10 να δικαιολογήσετε ότι αυτό είναι και σύμφωνο με το άρθρο 24 του Συντάγματος που μιλάει για περιβαλλοντικό και πολεοδομικό κεκτημένο. Ε, αυτό το πολεοδομικό κεκτημένο καταστρατηγείται κύριε Υπουργέ, και είναι εις βάρος του περιβάλλοντος και το ξέρουν οι πάντες πάρα πολύ καλά. Έτσι όπως πάμε με αυτούς τους όρους, η προτεινόμενη αύξηση του συντελεστή δόμησης συνοδεύεται, όπως λέτε, από τον περιορισμό του περιβαλλοντι-

κού αποτυπώματος της δόμησης και συνεπώς δεν συνιστά επιδείνωση, αλλά βελτίωση της ποιότητας διαβίωσης και της ποιότητας του περιβάλλοντος.

Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να έχω γι' αυτά μεγάλες αμφιβολίες. Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω άλλες εκφράσεις της καθομιλουμένης αργκό γιατί θα πηγαίναμε σε άλλο επίπεδο. Γίνεται αυτή η κοροϊδία και νομίζω ότι είναι κρίμα γι' αυτόν τον τόπο να χειροτερεύουμε και άλλο τις καταστάσεις.

Είχαμε βασιστεί στην οικοδομή. Όλη η οικονομία βασίστηκε στην οικοδομή και έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα κινήσουμε την οικονομία επανερχόμενοι σε αυτό, φτιάχνοντας και άλλη δομημένη επιφάνεια η οποία μένει και εν πολλοίς αναξιοποίητη. Αυτή τη στιγμή τα μισά διαμερίσματα σχεδόν είναι άδεια και δεν βλέπω να υπάρχει προοπτική -τουλάχιστον με αυτά που διακηρύσσονται για την οικονομία τις επόμενες δεκαετίες- να ανασάνει η οικοδομή. Αλλά πρέπει να στραφούμε. Δεν λέμε ότι θα πρέπει να παραγνωρίσουμε και τις ανάγκες. Δεν λέμε ότι δεν πρέπει να βρούμε λύσεις, αλλά αυτές οι λύσεις που προτείνονται είναι δυστυχώς από τα πράγματα καταδικασμένες και καταδικαστές από όλους όσους έχουν τη στοιχειώδη φρόνηση να βλέπουν πού πάνε τα πράγματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Λεβέντη, Βουλευτή Νομού Αττικής της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες, καθώς και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το 21ο Δημοτικό Σχολείο Ηλιούπολης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, Ανεξάρτητος Βουλευτής του Νομού Ηρακλείου.

Ορίστε, κύριε Αυγενάκη, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και δύο χρόνια το ελληνικό Κοινοβούλιο βιώνει μία απίστευτη απαξίωση από πολλά από τα νομοθετήματα που φθάνουν εδώ σε αυτήν την Αίθουσα προς ψήφιση. Έχει μετατραπεί το νομοθετικό έργο της χώρας σε έναν ατελείωτο φοροεισπρακτικό μηχανισμό. Ζητάτε να νομιμοποιηθούν οι φορολογικές επιθέσεις προς τους πολίτες και συχνά επιβάλλετε μέτρα με απίστευτη προχειρότητα για τα οποία και αναγκάζετε να δώσετε διευκρινίσεις με επιπλέον νομοθετήματα. Επιβάλλετε μέτρα επί δικαίων και αδικιών, ορίζοντα, χωρίς καμία απολύτως δικαιολόγηση.

Το χειρότερο από όλα αυτά είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των φόρων επιβάλλεται για να καλυφθούν κενά της δικής σας ανικανότητας και ολιγωρίας. Αν είχατε προβεί, όπως εσείς είχατε δεσμευθεί, όχι μόνο στους εταίρους μας, αλλά και στον ελληνικό λαό, σε εξορθολογισμό του κράτους, σε μείωση των δαπανών και ουσιαστική συρρίκνωση του σπάταλου δημοσίου, δεν θα χρειαζόταν σήμερα να πετσοκόβετε μισθούς και συντάξεις αδιακρίτως.

Δεν αντιλέγουμε ότι πρέπει να γίνουν θυσίες, αλλά οι θυσίες αυτές πρέπει να είναι δίκαιες και καθολικές. Έχετε μειώσει κατά 25% το εισόδημα των Ελλήνων, ενώ συνεχίζετε να εγκρίνετε επιχορηγήσεις εκατομμυρίων προς τα πολιτικά κόμματα.

Το πνεύμα του νόμου που συζητούμε σήμερα είναι στη σωστή βάση. Πράγματι, κύριε Υπουργέ, αντιμετωπίζονται για πρώτη φορά ζητήματα που δεν προβλέπονταν στους προηγούμενους οικοδομικούς κανονισμούς, οι οποίοι ήταν για δύο χρόνια παρωχημένοι.

Η Δημοκρατική Συμμαχία στηρίζει επί της αρχής το σχέδιο νόμου. Διατηρεί, όμως, σημαντικές επιφυλάξεις για συγκεκριμένα άρθρα.

Κατ' αρχάς, εισάγετε και πάλι νέες διατάξεις για τα αυθαίρετα

και μάλιστα διατάξεις που είναι ιδιαίτερα πολύπλοκες. Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι εσείς ο ίδιος για ένα καθαρά εισπρακτικό μέτρο, όπως οι νομιμοποιήσεις των αυθαιρέτων, ανοίγατε και κλείνατε παράθυρα, δίνατε συνεχώς παρατάσεις και εν τέλει επιβαρύνατε με ένα σημαντικότατο κόστος τις ελληνικές οικογένειες.

Οι νόμοι, κύριε Υπουργέ, είναι για να διευκολύνουν τους πολίτες, όχι για να δημιουργούν επιπλέον ασάφειες, άγχος και φυσικά, ταλαιπωρία.

Το ίδιο ακριβώς συνέβη και για τις ρυθμίσεις για τους ημιυπαίθριους. Υπήρχαν και άλλες παρατάσεις και άλλες διευκρινίσεις, για να φθάσουμε στο σήμερα -που έχει λήξει η προθεσμία- να αποφασίζετε απόσυρση της διάταξης η οποία θεωρούσε ως τεκμήριο πρόσφατα τακτοποιηθέντες ημιυπαίθριους χώρους, πατάκια, σοφίτες και υπόγειους χώρους σπιτιών, χωρίς να αναφέρετε τίποτα για τα μπαλκόνια. Σας παρακαλώ να μας δώσετε διευκρινίσεις και γι' αυτό, κύριε Υπουργέ.

Τίθεται θέμα αξιοπιστίας εδώ, κύριοι συνάδελφοι. Ας θυμηθούμε εδώ και το ανέκδοτο -γιατί περί ανεκδότου πρόκειται- με τη σχεδιαζόμενη ολική απαγόρευση της εκτός σχεδίου δόμησης, που υπό το βάρος των αντιδράσεων σύσσωμης της κοινωνίας αναγκαστήκατε και ευτυχώς το αποσύρατε. Λίγη σοβαρότητα δεν βλέπτε.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω ένα γενικό σχόλιο τώρα για τις διατάξεις που εισάγει ή τροποποιεί ο νέος ΓΟΚ. Αντιλαμβάνομαι ότι είχατε πολύ λίγο χρόνο για να φέρετε το εν λόγω σχέδιο νόμου στη Βουλή, αλλά αυτό δεν δικαιολογεί σε καμία περίπτωση προχειρότητες σε κείμενα που θα γίνουν νόμοι του κράτους. Σας διαβεβαιώ, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν τόσες πολλές ασάφειες που θα χρειαστούν αμέτρητες ερμηνευτικές εγκύκλιοι. Το ίδιο σχόλιο ισχύει και για τα υπόλοιπα σχέδια νόμου που έχουν έρθει στη Βουλή τις τελευταίες ημέρες. Πληθώρα διατάξεων με άπειρες διορθώσεις και συχνά προσθήκες άσχετες με το θέμα δεν ευνοούν την καλή νομοθέτηση. Είμαι βέβαιος ότι το αντιλαμβάνονμαστε όλοι αυτό.

Αυτό, όμως, που οφείλω να καταδείξω είναι ότι άμεσα, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, πρέπει να επιληφθείτε του θέματος της κατάρρευσης του κλάδου της οικοδομής, αλλά φυσικά και της αγοραπωλησίας ακινήτων στην Ελλάδα. Η κατάσταση έχει φθάσει πλέον σε οριακό επίπεδο. Αν δεν λάβουμε μέτρα τώρα, σύντομα δεν θα μπορούμε ούτε καν να ελέγξουμε το ζήτημα.

Έχετε ήδη υπερφορολογήσει τα ακίνητα των Ελλήνων πολιτών, σε σημείο που έχει εξαντληθεί η φοροδοτική ικανότητα. Φθάσατε στο απίστευτο σημείο να επιβάλλετε τέλος ακινήτων παράλληλα με φόρο ακίνητης περιουσίας και να επιμένετε ότι πρόκειται για ένα αναγκαίο μέτρο. Αναρωτιέμαι αν επιμένετε σε αυτήν την τοποθέτησή σας μετά και τα τελευταία στοιχεία που ήρσαν στο φως της δημοσιότητας.

Τα στοιχεία σοκάρουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Υπάρχει μείωση κατά 40% της έκδοσης οικοδομικών αδειών από το 2010, εκατόν είκοσι χιλιάδες νέα ακίνητα μένουν απούλητα, υπάρχει μείωση κατά 1/3 των συμβολαίων αγοραπωλησιών από το 2005. Ο κλάδος της οικοδομής βιώνει μία κρίση άνευ προηγουμένου. Αν συνεχιστεί αυτή η ανεξέλεγκτη πώση, τότε περίπου ένα εκατομμύριο εργατοτεχνίτες που εμπλέκονται στην οικοδομική δραστηριότητα κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους, αν δεν την έχουν χάσει ήδη.

Με τις αποφάσεις αυτές υποβαθμίζετε τις περιοσίες του ελληνικού λαού, αφού πρώτα τον βομβαρδίζατε με φόρους και φυσικά του κόψατε μισθούς και συντάξεις.

Σήμερα η αγορά των ακινήτων ουσιαστικά δεν υφίσταται. Τα ακίνητα δεν αποφέρουν εισοδήματα και δεν έχουν καμμία αξία μεταπωλησης, αν υποθέταμε ότι κάποιος θα μπορούσε να διαθέσει χρήματα για μια αγορά. Απαιτείται νέα προσέγγιση της φορολογίας των ακινήτων με μείωση των έμμεσων και άμεσων φόρων, μείωση των αντικειμενικών αξιών και της τιμής ζώνης άνω των 1500 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο.

Παράλληλα, για όσο διαρκεί η επιβολή του τέλους ακινήτων θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να εξεταστεί η αναστολή του φόρου ακίνητης περιουσίας.

Δώστε ώθηση στην αγορά και βοηθήστε τους πολίτες να αναπνεύσουν. Μην οδηγείτε τους Έλληνες στην ανέχεια και στην κοινωνική εξαθλίωση. Μην απαξιώνετε το πολιτικό μας σύστημα με άδικα και αντικοινωνικά μέτρα.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα την προσοχή σας σε μία παράγραφο του άρθρου 29, το οποίο αναφέρει «για την απόδειξη της κατά παρέκκλιση αρτιότητας οικοπέδων ή γηπέδων τα οποία βρίσκονται στη δυτική Θράκη των οποίων οι σχετικοί τίτλοι ιδιοκτησίας έχουν καταστραφεί, οι ενδιαφερόμενοι υποχρεούνται να προσκομίσουν στην αρμόδια υπηρεσία δόμησης τα ακόλουθα δικαιολογητικά...». Και εδώ αναφέρεστε σε μια σειρά δικαιολογητικών.

Το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο ζητά για τη χορήγηση έγκρισης δόμησης τα ακόλουθα: αίτηση του κυρίου ή του έχοντος νόμιμο δικαίωμα με τις δηλώσεις αναθέσεων, αναλήψεων και φύλλου ελέγχου, τοπογραφικό διάγραμμα και διάγραμμα δόμησης σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9, αποδεικτικά καταβολής εισφορών και κρατήσεων για τις υπηρεσίες μηχανισμού. Επίσης, υποβάλλονται τίτλος ιδιοκτησίας και πρόσφατο πιστοποιητικό ιδιοκτησίας ή κτηματογραφικό απόσπασμα για κάθε ακίνητο, αποδεικτικά στοιχεία νομιμότητας των υφισταμένων κτισμάτων σε περίπτωση προσθήκης και εγκρίσεις άλλων υπηρεσιών και διοικητικών οργάνων που απαιτούνται.

Υπάρχουν, όμως, κύριε Υπουργέ, ορισμένες περιπτώσεις ακινήτων στα οποία έχουν ήδη αναγεθθεί τεμένη ιδιοκτησίας βακουφικών επιτροπών, όπου δεν υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας, δεδομένου ότι τα ακίνητα αυτά περιήλθαν στην κυριότητα των βακουφικών επιτροπών εδώ και δεκάδες ή και εκατοντάδες χρόνια, χωρίς να συνταχθεί σχετικό συμβολαιογραφικό έγγραφο για προφανείς λόγους. Συνεπώς στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1 του ν. 4030/2011 δεν είναι δυνατή η χορήγηση έγκρισης δόμησης λόγω έλλειψης τίτλου ιδιοκτησίας.

Γι' αυτό, παρακαλώ πάρα πολύ το β. όπου λέτε ότι ζητάτε βεβαίωση δημόσιας αρχής που να προσδιορίζει τους λόγους καταστροφής των σχετικών τίτλων ιδιοκτησίας να διαγραφεί εντελώς. Νομίζω ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει και βεβαίως, μια τέτοια βεβαίωση μπορεί να δίνεται από τους Μουφτήδες, οι οποίοι έχουν τη γνώση και φυσικά τη σχετική αρμοδιότητα. Θεωρώ ότι αυτό πρέπει να επανεξεταστεί. Παρακαλώ πάρα πολύ στο δεύτερο μέρος της συζήτησης επί των άρθρων να έχουμε και την άποψή σας σχετικά με το θέμα αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ελευθέριο Αυγενάκη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Νομού Ηρακλείου.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης, Βουλευτής Νομού Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Καρτάλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα συμφωνήσω ότι αυτό το νομοσχέδιο ήρθε με βιαστικό τρόπο. Εγώ θυμάμαι ότι το συζητήσαμε επανειλημμένως στην αρμόδια επιτροπή, τέθηκαν πολλές παρατηρήσεις από συναδέλφους Βουλευτές και υπήρχε μία συναντίληψη που καλλιεργήθηκε μεταξύ του Υπουργείου και της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου που το επεξεργάστηκε, αλλά –εκτιμώ– και με την Ολομέλεια.

Άρα θεωρώ ότι είναι ένα νομοσχέδιο που αποτυπώνει μια καλή λειτουργία της Βουλής σε αντίθεση με τον βομβαρδισμό νομοσχεδίων που έχουμε δεχθεί τις τελευταίες μέρες, με τα οποία δεν υπηρετείται η ορθή νομοθετική πρωτοβουλία της Βουλής και το νομοθετικό έργο που πρέπει να είναι πλήρες και χωρίς προβλήματα.

Το νομοσχέδιο επιχειρεί να αλλάξει το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό μετά από πολλά χρόνια, κατά την άποψή μου στη σωστή κατεύθυνση. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι στο παρελθόν έγιναν πολλά και μεγάλα λάθη στο θέμα της παραγωγής των κτηρίων, τόσο στην Αθήνα όσο και στις «μικρές Αθήνες» που δημιουργήθηκαν στην ελληνική περιφέρεια.

Οι πόλεις είναι ενεργοβόρες, είναι φιλικές προς το μπετόν, είναι εχθρικές στους άκτινους χώρους και είναι βιοκλιματικά απαθείς, γεγονός που δημιουργεί συσσωρευμένα προβλήματα

τόσο στη μικροκλιματική τους αποτύπωση όσο και στην ποιότητα ζωής των κατοίκων, αλλά και στην ίδια, αν θέλετε, την αξία των κτηρίων.

Βασικός κανόνας που υπάρχει σε κάθε πόλη, σε κάθε δομημένο περιβάλλον είναι πώς θα περιορίσει την αστική πυκνότητα. Την αστική πυκνότητα την περιορίζεις δημιουργώντας ελεύθερους χώρους μέσα στα οικοδομικά τετράγωνα, όπως είναι η εικόνα που βλέπουμε σε πολλές περιοχές της Αθήνας και σε άλλες περιοχές της Ελλάδος, κυρίως τμήματα των πόλεων που ήταν κατασκευασμένα πριν ή αμέσως μετά τον πόλεμο, που διατηρούν το ελεύθερο κύτταρο που βοηθά την αέρια κυκλοφορία μέσα στον αστικό ιστό.

Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ θετικό. Γι' αυτό το λόγο υποστηρίζω ότι το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Επιχειρεί να δημιουργήσει ελεύθερους χώρους, να περιορίσει δηλαδή την κάλυψη με δομημένες επιφάνειες και να δημιουργήσει τις συνθήκες τοπικής κυκλοφορίας που επιτρέπουν στην πόλη να αναπνεύσει, να συμφιλωθεί καλύτερα με την ενεργειακή κατανάλωση και να δρομολογήσει, αν θέλετε, καλύτερη παραγωγή κτηρίων.

Το ζητούμενο λοιπόν δεν είναι μόνο η παραγωγή κτηρίων, διότι συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να στηρίξουμε την οικοδομική δραστηριότητα, αλλά η παραγωγή των ορθών κτηρίων μέσα σε ένα σωστό αστικό περιβάλλον. Νομίζω ότι έτσι όπως είναι δομημένο το νομοσχέδιο, με τις επιμέρους περιγραφές και τις επιμέρους διατάξεις στα άρθρα, δρομολογείται η περιβαλλοντική αναβάθμιση των πόλεων. Είναι θετικό ότι επιτρέπει τα φυτεμένα δώματα. Είναι θετικό ότι δίνει πρόνοια για τις παρόδιες στοές, για νέα δομικά υλικά μέσα από τα οποία μπορεί να εξοικονομηθεί ενέργεια.

Θα ήθελα εδώ να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι αξίζει τον κόπο να δούμε και τα δομικά υλικά τα οποία χρησιμοποιούνται και για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των εσωτερικών χώρων. Σε πολλά σχολεία της χώρας χρησιμοποιούνται υλικά, παραδείγματος χάριν, για τις βαφές που δημιουργούν προβλήματα με τη ρύπανση των εσωτερικών χώρων, αυξημένα επίπεδα υδρογονανθράκων, διοξειδίου του άνθρακα και νομίζω ότι θα έπρεπε κάποια στιγμή να συναρτήσουμε όλη αυτή τη συζήτηση και με τον τρόπο που χρησιμοποιούνται υλικά και μέσα στα κτήρια, για την προστασία δηλαδή της ποιότητας ζωής και της ανθρώπινης υγείας.

Είναι εξαιρετικά θετικό ότι δρομολογούνται κίνητρα για την ελάχιστη ενεργειακή κατανάλωση και για την ανεμπόδιστη κυκλοφορία των ατόμων με αναπηρία, που πολλές φορές διαπιστώνουν ότι τα κτήρια των πόλεών μας –κυρίως τα παλαιότερα κτήρια, αλλά και οι ίδιες οι πόλεις– είναι πολύ δύσκολα στο να κυκλοφορήσουν.

Είναι σωστή η συνάρτηση του νομοσχεδίου με τον ΚΕΝΑΚ, αν και κατά την άποψή μου ο ΚΕΝΑΚ χρειάζεται να υποστεί σύντομα μια αναθεώρηση, γιατί σε κάποια σημεία του είναι λιγότερο αυστηρός από όσο θα έπρεπε. Αναφέρεται σε τεχνολογίες και τεχνικές που έχουν ήδη ξεπεραστεί από το χρόνο. Πηγαίνουμε πίσω δεκαπέντε και είκοσι χρόνια και νομίζω ότι θα πρέπει να θωρακίσουμε τα νέα τουλάχιστον κτήρια με αυστηρότερες ρυθμίσεις σε ό,τι αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας.

Το σχέδιο νόμου συμπεριλαμβάνει και μια σειρά από άλλα άρθρα που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για πολλούς συμπολίτες μας που ταλαιπωρούνται πολλές φορές από τις τακτικές των τοπικών αυτοδιοικήσεων. Αναφέρομαι κυρίως στα άρθρα 32 έως 34, τα οποία συζητούν πρακτικά για το ζήτημα της απελευθέρωσης ή μη μιας έκτασης που έχει δεσμευθεί από μια τοπική αυτοδιοίκηση για τη δημιουργία ενός κοινόχρηστου χώρου.

Σε πάρα πολλές περιπτώσεις στο παρελθόν, αλλά και στο παρόν γνωρίζουμε ότι υπήρχε ένας πλειστηριασμός, μια υπερβολική ευαισθησία για τη δέσμευση χώρων, χωρίς να υπάρχουν οι αντίστοιχες πιστώσεις για να καλυφθούν οι εκτάσεις αυτές ως προς τους ιδιοκτήτες, για να τηρηθεί δηλαδή το αυτονόητο, η προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας που προβλέπει το Σύνταγμα, με αποτέλεσμα να δεσμεύονται εκτάσεις οι οποίες σε δεύτερη φάση έπρεπε να απελευθερωθούν. Όταν απελευθερώνονταν, με τη συνταγματική πρόνοια των δέκα οκτώ μηνών, στη συνέχεια ο οικείος δήμος δρομολογούσε και μια ακόμα δέσμευση.

Τώρα, με τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, προβλέπεται ότι για να δρομολογήσεις δέσμευση ενός ιδιωτικού χώρου θα πρέπει να έχεις εγγεγραμμένο στον προϋπολογισμό του οικείου δήμου την αντίστοιχη πίστωση, όπως γίνεται και για τα δημόσια έργα, για να είναι σαφές ότι ο πολίτης θα έχει το οικονομικό αντίκρισμα για τη δέσμευση της περιουσίας του.

Εδώ θα ήθελα να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, αρκετές τοποθετήσεις συμπολιτών μας που θεωρούν ότι χρειάζεται μια αποσαφήνιση στο άρθρο 33 ή 34 –δεν είμαι ακριβώς σίγουρος ποιο είναι από τα δύο– ώστε όταν έχει δεσμευθεί ένα οικοπέδο και έχει καταβληθεί η εισφορά σε γη, όταν αυτό απελευθερωθεί και έρθει ξανά στο σχέδιο, δεν θα γίνει ξανά εισφορά σε γη, δηλαδή δεν θα γίνει εισφορά σε δύο περιπτώσεις.

Το νομικό σας επιτελείο με έχει διαβεβαιώσει ότι δεν προβλέπεται αυτό στο νομοσχέδιο, αλλά ίσως χρειάζεται να αποσαφηνίσουμε καλύτερα τη διάταξη, ώστε να είναι σαφές σε όλους τους πολίτες ότι δεν θα προκύπτει διπλή εισφορά γιατί θα ήταν τελειώς λάθος.

Κλείνω κάνοντας μια αναφορά στο νομοθετικό έργο γενικώς που εκτελείται στη χώρα μας αυτό το διάστημα και προωθούνται τα θέματα περιβάλλοντος. Το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί ξέρω ότι έχετε δρομολογήσει, θα έλεγα ότι είστε ο αρχιτέκτων της αναθεώρησης του ειδικού χωροταξικού πλαισίου για τον τουρισμό.

Ξέρω ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος έχει καταρτίσει ένα σχέδιο, μια κοινή υπουργική απόφαση. Το σχέδιο αυτό έχει μπει σε διαβούλευση, έχει συζητηθεί επαρκώς. Προβλέπει μια σειρά από ρυθμίσεις, οι οποίες κατά την άποψή μου είναι προς τη γενναία κατεύθυνση και είναι σε μια φάση επικαιροποίησης και αν θέλετε έγκρισης του για να προχωρήσει.

Την ίδια ακριβώς στιγμή που το Υπουργείο Περιβάλλοντος δρομολογεί αυτή τη ρύθμιση, σε ένα άλλο νομοσχέδιο που έχει έρθει στη Βουλή, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υποδομών, υπάρχει το άρθρο 148 που έχει προταθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού –και έχει συμπεριληφθεί από το Υπουργείο Υποδομών– το οποίο ανατρέπει πλήρως το ειδικό χωροταξικό του τουρισμού σε ό,τι αφορά τις οργανωμένες περιοχές, τις περιοχές υποδοχής οργανωμένων τουριστικών εγκαταστάσεων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Και στα γκολφ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ:** Και στα γκολφ.

Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ειδικό χωροταξικό του τουρισμού που είχε επιμεληθεί το Υπουργείο Περιβάλλοντος μιλάει για τη δυνατότητα κατασκευής μεγάλων τουριστικών συγκροτημάτων σε νησιά άνω των ενενήντα τετραγωνικών χιλιομέτρων και με την προϋπόθεση ότι η έκταση που καλύπτεται είναι το 0,2%, ενώ το άρθρο 148 του άλλου νομοσχεδίου λέει ότι θα πρέπει να είναι πάνω από εβδομήντα τετραγωνικά χιλιόμετρα και να καλύπτει το 1% του νησιού. Πρόκειται για μια τεράστια διαφορά που δείχνει δυστυχώς ότι υπάρχει μια νομοθετική απόκλιση μεταξύ δύο ή τριών βασικών Υπουργείων αυτής της Κυβέρνησης.

Θα επιθυμούσα να προτείνω και στον παριστάμενο Υπουργό –θα κάνω βέβαια την πρόταση αυτή και στον κ. Βορίδη– να αποσυρθεί το άρθρο 148, γιατί δεν συνάδει με την προσπάθεια που έχει καταβληθεί από το Υπουργείο Περιβάλλοντος για μια ορθή και εμπειριστατωμένη ανάπτυξη του χωροταξικού σχεδίου του τουρισμού στη χώρα μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θέλω να ευχαριστήσω τον συνάδελφο, κύριο Καρτάλη.

Το Υπουργείο μας έχει επεξεργαστεί τον τελευταίο ενάμιση χρόνο το νέο σχέδιο τουριστικής χωροθέτησης. Μια ομάδα επισημόνων και μια ειδική επιτροπή έκανε την επεξεργασία. Συνεργαστήκαμε με όλους τους φορείς. Το σχέδιο βρίσκεται σε διαβούλευση.

Όπως ξέρετε, εδώ και μήνες κάναμε ειδική συνάντηση –εγώ προσωπικά– με τους μελετητές και με την επιτροπή. Δεσμεύτηκαν ότι θα κάνουμε δεύτερη συνάντηση και θα μας στείλουν και προτάσεις. Ουδέποτε ήρθαν, οπότε μας έστειλαν τις προτάσεις. Αντ' αυτού, αγενώς θα μου επιτρέψετε να πω, έκαναν μια

προεκλογική δήλωση.

Δεδομένης και της θέσης της Νέας Δημοκρατίας, η οποία λέει να μην προχωρήσει, είμαστε υποχρεωμένοι και γι' αυτό, όπως και για το ρυθμιστικό της Αθήνας και το ρυθμιστικό της Θεσσαλονίκης που είναι σε διαβούλευση και είναι δουλειά δυόμισι χρόνων, να μην προχωρήσουν. Και αυτό άρα δεν θα προχωρήσει.

Όμως συμφωνώ μαζί σας. Έτσι όπως διατυπώνεται το άρθρο 148 στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Υποδομών, διαφωνούμε κάθετα. Είναι στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτή του χωροταξικού, όπως ακριβώς παρουσιάστηκε από το δικό μας Υπουργείο στη διαβούλευση. Χαίρομαι που έχετε τέτοια άποψη. Πιστεύω ότι ο κ. Βορίδης θα το πάρει πίσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Στη δική μου ανάγνωση το άρθρο 148 πρέπει να αποσυρθεί. Υπάρχει χρόνος για να συζητηθεί αυτό επαρκέστερα, ώστε να μην αιφνιδιάζεται και το Κοινοβουλευτικό Σώμα και το αρμόδιο Υπουργείο και οι φορείς που συμμετείχαν στη διαβούλευση. Νομίζω ότι δεν μας πνίγει ο χρόνος για να πάρουμε τη σωστή απόφαση. Αν πάρουμε τη λάθος απόφαση, αντιθέτως θα μας πνίξει ο χρόνος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Καρτάλη, Βουλευτή Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Καντερές, Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την αναθεώρηση του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού που έτυχε εφαρμογής τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι αλλαγές και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής παγκοσμίως, οι συνέπειες αυτών των αλλαγών στα μικροκλίματα των πόλεων, η δραματική αύξηση των πληθυσμών στα αστικά και περιαστικά κέντρα, όπως επίσης και οι εξελίξεις στα οικοδομικά υλικά και τους τρόπους δόμησης, κατέστησαν την αναθεώρηση του υφιστάμενου ΓΟΚ του 1985 απολύτως αναγκαία.

Ενώ, λοιπόν, υπάρχει κοινή αποδοχή της ανάγκης αλλαγών και βελτιώσεων του οικοδομικού κανονισμού και το παρόν νομοσχέδιο πράγματι κινείται προς αυτή την κατεύθυνση παραμένει το ερώτημα, αν οι ρυθμίσεις που εισηγήται το Υπουργείο ικανοποιούν τα νέα δεδομένα και καλύπτουν τις νέες ανάγκες. Εξαρχής είχαμε τονίσει στο Υπουργείο Περιβάλλοντος ότι βιάστηκε να καταθέσει το εν λόγω νομοσχέδιο που στην αρχική του μορφή παρούσαζε πολλά κενά και ατέλειες.

Ακολούθησε ένας ουσιαστικός διάλογος στην αρμόδια επιτροπή και φτάσαμε σήμερα να έχουν ενσωματωθεί οι πιο πολλές παρατηρήσεις των συναδέλφων και των φορέων. Υπήρξαν τεράστιες αλλαγές από το αρχικό κείμενο και αυτό βεβαίως είναι θετικό. Όμως το νομοσχέδιο παραμένει εξαιρετικά τεχνικό και πολύπλοκο και κατά συνέπεια η αποτελεσματική εφαρμογή του εγείρει πολλά ερωτηματικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΡΑΣ**)

Στόχος του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού πρέπει μεταξύ άλλων να είναι η αποτελεσματικότερη προστασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος. Μια παρατήρηση όμως, που ως μετεωρολόγος και φυσικός οφείλω να κάνω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι στο νέο κανονισμό δε γίνεται αρκετή αναφορά στην αλληλοεπίδραση που έχει το αστικό περιβάλλον και η δόμησή του με τα φυσικά φαινόμενα που ως γνωστόν είναι επακόλουθα αυτής της ανθρωπογενούς παρέμβασης. Με άλλα λόγια θεωρώ ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη να ενσωματώσουμε τις βασικές παραμέτρους της βιωσιμότητας του περιβάλλοντος και των φυσικών φαινομένων που εκδηλώνονται σε κάποιες περιοχές, όπως για παράδειγμα από κατολισθήσεις, πλημμύρες, πολύ θυελλώδεις ανέμους, πολικό ψύχος ή καύσωνα, στους γενικούς κανόνες δόμησης.

Ο τρόπος που η δόμηση και η ανθρωπογενής δραστηριότητα παρεμβαίνει στο φυσικό περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στο πως αντιδρά η φύση λίγο

χρόνο μετά στην εν λόγω περιοχή. Αν, για παράδειγμα, πριν από πολλές δεκαετίες είχαμε προνοήσει για την υποχρεωτική κατασκευή υπογείων θέσεων στάθμευσης των οχημάτων σε κάθε νέο κτήριο χωρίς εξαιρέσεις, θα είχαμε βελτιώσει σε μεγάλο βαθμό τη ροή των οχημάτων στους δρόμους των αστικών κέντρων. Αυτό θα είχε σαν αποτέλεσμα τη μείωση των ρύπων στην ατμόσφαιρα, που με τη σειρά της θα είχε κρατήσει σε καλύτερη ισορροπία τα μικροκλίματα των περιοχών. Σε αυτό το πλαίσιο είναι μεγάλο μειονέκτημα ότι το σχέδιο νόμου δεν έχει λάβει υπ' όψιν του το ν. 1221 που αφορά τις θέσεις στάθμευσης.

Με τις νέες ρυθμίσεις και το κίνητρο που δίνεται για μικρότερη δομημένη επιφάνεια με υψηλότερο συντελεστή είναι προφανές ότι θα έχουμε πολύ λιγότερο διαθέσιμο υπόγειο χώρο για θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων. Ήδη και με το υφιστάμενο καθεστώς, το υπόγειο που διατίθεται για χώρους στάθμευσης τις περισσότερες φορές δεν επαρκεί για να μπουν οι προβλεπόμενοι από του ν. 1221 χώροι στάθμευσης.

Τώρα η κατάσταση ενδέχεται να επιδεινωθεί. Ένα δεύτερο παράδειγμα που μπορώ να δώσω αφορά στη δημιουργία χώρων πρασίνου εντός των αστικών, αλλά και των περιφερειακών κέντρων. Η Ελλάδα δυστυχώς κατέχει ένα αρνητικό ρεκόρ στην αναλογία τετραγωνικών πρασίνου ανά κάτοικο. Όμως εδώ οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι το πράσινο μέσα στα αστικά κέντρα δε βελτιώνει μόνο την αισθητική, αλλά συμβάλλει καθοριστικά στην αναζωογόνηση της ίδιας της φύσης που με τη σειρά της εξισορροπεί το μικροκλίμα και σχεδόν αποτρέπει την εμφάνιση ακραίων καιρικών φαινομένων.

Είναι, λοιπόν, θετικό που βλέπουμε να ενσωματώνονται οι αντίστοιχες διορθώσεις και τροποποιήσεις που προτεínουμε που με τη σειρά της θα κάνουν τον παρόντα οικοδομικό κανονισμό εφαρμόσιμο και κυρίως ασφαλές εργαλείο δόμησης.

Θετικό είναι ότι διευκρινίστηκε τελικά η σύγχυση με τον ορισμό του ημιυπαίθριου χώρου. Με τη διόρθωση φαίνεται ότι δεν θα υπάρξει πρόβλημα. Θετικό είναι ότι διευκρινίστηκε με σαφήνεια ότι για τους παραχωρούμενους σε δημόσια χρήση χώρους του οικοπέδου επιτρέπεται η διαμόρφωση από τον οικείο δήμο. Πολύ σημαντικό είναι ότι η συντήρηση θα βαρύνει πλέον τον οικείο δήμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε παρ' όλα αυτά να διαπιστώσουμε σε γενικές γραμμές ότι ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός, ενώ όπως είπαμε κινείται προς αυτή την κατεύθυνση, έχει και αρνητικά σημεία.

Πρώτον, είναι ιδιαίτερα πολύπλοκες οι διατάξεις και υπάρχει πληθώρα ειδικών περιπτώσεων. Αυτό δημιουργεί σύγχυση.

Δεύτερον, ο νέος τρόπος δόμησης παραπέμπει σε πολλούς μαθηματικούς τύπους που θα δυσκολέψουν και θα περιπλέξουν τη διαδικασία έκδοσης οικοδομικών αδειών από τα αρμόδια πολεοδομικά γραφεία.

Τέλος, ας μην ξεχνάμε ότι υπάρχει και ένα πρακτικό πρόβλημα που προστίθεται στην πολυπλοκότητα του νέου ΓΟΚ. Αναφέρομαι στο ν. 4030/2011 που ρυθμίζει τον τρόπο έκδοσης οικοδομικών αδειών. Αυτός ο νόμος εξακολουθεί να παρουσιάζει πάρα πολύ μεγάλα και σοβαρά κενά στην εφαρμογή του. Έως και σήμερα δεν έχει εκδοθεί καμία οικοδομική άδεια με τον νέο νόμο. Δεν έχουν συσταθεί οι αρμόδιες υπηρεσίες δόμησης στους νέους καλλικρατικούς δήμους. Δεν έχει ούτε καν συσταθεί το μητρώο ελεγκτών δόμησης, το μητρώο μελετητών και τα νέα γνωμοδοτικά όργανα. Με αυτά τα δεδομένα ο νέος οικοδομικός μηχανισμός, όσο καλές και να είναι οι προθέσεις του δυστυχώς έρχεται και επιβαρύνει το όλο εγχείρημα. Αυτή είναι η απλή αλήθεια.

Με την καταιγίδα των νέων νόμων που έχουμε σήμερα μπροστά μας επικρατεί μεγάλη σύγχυση και διαιωνίζονται έτσι χρόνια προβλήματα με αποτελέσματα οι πολεοδομικές υπηρεσίες να είναι πρωταθλήτριες της διαφθοράς.

Σας προτείνω, λοιπόν, αντί της άμεσης εφαρμογής αυτού του νόμου, η εφαρμογή τόσο του νέου τρόπου έκδοσης οικοδομικών αδειών όσο και του νέου οικοδομικού κανονισμού να μετατεθούν για κάποιους μήνες και ορθώς, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι αυτή η περίπτωση αναβάλλεται για τρεις μήνες και αυτό απόλυτα το στηρίζουμε. Με αυτόν τον τρόπο δίνεται το χρονικό περιθώριο

να λυθούν οι εκκρεμότητες που υπάρχουν στο σύστημα σήμερα και όταν οι καινούργιες υπηρεσίες θα είναι έτοιμες πλέον να εφαρμόσουν σωστά τους νέους κανόνες και να ισχύουν και οι δυο νόμοι μαζί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Καντερέ.

Θα παρακαλέσω το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Καβάλας, κ. Δημήτριο Παπουτσή να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον κοινός τόπος ότι ο υφιστάμενος Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός ο οποίος μετράει είκοσι πέντε χρόνια εφαρμογής από το 1985 μέχρι σήμερα πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να εκσυγχρονιστεί.

Παρ' ότι ο ΓΟΚ του 1985 υπήρξε εν πολλοίς ένας πρωτοποριακός για την εποχή κανονισμός και συντάχθηκε ώστε να καταστήσει τα ελληνικά αστικά κέντρα πιο καλαίσθητα επιφέροντας πρωτοποριακές παρεμβάσεις, τόσο σε κτηριακό επίπεδο όσο και επίπεδο οικοδομικού τετραγώνου, ωστόσο στην πράξη καταστρατηγήθηκε. Ο λόγος είναι γνωστός σε όλους: Η γνωστή αδυναμία της ελληνικής πολιτείας να ελέγξει την κατά βούληση του καθενός άναρχη δόμηση η οποία αποτελεί χαρακτηριστικό των περισσότερων ελληνικών πόλεων. Αποτέλεσμα αυτού του τρόπου δόμησης του αστικού τοπίου είναι αυτή η βάνουση αίσθηση που διακατέχει λιγότερο ή περισσότερο τον κάθε έναν όταν φτάνει σε μια ελληνική πόλη, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, κατά την επιστροφή του από ένα ταξίδι στην Ευρώπη.

Οι διατάξεις του οικοδομικού κανονισμού του 1985, παρ' ότι επιχειρήσαν να προσδώσουν ένα νέο όραμα ως προς τη διαμόρφωση ενός νέου, φιλικού στον πολίτη, αστικού τοπίου σε μεγάλο βαθμό κατέστησαν αμυντικές ως προς την αυθαιρεσία που συχνά χαρακτηρίζει τις αστικές κατασκευές. Είναι γνωστό ότι η άμυνα είναι εχθρός της αισθητικής. Η προσπάθεια ήρσης των τύπων από μόνη της δεν προάγει την καλλιέργεια ούτε και ένα νέο αρχιτεκτονικό και αστικό πρότυπο. Γίνεται λοιπόν, αντιληπτό ότι καινούργια κτήρια, αισθητικά αναβαθμισμένα και σε συμφωνία με το φυσικό αλλά και το αστικό περιβάλλον, θα πρέπει να αρχίσουν να κατασκευάζονται.

Η κωδικοποίηση και η επικαιροποίηση της σχετικής νομοθεσίας είναι αναγκαία, ώστε να επιτελεστούν όλα τα παραπάνω, αλλά και να περιοριστούν μόνιμα οι περιπτώσεις συναλλαγής μεταξύ των πολιτών, των δραστηριοποιούμενων στο συγκεκριμένο χώρο επαγγελματιών και της πολιτείας.

Το παρόν σχέδιο νόμου με την ψήφισή του και σε συνδυασμό με τις διατάξεις του πρόσφατα ψηφισθέντος νόμου, με αριθμό 4030/2012, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από την 1η Μαρτίου φιλοδοξεί να δώσει ρεαλιστικές απαντήσεις σε όλα τα παραπάνω. Φιλοδοξεί να δώσει μια νέα εικόνα για το πώς θα πρέπει να είναι το νέο αστικό περιβάλλον, αλλά και το πώς βλέπουμε εμείς ως πολίτες τον εαυτό μας ενσωματωμένο σε αυτό.

Άμεσοι στόχοι του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να εφαρμοστεί επιτέλους τόσο η περιβαλλοντική όσο και η κοινωνική πολιτική που ενυπάρχουν και εισηγούνται μέσα από την έννοια της δόμησης. Σημαντική στόχευση του νέου σχεδίου νόμου είναι και η αντιμετώπιση των ενεργοβόρων κτηρίων και των συνεπειών που αυτά επιφέρουν στα γενικότερα περιβαλλοντικά προβλήματα.

Μια πόλη εξ ολοκλήρου από τσιμέντο εξ ορισμού αντιτίθεται στην έννοια της φιλικής προς τον άνθρωπο πόλης. Συνεπώς οι διατάξεις του παρόντος επιδιώκουν την αύξηση του πρασίνου και των κοινοχρήστων χώρων, παραγόντων που είναι καθοριστικοί άλλωστε και για τη βελτίωση του μικροκλίματος.

Παρέχεται ακόμα μέσα από τις προωθούμενες διατάξεις μεγαλύτερη ελευθερία για νέες ποιοτικότερες αρχιτεκτονικά κατασκευές οι οποίες ενσωματώνοντας καινοτόμες στάσεις και αρχιτεκτονικές αντιλήψεις θα μπορέσουν να αναβαθμίσουν όχι μόνο αισθητικά, αλλά και ενεργειακά τα νέα κτήρια. Μέρμιντα των συζητούμενων διατάξεων του νέου οικοδομικού κανονισμού είναι η αναζωογόνηση των ασφυκτικά δομημένων πόλεων και η θετική

επίδραση που αυτό το γεγονός αναμένεται να έχει στον πολίτη.

Σε κάθε περίπτωση λοιπόν, οι διατάξεις του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου μόνο θετικά μπορούν να εκληφθούν. Η πεποίθησή μου είναι ότι με αυτό το γνώμονα θα πορευθούν και οι υπόλοιπες κοινοβουλευτικές εκπροσωπήσεις σήμερα στη συζήτηση.

Κλείνοντας την επί της ουσίας αναφορά με το σχέδιο νόμου τοποθέτησή μου θα ήθελα να σας θυμίσω, κύριε Υπουργέ, την τροπολογία που έχω καταθέσει αναφορικά με τα προβλήματα και την ανάγκη άμεσης λήψης σχετικής απόφασης ως προς την κατασκευή σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών, των γνωστών σε όλους ΣΕΑ, δίπλα στις μεγάλες δημόσιες εθνικές οδούς.

Είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια η ανάπτυξη του οδικού δικτύου της χώρας έχει αναβαθμιστεί σημαντικά με την κατασκευή σύγχρονων κλειστών αυτοκινητοδρόμων που πληρούν όλες τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές, όπως για παράδειγμα η ΠΑΘΕ, η Εγνατία Οδός, η υπό κατασκευή και ολοκλήρωση Ιονία Οδός και άλλες. Στους ανωτέρω οδικούς άξονες η εξυπηρέτηση των διερχομένων οδηγών γίνεται από εγκαταστάσεις σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών. Ωστόσο, στις σχετικά νέες αυτές οδικές αρτηρίες πολλές φορές παρατηρείται έλλειψη των αναγκαίων υπηρεσιών που προσφέρουν οι σταθμοί εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών στους διερχομένους οδηγούς με αποτέλεσμα να διακυβεύεται η ασφάλεια, αλλά και η άνεση που δυνητικά αυτές οι οδοί θα έπρεπε να προσφέρουν στους διερχόμενους οδηγούς και επιβάτες.

Σε αρκετές περιπτώσεις κατά μήκος των εν λόγω οδικών αρτηριών, ενώ είναι αναγκαία η κατασκευή των σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών, αυτή εμποδίζεται από την υφιστάμενη νομοθεσία, η οποία απαγορεύει αυστηρά την παραχώρηση εκτάσεων δασικού χαρακτήρα για οποιαδήποτε άλλη χρήση πέραν των όσων περιοριστικά προβλέπονται στο ν.1734/1987 και οι έκτοτε επίσης τροποποιήσεις του παραπάνω νόμου προβλέπουν.

Για τους παραπάνω λόγους, λοιπόν, θεωρώ ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ειδική νομοθετική αντιμετώπιση για τις περιπτώσεις γειννιάσεων των σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών με δασικές εκτάσεις, προκειμένου αυτές οι αναγκαίες κατασκευές των σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών να ολοκληρωθούν σύμφωνα με τις έως τώρα άλλωστε κυβερνητικές εξαγγελίες, αλλά και τον προβαλλόμενο σχεδιασμό αναφορικά με την κατασκευή των μεγάλων εθνικών οδών. Άλλωστε, οι νέοι σταθμοί εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών αναμένεται να προσδώσουν την απαιτούμενη αίσθηση ασφάλειας στους οδηγούς των μεγάλων οδικών αρτηριών και γιατί όχι να δημιουργήσουν και νέες θέσεις εργασίας στις τοπικές κοινωνίες, οι περισσότερες εκ των οποίων αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα ανεργίας.

Με την τροπολογία που έχω καταθέσει προτείνεται η τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 48 του ν.998/79, όπου προβλέπεται η δυνατότητα μεν διάνοιξης δημοσίων οδών εν μέσω δασικών εκτάσεων έτσι ώστε με τη σχετική τροποποίηση να δίνεται ταυτόχρονα και η δυνατότητα δημιουργίας εγκαταστάσεων σταθμών εξυπηρέτησης αυτοκινητιστών δίπλα στις δημόσιες οδούς όταν αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για την ολοκλήρωση και την πλήρη λειτουργία τόσο των ιδίων των δημοσίων οδών, όπως και των εν λόγω σταθμών εξυπηρέτησης.

Σύντομα, επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ και στην τροπολογία που κατέθεσε ο συνάδελφος, ο κ. Λιντζέρης, με γενικό αριθμό 912 και ειδικό 133 και αφορά στον έλεγχο της δόμησης στο πλαίσιο του π.δ. 187 της 14-6-2011 για την αποτελεσματική προστασία του όρους Υμηττού.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στην τροπολογία που έχουν υποβάλει συνάδελφοί μου από την εκλογική περιφέρεια από το Νομό της Ξάνθης αναφορικά με την ανάγκη μετεγκατάστασης δεκάδων καταστηματαρχών και βιοτεχνών από το κέντρο της Ξάνθης σε μια πλησιέστερα στον αστικό ιστό περιοχή με σκοπό την οργανωμένη εγκατάστασή τους για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αναφορικά με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, όπου είναι αναγκασμένοι να στεγάζεται αυτή σε πεπαλαιωμένα κτήρια στο κέντρο του πολεοδομικού ιστού της Ξάνθης.

Κατόπιν τούτου και όσον αφορά επίσης την ουσία επί των όσων έχω αναφερθεί ως προς την επί της αρχής συζήτηση αναφορικά με το σχέδιο νόμου γίνεται αντιληπτό ότι στηρίζω αυτήν

τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή.

Παρακαλούμε τον κ. Δημήτρη Τσιρώνη, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ από το Νομό Άρτας, να προσέλθει στο Βήμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που έχει πολύ ουσία. Σήμερα αν ανατρέξουμε στο παρελθόν, κανείς δεν μπορεί να είναι περήφανος γι' αυτό που βλέπει γύρω του, γι' αυτά τα μεταγρήρια, γι' αυτήν την πόλη, τουλάχιστον την Αθήνα όπου είναι και η Βουλή εγκατεστημένη που έχει οικοδομηθεί με έναν άναρχο τρόπο, με ένα αυθαίρετο τρόπο, με έναν τρόπο που προσβάλλει την ιστορία, τον πολιτισμό μας, που προσβάλλει την ιστορία αυτής της πόλης, που προσβάλλει γενικά ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο με τον τρόπο που έχουμε δομήσει τη χώρα μεταπολεμικά.

Νομίζω ότι ήρθε ο καιρός αυτή η ντροπή, αυτή η αυθαιρεσία, αυτή η ασέβεια προς την ιστορία, προς το περιβάλλον και προς τον πολιτισμό μας επιτέλους να σταματήσει. Νομίζω ότι μ' αυτόν το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό μπαίνει μια τάξη, μια σειρά, μια διαφορετική φιλοσοφία που φιλοδοξεί ότι θα αποκαταστήσει τα πράγματα, τουλάχιστον σ' ό,τι αφορά τη δόμηση των μελλοντικών κτηρίων, τη δόμηση του χώρου, τη χωροθέτηση, αλλά και τους όρους δόμησης που πρέπει να υπάρχουν σ' ένα κτήριο.

Είναι ευτυχής συγκυρία που ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Σηφουνάκης, ο οποίος με μια παρέμβαση που είχε κάνει στην προηγούμενη θητεία του στο Υπουργείο Αιγαίου, είχε πραγματικά βάλεi τη στάμπα του, το στίγμα του, έτσι ώστε αυτή η αρχιτεκτονική κληρονομιά, η πολιτιστική κληρονομιά στο Αιγαίο να διασωθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Νομίζω ότι και μ' αυτόν το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να βάλετε το στίγμα σας σ' ολόκληρη την Ελλάδα πλέον. Είναι ένας οικοδομικός κανονισμός που υποκαθίσει σε αρχές, σε κανόνες, που σέβεται την ιστορία, τον πολιτισμό μας, τις αρχές μας και τη διαδρομή μας. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, γιατί είναι συζήτηση επί της αρχής, αλλά νομίζω ότι λύνει τα προβλήματα.

Θα αναφερθώ μόνο σ' ένα ειδικό θέμα που ταλαιπωρεί δεκάδες πολίτες, ενδεχομένως είναι πάρα πολλοί, που αφορά την παράγραφο 2 του άρθρου 32. Εδώ ορθώς γίνεται αυτή η διάταξη, ορθώς πρέπει οι δήμοι να αποκτούν κοινόχρηστους χώρους. Από την άλλη μεριά, όμως, όπως είναι διατυπωμένη μπορεί και να παρερμηνευτεί και να δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα σε πάρα πολλούς ιδιοκτήτες ακινήτων.

Για να γίνω σαφής θα σας πω ένα παράδειγμα. Σε κάποιον πάει ο δήμος του δεσμεύει το οικοπέδό του, γίνεται μετά μια άρση της απαλλοτρίωσης και σε εκείνη την περίπτωση όπως είναι διατυπωμένο –σε κάθε περίπτωση– ακόμα και αν έχει πληρώσει γι' αυτό το ακίνητο εισφορά σε γη ξαναδίνει ακόμα μια φορά, για δεύτερη φορά. Σας λέω το εξής, ένα παράδειγμα ενός οικοπέδου δύο χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων με 10% μέχρι τα διακόσια πενήντα μέτρα, για το υπόλοιπο 20% από διακόσια πενήντα μέχρι πεντακόσια, 30% από πεντακόσια μέχρι χίλια και 40% από χίλια μέχρι δύο χιλιάδες, αντιλαμβάνεστε ότι θα μπορεί ο δήμος να πάρει μια συνολική έκταση εξακοσίων είκοσι πέντε τετραγωνικών μέτρων. Αυτό που θα εναπομείνει, λιγότερο από χίλια τετρακόσια μέτρα, φέρνω το παράδειγμα για να γίνει πιο σαφές, εάν δεν το δομήσει μέσα σε ένα χρόνο, δηλαδή εάν δεν βγάλει άδεια οικοδομής –και ειδικότερα σ' αυτή τη συγκυρία, ποιος βγάζει άδεια οικοδομής σήμερα μ' αυτήν την κρίση– μπορεί να έρθει μετά από ένα χρόνο πάλι ο δήμος να του ξανακάνει για τρίτη φορά απαλλοτρίωση και να το ξαναπάρει να κάνει διαδοχικές απαλλοτριώσεις και να χάσει έτσι ένας ιδιοκτήτης και τα δικαιώματά του και την περιουσία του.

Για όσους έχουν συνεισφέρει σε γη ή και σε χρήμα στο παρελθόν και είχαν ενταχθεί στα σχέδια πόλης με τον τρόπο που πρέπει και αυτό αφορά ουσιαστικά ιδιοκτησίες και τμήματα που εντάχθηκαν στο σχέδιο πόλης με το ν.1337/83 και μετά, γιατί όσα ήταν από το '23 μέχρι τότε ουσιαστικά είχαν ήδη τακτοποιηθεί,

άρα φαντάζομαι δεν αφορά αυτά τα οικόπεδα, εγώ θα σας κάνω μια διατύπωση. Δεν είμαι νομικός, δεν ξέρω αν είναι η καλύτερη δυνατή. Εν πάση περιπτώσει θα καταγραφεί στα Πρακτικά. Δείτε αν μπορείτε να την υιοθετήσετε. Αν χρειάζεται κάτι επιπλέον είμαι ανοικτός. Πάντως η φιλοσοφία είναι ότι κάποια ακίνητα τα οποία είχαν συνεισφέρει σε γη ή είχαν τακτοποιηθεί έτσι και αλλιώς κατά το παρελθόν από τα οικόπεδα που ήταν πριν την ένταξη του ν.1337/83 νομίζω ότι δεν οφείλουν εισφορά σε γη και πρέπει να τακτοποιηθεί. Το έθεσε πριν και ο κ. Μητσοτάκης και άλλοι συνάδελφοι το έχουν θέσει. Νομίζω ότι πρέπει να τακτοποιηθεί.

Σας διαβάζω τη διατύπωση. Νομίζω ότι πρέπει να προστεθεί μια επιπλέον παράγραφος κάτω από τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 32 παράγραφος 2: «Σε περίπτωση που ο καθορισμός του ακινήτου ως κοινόχρηστου χώρου ή ο χαρακτηρισμός τους ως κοινωφελούς χρήσης δεν έγινε με την αρχική του ένταξη στο σχέδιο πόλης, αλλά με μεταγενέστερη τροποποίηση και έχει ήδη επιβληθεί εισφορά σε γη ή σε χρήμα, αν αρθεί η απαλλοτρίωση ή το ρυμοτομικό βάρος και το ακίνητο καταστεί οικοδομήσιμο, δεν επιβάλλεται εισφορά σε γη ή σε χρήμα.»

Νομίζω αυτή είναι η φιλοσοφία που θα λύσει πολλά προβλήματα. Αν χρειάζεται κάποια περαιτέρω νομοτεχνική βελτίωση, νομίζω ότι οι νομικοί σας σύμβουλοι θα μπορέσουν να το λύσουν.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη σύντομη – θα λέγαμε– παρέμβασή μου, θέλω να πω ότι είμαι πάρα πολύ αισιόδοξος γι' αυτόν το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό. Βέβαια, ο Νέος αυτός Οικοδομικός Κανονισμός δεν σημαίνει ότι καταργεί τα πάντα. Ασφαλώς, υπάρχουν θέματα του παλιού οικοδομικού κανονισμού που διατηρούνται για να μην υπάρχουν όλες αυτές οι ανισορροπίες που μπορούν να δημιουργηθούν. Μπαίνει, όμως, μια καινούργια φιλοσοφία που πραγματικά μπορεί να βοηθήσει.

Προτείνω να ψηφίσουμε αυτό το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό γιατί θα βάλει μια τάξη στη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Τσιρώνη.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση νομίζω που διεξάγεται σήμερα στην Ολομέλεια, αλλά και οι συζητήσεις που προηγήθηκαν στην πρώτη και δεύτερη ανάγνωση στις επιτροπές ήταν αποκαλυπτικές και είχαν έναν κοινό τόπο: Την παραδοχή ότι σχεδόν τριάντα χρόνια μετά το ΓΟΚ του 1984-1985 ήταν καιρός να αλλάξει το θεσμικό πλαίσιο του οικοδομείν.

Σε επίπεδο νοοτροπίας και συλλογικών αντιλήψεων, αυτό που ονομάζουμε ελληνική κρίση δεν είναι τίποτε άλλο από το αποτέλεσμα μιας μακροχρόνιας επικυριαρχίας της ατομικότητας, δηλαδή, του κακώς νοούμενου ιδιωτικού συμφέροντος ατόμων ή κλειστών ομάδων και συστημάτων έναντι του συνόλου, δηλαδή έναντι του δημόσιου συμφέροντος. Στο δομημένο περιβάλλον αυτή η στρέβλωση μεταφράζεται σε άκρατη ιδιωτικοποίηση του δημόσιου χώρου που αδιαφορεί και λαβώνει το φυσικό περιβάλλον, αλλά και τους κανόνες της κοινωνικής συνύπαρξης.

Θέλοντας να θέσουμε όρια σε μια πρακτική δολιότητας και απαξίας του δημόσιου χώρου που υιοθετήσαμε ως πολίτες, αλλά και ως οργανωμένη πολιτεία επί δεκαετίες, αυτή της αντιπαροχής –κυρίως, όμως, από την αντιπαροχή και έπειτα με αποκορύφωση τα χρόνια της καταναλωτικής φρενίτιδας– επεξεργαστήκαμε το νέο σχέδιο με στόχο την αναζωογόνηση των ασφυκτιούντων πόλεων. Εισάγονται κανόνες που θα οδηγήσουν σε βραχυπρόθεσμα οφέλη στη μικροκλίμακα της κτηριακής μονάδας, μεσοπρόθεσμα δε και μακροπρόθεσμα με πολλαπλά οφέλη στο ευρύτερο οικιστικό περιβάλλον.

Ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός είναι η κατάληξη μιας νομοθετικής προσπάθειας που ξεκίνησε το περασμένο καλοκαίρι με τη θέσπιση του ν. 4030 περί νέου τρόπου έκδοσης οικοδομικών αδειών που αλλάζει ένα παγιωμένο καθεστώς δεκαετιών στις πο-

λεοδομικές υπηρεσίες και επανακαθορίζει με σαφήνεια και διαφάνεια τους όρους με τους οποίους εγκρίνεται, αδειοδοτείται, εκτελείται και ελέγχεται πλέον το οικοδομικό έργο. Επαναπροσδιορίζει, δηλαδή, τη σχέση πολιτείας, επαγγελματιών, πολιτών ξεκαθαρίζοντας και θεσμοθετώντας την ευθύνη κάθε εμπλεκόμενου μέρους σε μια κατασκευή, ώστε να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα διαφθοράς, να βελτιωθεί η εξυπηρέτηση του πολίτη και πάνω απ' όλα να εφαρμόζεται στο ακέραιο η πολεοδομική νομοθεσία και να προστατεύεται το φυσικό και το δομημένο περιβάλλον, να διατηρείται η ισορροπία.

Ακολούθησε ο ν.4014 περί ρύθμισης αυθαιρέτων σε συνάρτηση με τη δημιουργία περιβαλλοντικού ισοζυγίου που αναγνωρίζει τη συμμετοχή και την ευθύνη της πολιτείας στην έκταση του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης στη χώρα μας και αντιμετωπίζει συνολικά ένα υπαρκτό περιβαλλοντικό και κοινωνικό ζήτημα: Το ένα εκατομμύριο αυθαίρετων κατασκευών που υπήρξε δημιούργημα της τελευταίας τριακονταετίας μετά το ν. 1337 του Τρίτου, τα οποία δεν μπορούν ούτε να κατεδαφιστούν στο σύνολό τους ούτε βεβαίως να αγνοηθούν.

Η αντιμετώπιση, λοιπόν, αυτού του τεράστιου πολιτικού, οικονομικού και κοινωνικού θέματος με τη σύνταξη του νόμου και την ψήφισή του ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα, το οποίο έγινε με τη συμμετοχή των υπεύθυνων φορέων. Για το λόγο αυτό, έτυχε μιας θετικής αντιμετώπισης από τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων, αλλά και των πολιτών.

Η άλλη σημαντική πρωτοβουλία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είναι το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε για το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό που αφορά στο ίδιο το οικοδομικό έργο και που στοχεύει να προσφέρει το εργαλείο για τη σύνταξη ορθών και σύνομων μελετών, να θεραπεύσει τα προβλήματα που προκύπτουν από παγιωμένες πρακτικές του τρόπου οικοδόμησης στη χώρα, να απελευθερώσει την αρχιτεκτονική σκέψη και να λύσει δεσμά απαγορευτικών διατάξεων που εγκλώβιζαν τη δημιουργία.

Σε συνθήκες πρωτοφανούς κρίσης, όπως αυτές που ζούμε σήμερα και που βιώνει στο σύνολό του ο ελληνικός λαός –και όχι μόνο– θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς, γιατί έπρεπε να αλλάξουμε το ΓΟΚ. Η απάντηση είναι σχετικά απλή: Είχε σταματήσει εδώ και χρόνια να ακολουθεί την κοινωνία. Επειδή ο ΓΟΚ αδυνατούσε να ενσωματώσει τις νέες τεχνικές δόμησης και πολιορκούσε ασφυκτικά την αρχιτεκτονική εξέλιξη αλλά και τη φαντασία, πρακτικά, όλοι οι πολίτες, οι μελετητές οδηγούνταν στην ανάγκη εξεύρεσης τρόπων υπέρβασης άοπλων απαγορεύσεων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, γινόταν κανόνας η μικρή ή η μεγάλη παρεκτροπή ή η αυθαιρεσία. Όπως θέλετε πείτε το. Να γιατί ίσως δεν υπάρχει στη χώρα μας διαπιστωμένο με στοιχεία οικοδομικό έργο, στο οποίο να μην υπάρχει υπέρβαση, μα μικρή, μα ελάχιστη, μα μεγάλη, μα μέγιστη. Έτσι, λοιπόν, ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός μπορεί να είναι το εργαλείο για να αντιμετωπίσουμε και τις περιπτώσεις όπου η νομοθεσία καταστρατηγείται συχνότερα, ηθελημένα ή όχι.

Η εμπειρία, αλλά και τα πρώτα πορίσματα από την εφαρμογή του ν. 4014 περί ρύθμισης αυθαιρέτων αποδεικνύουν ότι στα κτήρια με οικοδομική άδεια η συντριπτική πλειοψηφία των παραβάσεων, οι μεγάλες υπερβάσεις αφορούσαν τους ημιυπόγειους χώρους, τα υπόγεια και ημιυπόγεια, τα πατάρια, τις σοφίτες, τα δώματα. Αυτή ήταν πρακτική δεκαετιών.

Πέραν των όσων παραπάνω ανέφερα, για την ανάγκη ύπαρξης νέων αρχιτεκτονικών και πολεοδομικών οριζόντων, η ομάδα εργασίας της σύνταξης του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού που ξεκίνησε πριν από ενάμιση χρόνο έλαβε υπ' όψιν της πού, πότε και γιατί γίνεται συνήθως η όποια οικοδομική υπέρβαση ή αυθαιρεσία στο οικοδομικό έργο, το σύννομο, αυτό που εκτελείται η οικοδομική άδεια.

Ακόμα, ελήφθησαν υπ' όψιν τα νέα δεδομένα που θέτει η κλιματική αλλαγή και που οδηγούν στην καθιέρωση ενός Νέου Οικοδομικού Κανονισμού σύμφωνα με τον οποίο το κτήριο θα αφήνει όσο το δυνατόν λιγότερο επιβαρυντικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα ως προς τη μορφή, τον όγκο και τη λειτουργικότητά του.

Διαπιστώνεται, επίσης, ότι βασικό αίτιο για τη δημιουργία ενός

νέου πλαισίου υπήρξε η ανάγκη αναζωογόνησης των πόλεων με τη μέθοδο της ανακύκλωσης της πολεοδομημένης γης, δηλαδή με βελτιωτική παρέμβαση σε ένα ήδη πυκνοδομημένο, ασφυκτικό, αστικό ιστό. Και εκεί χαίρομαι που υπήρξε μια κοινή παραδοχή ως προς την αναγκαιότητα του βασικού άρθρου 10 του νομοσχεδίου.

Διαπιστώνεται, επίσης, ότι η παροχή κινήτρων, για να δημιουργηθούν μεγαλύτεροι ενιαίοι δομημένοι όγκοι, που θα δημιουργούν ελεύθερους κοινόχρηστους χώρους, περνά αναγκαστικά μέσα από τη ριζική ανατροπή της λογικής της μικρής και μίζερης αρτιότητας. Δεν υπάρχει χώρα, όπου ένα οικόπεδο οκτώ επί οκτώ σε ένα σχέδιο πόλης να είναι άρτιο και να οικοδομείται, όπως συμβαίνει στη χώρα μας. Έτσι χτίστηκαν οι πόλεις μας. Για τους οικισμούς θα μπορούσα να το δεχθώ, αλλά όχι για τις πόλεις. Γι' αυτό υπάρχει και αυτή η γενική ασχήμια.

Οι τρεις βασικοί οικοδομικοί κανονισμοί του 1955, του 1973 και του 1985 υπήρξαν κατά βάση τα νομοθετήματα που σημάδεψαν μοιραία το χώρο στον οποίο ζούμε, εργαζόμαστε, παράγουμε και για τον οποίο δεν είμαστε και τόσο υπερήφανοι.

Τα παραπάνω νομοθετήματα υπήρξαν κυρίως για το κτήριο, χωρίς ορίζοντα για τον οικιστικό περίγυρο και το περιβάλλον του, με μια ίσως μικρή εξαίρεση, τον ΓΟΚ του 1985. Κύριο χαρακτηριστικό τους υπήρξε ότι προέτασαν τη δόμηση στη μικρή ατομική ιδιοκτησία, στο μικρό οικοπεδικό χώρο, χωρίς να δημιουργείται πλαίσιο διαχείρισης σε μεγαλύτερη κλίμακα.

Στην ευρωπαϊκή οικοδομική ιστορία συναντούμε ακριβώς το αντίθετο. Η αρχή του σχεδιασμού είναι ολόκληρο το οικοδομικό τετράγωνο ή πολλά οικοδομικά τετράγωνα, άρα ένα ευρύτερο περιβάλλον της οποίας ατομικής ιδιοκτησίας.

Οι ελληνικές πόλεις παρουσιάζουν την οξύμωρη αντίθεση, από τη μια, του κατακερματισμού και της μικρής ιδιοκτησίας, όπου κανένα οικοδομικό έργο δεν είναι στην πραγματικότητα ίδιο με το άλλο και από την άλλη, μια χαοτική γενική εικόνα, όπου όλα μοιάζουν και είναι σχεδόν ίδια, όμοια μεταξύ τους, σε μια άμορφη τελικά ενότητα. Είναι σημαντικό –νομίζω ότι και κάποιος συνάδελφος το είπε, ο κ. Αμοιρίδης, αν δεν κάνω λάθος– ότι εάν σε αφήσουν νύχτα σε ένα σημείο και ξυπνήσεις την άλλη μέρα το πρωί με το φως, θα βρεθείς σ' ένα μέρος που είναι κοινό και όμοιο σ' όλη την Ελλάδα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν έχουμε σημεία αναφοράς στις πόλεις μας, δεν διαφέρουν. Πηγαίνετε σε οποιαδήποτε πόλη της Ευρώπης και θα δείτε ότι υπάρχουν σημεία αναφοράς. Δεν συμβαίνει αυτό που υπάρχει στη χώρα μας.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 ο οικοδομικός οργανισμός έλαβε πράγματι ανησυχητικές διαστάσεις. Έκτοτε, οι λέξεις «κτήριο», «αμπέλι», «χωράφι» αντικαταστάθηκαν από τη μαγική λέξη «οικόπεδο». Όλη η χώρα ένα προνομιακό οικόπεδο!

Με αυτές τις διαπιστώσεις, και χαίρομαι γιατί είναι κοινές διαπιστώσεις, ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός επιθυμεί να φέρει το σχεδιασμό με βάση το περιβαλλοντικό αποτύπωμα του κτηρίου. Εισάγει, δηλαδή, την αντίστροφη λογική. Ξεκινά το σχεδιασμό με κέντρο βάρους τον ελεύθερο χώρο που πρέπει να δημιουργείται σε σχέση με το κτήριο, την επίπτωση του όγκου του δομημένου χώρου σε σχέση με το χώρο του άμεσου περιβάλλοντος και του ευρύτερου κοινόχρηστου οικιστικού περιβάλλοντος.

Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους το σημερινό νομοσχέδιο εισάγει κίνητρα για την απόσυρση του ενεργοβόρου κτηριακού αποθέματος, την αύξηση των κοινόχρηστων και ακάλυπτων χώρων, δίνοντας τη δυνατότητα μείωσης της καλυπτόμενης επιφάνειας και μεγαλύτερο συντελεστή δόμησης, με κλιμακωτή διαβάθμιση ανάλογα με τα οφέλη που αποδίδονται στην πόλη και στο περιβάλλον γύρω του. Δίνει κίνητρα για την προστασία του περιβαλλοντικού πρασίνου και της ελεύθερης γης υψηλής παραγωγικότητας στις ημιαστικές περιοχές, κίνητρα για την απόσυρση κτηρίων στις αστικές πυκνοδομημένες περιοχές. Θεσμοθετούνται νέοι κανόνες για τις νέες επεκτάσεις πόλεων, με στόχο τη δημιουργία νέων οικιστικών συνόλων με σύγχρονη ταυτότητα, αλλά και σύγχρονη αρχιτεκτονική αντίληψη.

Προς τούτο, δίδονται εναλλακτικές δυνατότητες ως προς το ύψος, τη θέση του κτηρίου στο χώρο, του συντελεστή δόμησης. Οδηγεί στη μείωση του ενεργειακού αποτυπώματος του κτηρίου

στο περιβάλλον, προάγει τη χρήση των νέων υλικών, τεχνολογιών και δομικών συστημάτων. Εισάγει νέους ορισμούς και δυνατότητες, νέες καινοτομίες για τη ζωή μας, όπως είναι τα υπόσκαφα κτήρια που έχουν παράδοση στη χώρα μας και κυρίως στον αγροτικό χώρο, τα φυτεμένα δώματα, τα διπλά κελύφη. Προάγει το βιοκλιματικό σχεδιασμό με τις ευεργετικές διατάξεις περί παθητικού δροσισμού, θέρμανσης και σκίασης στα κτήρια, που ειδικά δρουν στα υπόσκαφα, στα φυτεμένα δώματα με τα διπλά κελύφη.

Στην εποχή μας η αύξηση των αναγκών δροσισμού οδηγεί στην εντατική λειτουργία κλιματιστικών μονάδων, ήτοι παραγωγή ενέργειας, ρύπων, ενώ η απορρίπτουσα θερμότητα επιβαρύνει τη θερμοκρασία του άμεσου περιβάλλοντα χώρου και κυρίως του αστικού χώρου. Η μείωση της προσμέτρησης στη δόμηση απ' ό,τι δημιουργεί σκιές οδηγεί στη δημιουργία φυσικού αερισμού, στη βελτίωση των συνθηκών ζωής, όπως με την αύξηση του ύψους κατ' όροφο κατ' ελάχιστο 0,25 εκατοστά.

Επίσης, καταργεί μεγάλο μέρος της γραφειοκρατίας, αφού δεν θα απαιτείται πλέον έκδοση της οικοδομικής άδειας για εργασίες, όπως είναι οι εσωτερικές διαρρυθμίσεις, οι φυτεύσεις των δωματίων, οι περιφράξεις κ.ά. και διευρύνει το πεδίο για τις άδειες μικρής κλίμακας.

Γνωρίζουμε ότι η εξάντληση του χρόνου ζωής των κτηρίων από οπλισμένο σκυρόδεμα, κατά τους ειδικούς, πλησιάζει. Βρισκόμαστε ένα βήμα πριν από την κατεδάφιση των πρώτων προβληματικών πολυκατοικιών. Θεσμοθετούμε σήμερα ένα μέρος του νέου πλαισίου του οικοδομείν για το μέλλον, για το ανθρωπογενές περιβάλλον, για την αύξηση του πράσινου στα ασφυκτούμενα πολεοδομικά συγκροτήματα. Θεσμοθετούμε κανόνες για μια σύγχρονη πόλη, για ένα σύγχρονο περιβάλλον, με σεβασμό στον ιστορικά δομημένο χώρο. Θεσμοθετούμε, για να αρχίσουμε επιτέλους στη χώρα μας να σχεδιάζουμε συλλογικά και συνολικά με όρους και οράματα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής.

Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν προσδοκούμε και μην προσδοκάτε άμεσα εμφανή αποτελέσματα. Αυτά θα φανούν, αλλά στην πάροδο των χρόνων. Εάν θα είναι καλά ή όχι, εξαρτάται και από τις αλλαγές, τροποποιήσεις, παρεμβάσεις που θα υποστεί ο ΝΟΚ. Ας μη λησμονούμε ότι με ένα προεδρικό διάταγμα, αμέσως μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή και την κατάργηση της βασιλείας το 1923, οικοδομήθηκε η χώρα και στέγασε ενάμιση εκατομμύριο πρόσφυγες. Έκτοτε ακολούθησαν άπειρα διατάγματα, τρεις βασικοί νόμοι, εκατοντάδες τροποποιήσεις και χιλιάδες διατάξεις που ψηφίστηκαν στη Βουλή. Έτσι κτίστηκαν οι πόλεις και τα χωριά μας, χωρίς τοποσίμια, χωρίς σημεία αναφοράς. Και πώς θα μπορούσε να συμβεί αλλιώς, όταν το βράδυ πλαγιάζαμε με μια διάταξη νόμου που προέβλεπε συγκεκριμένο τρόπο δόμησης και ξυπνούσαμε την άλλη μέρα το πρωί με μια ευεργετική διάταξη, που είχε ψηφιστεί το '50, το '60, το '70 και που άλλαζε τα δεδομένα;

Ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός σε ένα ενοποιημένο κείμενο είναι αποτέλεσμα συνεργασίας των πιο έγκριτων αρχιτεκτόνων και πολεοδόμων της μεϊκτής επιτροπής ΥΠΕΚΑ, του Τεχνικού Επιμελητηρίου και του ΣΑΔΑΣ.

Ελπίζουμε και προσδοκούμε ότι δεν θα υποστεί ανατροπές που θα τον ακυρώσουν και τότε, να, αν δεν υποστεί, θα αλλάξει τα επόμενα χρόνια η περιβαλλοντική, αλλά και η αισθητική των πόλεων, αλλά και γενικά το οικιστικό περιβάλλον.

Εύχομαι και ελπίζω μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου αλλά και όταν αυτό θα κλείσει τον κύκλο της εφαρμογής του, ο επόμενος οικοδομικός κανονισμός να αποτελεστεί από ένα και μόνο άρθρο, όπως είπε και κάποιος συνάδελφος, που θα περιγράφει απλώς τον όγκο του οικοδομικού έργου και μόνο.

Κυρίες και κύριοι, όλοι οι φορείς από το ΤΕΕ, από το Σύλλογο Αρχιτεκτόνων, περιβαλλοντικές οργανώσεις που καλέσαμε και τοποθετήθηκαν στην αρμόδια επιτροπή πριν από δέκα μέρες, ομόφωνα είπαν ότι μετά από σχεδόν τρεις δεκαετίες είχαν ανάγκη ενός νέου πλαισίου δόμησης, αλλά είναι δύσκολο σε αυτήν τη φάση να κάνουν μεγαλύτερη υπέρβαση απ' αυτό που σήμερα προτάσεται.

Αν η πόλη σε κάθε οικιστικό σύνολο στη χώρα μας παρομοιάζει περισσότερο ή απόλυτα με εκείνο της Μέσης Ανατολής και όχι

της Ευρώπης, ανατολικής και δυτικής, αυτό οφείλεται στο οικοδομικό πλαίσιο που τέθηκε μετά τον πόλεμο. Ωστόσο, ακόμα και ο τρόπος θεσμοθέτησης ενός οικοδομικού κανονισμού γίνεται με έναν τρόπο, θα μου επιτρέψετε να πω, ανορθόδοξο, πιθανόν και αναρμόδιο ή αναρμόδιως.

Ένας οικοδομικός κανονισμός πρέπει να εγκρίνεται από τη Βουλή και να είναι αντικείμενο πολιτικής διαπραγμάτευσης. Σε καμία πολιτισμένη χώρα οι κανονισμοί δόμησης δεν θεσμοθετούνται με νόμο, αλλά με *degrees* –διατάγματα- στη Γαλλία, στην Ιταλία, παντού.

Ναι, μπορεί να απαιτείται πολιτική βούληση για ένα νέο πολεοδομικό και οικιστικό σχεδιασμό, αλλά αυτός που θα το σχεδιάσει ή θα το θεσμοθετήσει, δεν μπορεί να είναι ο Βουλευτής, δεν μπορεί να τον ψηφίζει και να τον τροποποιεί η πλειοψηφία και να τον καταψηφίζει η μειοψηφία. Μέσω των *degrees*, -των προεδρικών διαταγμάτων- θεσμοθετούνται σε όλον τον κόσμο –και εύχομαι, επαναλαμβάνω, να είναι η τελευταία φορά που συμβαίνει αυτό. Αν τα κλιμακοστάσια, παραδείγματος χάριν, θα πρέπει να εντάσσονται ή όχι στο συντελεστή δόμησης, δεν μπορεί να το αποφασίσει ένας Βουλευτής. Ακόμα και τεχνικές γνώσεις να έχει, ή τεχνικός να είναι, όπως είμαστε εμείς. Οι αρχιτέκτονες, οι πολεοδόμοι, οι περιβαλλοντολόγοι και άλλοι επιστήμονες εργάζονται συλλογικά. Αυτοί συντάσσουν και η σύγχρονη πολιτεία διεκπεραιώνει τη θεσμοθέτηση μέσω της επεξεργασίας από το αρμόδιο όργανο, που είναι πάντοτε στη χώρα μας το τριτοβάθμιο Συναγματολόγιο Δικαστήριο και στην περίπτωσή μας το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Παρ' ό,τι, όμως στην πλειοψηφία συμφωνούμε στην κατάργηση πρακτικών παράδοξων, βλέπουμε στις μέρες μας κάποιοι να επιμένουν τα πάντα να περνούν από το Κοινοβούλιο, παραδείγματος χάριν, η επαναδιατύπωση και ο επαναπροσδιορισμός του προεδρικού διατάγματος για τις «χρήσεις γης». Τουλάχιστον αυτό ανέκαθεν, από συστάσεως του ελληνικού κράτους, εκδιδόταν με προεδρικά διατάγματα. Το σχέδιο ΠΔ για τις χρήσεις έχει τύχει δωδεκάμηνης επεξεργασίας από ειδικούς, βρίσκεται στο διαδίκτυο σε διαβούλευση. Το αυτό απαιτείται για μια σειρά άλλων δράσεων, όπως είναι τα ρυθμιστικά σχέδια της Αθήνας-Θεσσαλονίκης, το χωροταξικό για τον τουρισμό, που επίσης είναι σε διαβούλευση.

Κάποτε πρέπει να συμπορευθούμε με τον τρόπο που η Ευρωπαϊκή Ένωση θεσμοθετεί σε αυτές τις συγκεκριμένες περιπτώσεις. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι ο γενικός χωροταξικός σχεδιασμός και στη συνέχεια οι διάφορες θεματικές ενότητες, που έχουν επίσης προτεραιότητα για μία ισόρροπη ανάπτυξη, δυναμική, αναγκαία για την οικονομία μας, αλλά και για την κοινωνία η οποία πρέπει να αναταχθεί μέσω, όμως, λύσεων και προτάσεων που θα δημιουργούν, θα συμπορεύονται με την εποχή μας.

Η χωροταξία εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται λάθος στη χώρα μας. Δεν είναι τεχνικός όρος, αλλά όρος οικονομικός, ανταγωνιστικός, οικολογικός, περιβαλλοντικός και ναι, και αναπτυξιακός. Για τη χωροταξία, όμως, η ανάπτυξη δεν είναι μία μονοσήμαντη έννοια, αλλά σύνθετη, η οποία εμπεριέχει παραμέτρους, όπως τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλιεία, τη βιοτεχνία, το εμπόριο, τον τουρισμό, τον πολιτισμό. Η πολεοδομία είναι μέρος βασικό του αναπτυξιακού σχεδιασμού και ο κτηριολογικός κανονισμός συμπληρώνει τη διαδικασία του συνολικού σχεδιασμού για το οικοδομείν στο χώρο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, γι' αυτό εργαστήκαμε τον τελευταίο ενάμιση χρόνο και βρίσκονται στο στάδιο της ολοκλήρωσης σχέδια προεδρικών διαταγμάτων για την απλοποίηση διαδικασιών θεσμοθέτησης των γενικών πολεοδομικών σχεδίων των ΟΤΑ, προτάσσοντας τη δημιουργία ελεύθερων και πράσινων χώρων, αναπλάσεις ως εργαλείο πολιτικής για την πολεοδομία. Έτσι, δημιουργήσαμε το πλαίσιο για την ανάπτυξη του κέντρου της Αθήνας και τους όρους και τα κίνητρα για το Γεράνι και το Μεταξουργείο, κάτι που μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα της Ευρώπης, όπως παραδείγματος χάριν στο Μαραί της Γαλλίας, ξεκίνησαν πριν από μία δεκαετία. Σε αυτήν την κατεύθυνση δρομολογήσαμε μεγάλες παρεμβάσεις για την ανάπτυξη των οκτακτοίων στρεμμάτων στο Φαληρικό Όρμο που συζητήσαμε και εδώ

στη Βουλή με τη μελέτη του Ρέντζο Πιάνο, την ανάπτυξη του ιστορικού κέντρου της Αθήνας με επίκεντρο την Πανεπιστημίου και την πεζοδρόμησή της εν μέρει, τη διπλή ανάπτυξη στη λεωφόρο Αλεξάνδρας, στο Βοτανικό και πολλές άλλες αναπλάσεις που δρομολογήθηκαν για πολλά διαμερίσματα της χώρας, όπως στη Θεσσαλονίκη με το παράκτιο μέτωπο και τις μελέτες που ήδη έχει εξαγγείλει και προκηρύξει ο Οργανισμός του Ρυθμιστικού της Θεσσαλονίκης, στην Κρήτη, στα νησιά και αλλού.

Κλείνοντας, ο στόχος που θέσαμε ως χώρα μετά το 2000 για τη βελτίωση της μικροκλίμακας των πόλεων, μεταξύ των οποίων η αύξηση κατά 10% του πράσινου και των ελεύθερων δημόσιων χώρων, δεν επιτεύχθηκε. Ούτε η εξοικονόμηση της ενέργειας κατά 10% στον κτηριακό τομέα επιτεύχθηκε. Με τη θέσπιση μόλις πριν από οκτώ μήνες του ΚΕΝΑΤ αναγκαστικά, έστω και αργά, θα πετύχουμε αυτήν τη φορά και μάλιστα τον υψηλότερο στόχο.

Επίσης, καθυστερήσαμε να υλοποιήσουμε έστω πιλοτικά τις πράσινες γειτονίες στις επιβαρυνμένες περιβαλλοντικά περιοχές. Αντ' αυτού, δυστυχώς, επιλέχθηκε η συντηρητική πολιτική της διεξόδου μέσω των επεκτάσεων των σχεδίων πόλεων.

Σε όλον τον κόσμο ο σχεδιασμός της επανακατοίκησης των βασικών πυρήνων της πόλης είναι μία πολιτική ζωτικής σημασίας, από τη Νέα Υόρκη, από το Παρίσι, το Μιλάνο και αλλού. Σε αυτούς τους τομείς που προανέφερα και που ολιγώρησα, θα πρέπει η επόμενη κυβέρνηση, η επόμενη ηγεσία του ΥΠΕΚΑ να στρατευθεί και ελπίζω ότι θα το πράξει. Ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός, ο νόμος για το νέο τρόπο έκδοσης αδειών, ας είναι η βασική αρχή όπου θα στηριχθεί η επόμενη κυβέρνηση και θα συνεχίσει αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση που υλοποιήσαμε στα δύομισι χρόνια.

Θέλω να κλείσω με τον προσδιορισμό της αρχιτεκτονικής, όπως τον έλεγε ο Άρης ο Κωνσταντινίδης. Έλεγε: «Οι άλλες τέχνες δημιουργούν έργα για τα μουσεία, τις βιβλιοθήκες και τα άλλα. Η αρχιτεκτονική, η αρχή των τεχνών, το αρχιτεκτόνημα είναι οικοδόμημα και ανήκει στην τρέχουσα και όχι στη μουσειακή ζωή. Οι άλλες τέχνες είναι για τον προφυλαγμένο χώρο. Η αρχιτεκτονική για τον καθημερινό, τον καθημερινό χρόνο, καθ' ότι το σπίτι είναι πολλαπλό εργαλείο πολλαπλής χρησιμότητας».

Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Παλιώδης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, κ. Νικόλαο Σηφουνάκη.

Πριν ανοίξει ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, θα παρακαλούσα να δώσουμε το λόγο στην κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Νομού Ηρακλείου, γιατί αν ανοίξει ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων θα βραδύνει πολύ ο χρόνος.

Καλώ την κ. Σκραφνάκη να έρθει στο Βήμα.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεσμοθετούμε σήμερα τον Νέο Οικοδομικό Κανονισμό που φέρνει προς ψήφιση το Υπουργείο Περιβάλλοντος προκειμένου να εκσυγχρονίσει και να αναβαθμίσει το υφιστάμενο πλαίσιο παραγωγής κτηρίων.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται η προστασία της αστικής γης και η αναζωογόνηση των ασφυκτικά δομημένων πόλεων, η σωστή εξυπηρέτηση των λειτουργιών των κτηρίων και η προώθηση μίας περιβαλλοντικά εναρμονισμένης δόμησης με την αύξηση του πράσινου, των κοινοχρήστων χώρων και τη βελτίωση του μικροκλίματος σε αστικές περιοχές υψηλής πυκνότητας.

Επίσης, στόχος του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι η αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων και διαθέσιμων της πόλης αφού δίδονται κίνητρα για την αναβάθμιση της ενεργειακής συμπεριφοράς των κτηρίων καθώς και για τη χρήση νέων φιλοπεριβαλλοντολογικών δομικών υλικών, συστημάτων και τεχνολογιών δόμησης, τα οποία θα επιφέρουν ενεργειακή εξοικονόμηση των κτηρίων και τον περιορισμό της αρνητικής επίδρασης που επιφέρουν αυτά στο περιβάλλον. Ακόμη είναι πολύ σημαντικό ότι με το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό ενισχύονται οι σχολαστικοί έλεγχοι προς όφελος της ασφάλειας και της υγείας των πολιτών.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά την προστασία της αστικής γης, ο νέος κανονισμός δίνει τη δυνατότητα συνενώσεων οικοπέδων

προκειμένου να δημιουργηθούν μεγάλοι ενιαίοι χώροι πρασίνου και να αυξηθούν οι ελεύθεροι και οι κοινόχρηστοι χώροι των πολυκατοικιών προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.

Σχετικά τώρα με την περιβαλλοντολογικά εναρμονισμένη δόμηση ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός υποστηρίζει παθητικές μεθόδους που βοηθούν στη βελτίωση της θερμικής άνεσης κατά τη χρήση των κτηρίων, καθώς επίσης δίνει κίνητρα για τη χρήση οικολογικών, φιλικών προς την υγεία και το περιβάλλον, τεχνολογιών και υλικών στην κατασκευή των κτηρίων. Ακόμη, δίνει τη δυνατότητα αύξησης του συντελεστή δόμησης, ώστε να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης εντός των πυκνοδομημένων και αστικών περιοχών.

Σε ό,τι αφορά το συντελεστή όγκου, σύμφωνα με το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό, προσμετράται στον όγκο ότι προσμετράται στη δόμηση, κάτι που βοηθάει στην υποστήριξη του βιοκλιματικού σχεδιασμού και στην αρχιτεκτονική ελευθερία.

Εν πάση περιπτώσει κύριε Υπουργέ, οι ρυθμίσεις που προωθεί ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός πιστεύω ότι κινούνται στη σωστή κατεύθυνση. Επίσης, όποιες αποφάσεις έχουμε πάρει εδώ στο Κοινοβούλιο, όποιους νόμους έχουμε στηρίξει που έχετε φέρει σχετικά με την αλλαγή του τρόπου έκδοσης των οικοδομικών αλλαγών, νομίζω ότι είναι σωστές, δεν έχουμε αλλάξει όμως το νομικό καθεστώς έγκρισης των πολεοδομικών μελετών. Είναι ένα μεγάλο θέμα διότι καθυστερούν στο ΥΠΕΚΑ αυτή τη στιγμή χιλιάδες σχέδια πόλης, τα οποία είναι και τα επεξεργαστούν από εκεί και στη συνέχεια να πάνε στο Συμβούλιο Επικρατείας και η πολεοδομική μελέτη έχει ξεκινήσει εδώ και δέκα, είκοσι χρόνια.

Επίσης, θέλω να θέσω δύο σχετικά θέματα, τα οποία πρέπει να δεχθείτε. Το ένα είναι ότι πρέπει να ληφθούν πρωτοβουλίες για τη στήριξη της οικοδομής, η οποία έχει υποστεί δραματική πτώση με αποτέλεσμα χιλιάδες οικοδόμοι να μένουν χωρίς δουλειά. Η οικοδομή, κύριε Υπουργέ, πρέπει να στηριχθεί, αφού μπορεί να στηρίξει ουσιαστικά και την ανάκαμψη της εθνικής μας οικονομίας. Φυσικά δεν μιλάω για ανεξέλεγκτη υπεροικοδόμηση, αλλά για την οργανωμένη δόμηση με την έγκριση, βεβαίως, και των ρυθμιστικών σχεδίων που εκκρεμούν για πέντε περιοχές της Ελλάδας, που είναι πάρα πολύ σημαντικές αυτές οι μελέτες που εκπονεί το ΥΠΕΚΑ, αλλά και τα σχέδια πόλης που εκκρεμούν στο ΥΠΕΚΑ. Μιλάμε για τετρακόσια σχέδια πόλης που εκκρεμούν πολλά χρόνια τώρα στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και προχωρούν με πολύ αργούς ρυθμούς.

Αυτά πρέπει να επισπευθούν, κύριε Υπουργέ, όπως επίσης να επισπευθούν και οι εγκρίσεις των οικοδομικών συνεταιρισμών. Εδώ πρέπει να ευχαριστήσω τον κύριο Υπουργό διότι έχουν γίνει βήματα στα θέματα των οικοδομικών συνεταιρισμών και το γνωρίζω καλά, διότι ασχολούμαι μαζί με τον κύριο Υπουργό για τα θέματα των οικοδομικών συνεταιρισμών που είναι επάνω από δέκα στο νομό μας.

Κύριε Υπουργέ, εδώ έχουμε ένα θέμα που έχει προκύψει για την πολεοδόμηση των οικοδομικών συνεταιρισμών. Συγκεκριμένα, με την υπουργική απόφαση 1998 της 13ης Ιανουαρίου 2012, δηλαδή τώρα πρόσφατα, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 21 τόμος Β' στις 13-1-2012, παρουσιάζεται η κατάταξη των δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες. Εκεί έχει γίνει μία παράλειψη. Δεν έχει συμπεριληφθεί ότι θα πρέπει να υποβάλουν οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί περιβαλλοντικές μελέτες προκειμένου να προχωρήσει στη συνέχεια η έγκριση των πολεοδομικών μελετών. Έτσι, σήμερα η Υπηρεσία Περιβάλλοντος δεν δέχεται τις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Έτσι, λοιπόν, δεν μπορούν να προχωρήσουν οι πολεοδομίες των οικοδομικών συνεταιρισμών. Θα ήθελα, λοιπόν, να σας ζητήσω να διορθώσετε αυτήν την υπουργική απόφαση που έχει εκδοθεί και να υπάρξει συμπλήρωση της κατηγορίας των περιβαλλοντικών μελετών των οικοδομικών συνεταιρισμών, για να προχωρήσουν οι διαδικασίες έγκρισης και η πολεοδόμησή τους.

Όσον αφορά τώρα τις τροποποιήσεις, έχω καταθέσει μία τροπολογία, κύριε Υπουργέ, την οποία νομίζω ότι και άλλοι συνάδελφοι θα την υποστηρίξουν, που αφορά την αύξηση του αριθμού

των δόσεων στην καταβολή της εισφοράς σε χρήμα που καταβάλλεται κατά την ένταξη των οικοπέδων στα σχέδια πόλης. Υπάρχει δεδομένη οικονομική κατάσταση και η αδυναμία των πολιτών. Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι αναγκαίο να αυξηθούν οι δώδεκα εξαμηνιαίες δόσεις της εισφοράς σε χρήμα, που ισχύει σήμερα με το νόμο, με το προεδρικό διάταγμα να γίνουν τριάντα έξι και στα ήδη ενταγμένα, δηλαδή σε αυτά που έχουν ήδη αρχίσει να πληρώνουν και στα από εδώ και πέρα προκειμένου οι πολίτες, οι ιδιοκτήτες γης, σε ένα ακίνητο το οποίο πολεοδομείται, εντάσσεται στο σχέδιο πόλης, να μπορούν σιγά-σιγά να πληρώσουν το δήμε και να τακτοποιήσουν την ιδιοκτησία τους. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να το δεχθούμε, σύμφωνα και με τη σημερινή δύσκολη πραγματικότητα. Ο δήμος δεν θα χάσει χρήματα με αυτή τη διευκόλυνση, απλώς διευκολύνουμε τους πολίτες να αντεπεξέλθουν.

Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα σύγχρονο κανονισμό για τα χαρακτηριστικά της οικοδομής γι' αυτό και το στηρίζω και καλώ όλους να το στηρίξετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Σκραφνάκη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής Χίου, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω τη θλίψη μας για την απώλεια του Γιάννη Μπανιά, ενός πολιτικού που σε όλη του τη διαδρομή λειτούργησε με συνέπεια, είχε όραμα αλλά και τη διδακτικότητα να δει τα μελλούμενα, κάτι που, δυστυχώς, σήμερα λείπει από την Αριστερά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, συζητάμε για τα κτήρια. Και αυτά ανήκουν στα ορφανά του ΠΑΣΟΚ, της δικής σας, δηλαδή, πολιτικής όλων αυτών των ετών.

Ακούγοντας την αντίδραση του κ. Λαφαζάνη, θυμήθηκα αυτό που είχε πει ο Λένιν: «Πάρ' του το σπίτι και δώσ' του ελπίδα». Εσείς πήρατε και την ελπίδα και το σπίτι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Πάντως ο Λένιν δεν το είπε πουθενά αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Το θυμάμαι καλά. Έχω διαβάσει και εγώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν το είπε πουθενά. Άλλη φορά να λέτε και την παράγραφο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Θα σας τη φέρω, κύριε συνάδελφε.

Πάμε τώρα στο ζητούμενο. Αυτά που έγιναν τα τελευταία δύο-μια χρόνια, στην ουσία νέκρωσαν έναν παραδοσιακό κινητήρα της ελληνικής οικονομίας. Δεν λέω ότι ήταν ο καλύτερος, όμως οι κατασκευές και η οικοδομή γενικότερα, κρατούσαν όρθια την οικονομία.

Ερχόμαστε σήμερα να αντιμετωπίσουμε όσα συνέβησαν τις δεκαετίες του '60 και του '70. Τον πολεοδομικό οργανισμό, άναρχο, και χωρίς καμμία αναπτυξιακή λογική.

Κάνετε ρυθμίσεις σχετικά με το «πώς», χωρίς να ασχολείστε, με το «τι» και «πού», δηλαδή χωρίς «αναπτυξιακό προσανατολισμό».

Κύριε Υπουργέ, από το παραδοσιακό μεταπολιτευτικό μοντέλο της αρπαχτής και της διαφθοράς, δεν θα μπορούσαν ποτέ να εξαιρεθούν οι κατασκευές. Τα παράθυρα της διαπλοκής και της διαφθοράς έμειναν ανοιχτά επί πολλά χρόνια, και μάλιστα, ορισμένες φορές άνοιξαν και διάπλατα, αναφέρομαι στην έλλειψη χωροταξικού σχεδιασμού, την έλλειψη δασολογίου και πολλές άλλες προϋποθέσεις, όπως η γραφειοκρατία και η πολυνομία-υπόπτες συνυποθέσεις.

Θέλω επίσης να προσθέσω ότι το πρόβλημα των κτηρίων, δεν είναι πρόσφατο. Θυμάμαι ότι στο Υπουργείο Ανάπτυξης την εποχή που προετοιμάζαμε το πρόγραμμα «Εξοικονομώ Κατ' Οίκον» είχαμε αναθέσει μια μελέτη στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και στο ΚΑΠΕ. Από τη μελέτη αυτή προέκυψε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό του κτηριακού αποθέματος της χώρας κατασκευά-

στηκε πριν το 1979, τότε που είχε θεσπιστεί από την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο γνωστός κανονισμός θερμομόωσης.

Επανερχομαι στο ζήτημα της έλλειψης αναπτυξιακού σχεδιασμού και προσανατολισμού, ειδικά στο θέμα των κτηρίων. Μέσα σε τριάντα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αττική αύξησε δραματικά το ειδικό της βάρος στην οικονομία, σχεδόν στο 50% του ΑΕΠ. Τεράστιο μερίδιο της αύξησης αυτής αποδίδεται στις κατασκευές.

Σήμερα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, οι κατασκευές, από κινητήρα ανάπτυξης καλούνται να γίνουν το αμορτισέρ, που θα απορροφήσει τους κραδασμούς της κρίσης. Αλλά γι' αυτό, δυστυχώς, η Κυβέρνησή σας δεν έκανε τίποτα απολύτως. Κύριε Υπουργέ, οι οποιεσδήποτε ρυθμίσεις θα πρέπει πλέον να γίνονται με κριτήριο την κατάσταση που επικρατεί σε κάθε περιοχή της χώρας. Γιατί είναι σαφές ότι η κρίση δεν άλλαξε τα δεδομένα με τον ίδιο τρόπο σε όλη τη χώρα.

Για παράδειγμα, τη μεγαλύτερη μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας είχαμε σε τρεις περιφέρειες της χώρας: στην Αττική, τη δυτική Μακεδονία και το βόρειο Αιγαίο. Δεν είδα το νομοσχέδιο να έχει λάβει κάτι υπ' όψιν, όπως δεν είδα να λαμβάνει υπ' όψιν το σύνολο του κτηριακού αποθέματος της χώρας. Δεν είναι μόνο το οικιακό, είναι και το βιομηχανικό, το βιοτεχνικό, είναι τα εμπορικά κτήρια. Όμως εδώ οι ρυθμίσεις σας είναι εντελώς οριζόντιες. Με το νέο οικοδομικό κανονισμό, υπήρχε η δυνατότητα να στηριχθεί και η εγχώρια παραγωγή τεχνολογιών και δομικών προϊόντων, αλλά αυτή η ευκαιρία χάνεται. Θα αναφερθώ παρακάτω στα κίνητρα.

Το νομοσχέδιο αναφέρεται συχνά σε πράσινες παραμέτρους, πράσινη δόμηση κτλ.. Δυστυχώς όλα αυτά τα χρόνια, από το 1979 μέχρι σήμερα, δεν έγινε τίποτα, εκτός από μία αλλαγή στον ΓΟΚ το 1985, κάποιες τεχνικές ρυθμίσεις το 2000 και οι ενδιάμεσες τεχνικές οδηγίες, που κατά καιρούς εξέδιδε το ΤΕΕ. Ποτέ όμως δεν είχαν χαρακτήρα «πρασινίσματος», αν μπορού να το πω έτσι, των κατασκευών.

Σε σχέση με αυτό, προβλέπετε κίνητρα, για εξοικονόμηση ενέργειας ή για μικρές εφαρμογές ανανεώσιμων πηγών ή ακόμα και για συμπαραγωγή στα κτήρια. Ως κίνητρο δίνετε 5% αύξηση του συντελεστή δόμησης και εφόσον πρόκειται για κτήρια ελάχιστης ενεργειακής κατανάλωσης, 10%. Επειδή η πολιτεία δεν έχει τη δυνατότητα να σχεδιάσει ένα άλλο σύστημα κινητροδότησης, τι κάνει; Αυξάνει το συντελεστή.

Να θυμίσω ότι είχαμε πει πάρα πολλές φορές με αφορμή το πρόγραμμα «Εξοικονομώ Κατ' Οίκον» ότι θα μπορούσατε κάλλιστα να προχωρήσετε με οικονομικά ή ακόμα καλύτερα, με φορολογικά κίνητρα.

Πιστεύετε εσείς ότι με αυξήσεις των συντελεστών δόμησης, μπορούμε να επιτύχουμε την εγκατάσταση συστημάτων παραγωγής ΑΠΕ στα κτήρια ή συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας; Εγώ δεν το πιστεύω. Και στο τέλος-τέλος, υπάρχουν πολιτικές που, κατά τη γνώμη μου θα μπορούσαν να προωθηθούν μέσα από το νέο οικοδομικό κανονισμό που συζητάμε, και είναι πολιτικές του δικού σας Υπουργείου.

Πολύ δε περισσότερο, τώρα που το σκέλος ενέργεια, περιβάλλον και χωροταξία είναι υπό την ίδια πολιτική σκέψη, δεν έχετε καμιά δικαιολογία. Εκείνο που βλέπουμε στο νέο οικοδομικό κανονισμό είναι κάποιοι αριθμοί, κάποιοι συντελεστές. Βιοκλιματικός σχεδιασμός και ενεργειακή θωράκιση με νούμερα και μαθηματικές σχέσεις δεν γίνονται. Χρειάζεται σχεδιασμός. Και αυτός ο σχεδιασμός, όπως απεδείχθη και με τον Κανονισμό Ενεργειακής Αποδοτικότητας των Κτηρίων (ΚΕΝΑΚ), το δικό σας όπως τον τροποποιήσατε τα τελευταία δύο χρόνια, ήταν λάθος. Και απεδείχθη στην πράξη, αφού καλούμαστε τώρα να κάνουμε τροποποιήσεις.

Εγώ ήμουν αντίθετος με την τροποποίηση που υπέδειξε το Τεχνικό Επιμελητήριο για τον ΚΕΝΑΚ. Θεωρούσα ότι θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε το θέμα με έναν ΚΕΝΑΚ, βασισμένο στο αντίστοιχο ευρωπαϊκό πρότυπο και όχι στα κτήρια αναφοράς. Να υπάρχει, δηλαδή, μία κατηγοριοποίηση και να γίνονται οι συγκρίσεις με αυτό το πρότυπο. Τα πιστοποιητικά να εκδίδονται ελεύθερα από την αγορά για όποιον θα ήθελε να αυξήσει την

ενεργειακή αποδοτικότητα των κτηρίων του ώστε αυτά να αποκτήσουν και μεγαλύτερη αξία.

Ας δούμε αν ο νέος οικοδομικός κανονισμός έχει ολοκληρωμένο χαρακτήρα. Γιατί δε λαμβάνει υπ' όψιν το νέο κτηριοδομικό οργανισμό ή τον κανονισμό υλικών που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του ν. 4030/2011; Διέτρεξα το νομοσχέδιο και δεν είδα κάτι τέτοιο.

Επίσης, η αιτιολογική έκθεση εκτός από το πρασίνισμα και τον ολοκληρωμένο χαρακτήρα αναφέρει και την καινοτομία. Είναι καινοτόμος; Θα ήταν αν είχε επιφέρει μία νέα αντίληψη στο σχεδιασμό. Στην ουσία πρόκειται για ένα λίφτινγκ, αν θέλετε, του παλιού, Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού με νέα όρια και νέες μαθηματικές σχέσεις, όπως είπα και πριν. Τώρα, εάν θεωρούμε καινοτομία το πράσινο δώμα, εσείς θα μας το πείτε. Θα μας πείτε επίσης, κατά πόσον είναι και σωστή η ρύθμιση που κάνετε. Μπορούμε με μία απλή έκθεση αντοχής της στατικής επάρκειας του κτηρίου, να αναπτύσσουμε στα δώματα πράσινο;

Και κάτι ακόμα. Ο κανονισμός αυτός φαίνεται να νομιμοποιεί αυθαιρεσίες προηγούμενων ετών αλλαγές χρήσεων, σε ειδικές κατασκευές, σε ανεγερθέντα κτήρια, ενώ αντιμετωπίζει ελλειπώς ζητήματα όπως τα λύματα και τα απορρίμματα. Διάβασα περί σηπτικών βόθρων μέσα στον κανονισμό.

Δεν αντιμετωπίζει, όπως θα μπορούσε, ζητήματα όπως για παράδειγμα η οικογενειακή στέγη. Θα μπορούσαμε να δούμε κάποια ευελιξία. Αφού είχατε τη δυνατότητα να δώσετε κίνητρα μέσω της αύξησης του συντελεστή δόμησης για το πρασίνισμα των κτηρίων, γιατί δεν κάνατε το ίδιο και για τις πολύτεχνες οικογένειες που θέλουν να αποκτήσουν πρώτη κατοικία; Το ίδιο ισχύει και για τους χώρους στάθμευσης.

Για παράδειγμα συγκράτηση κάποιες προτάσεις από τη διαβούλευση, σχετικά με την ενοποίηση υπόγειων χώρων σε υφιστάμενα οικοδομικά τετράγωνα. Δεν είμαι μηχανικός, απλώς αυτή η πρόταση μου φάνηκε ιδιαίτερα σημαντική και θα μπορούσε κάλλιστα να έχει εισαχθεί στο νομοσχέδιο αυτό.

Θέλω να κλείσω με την τροπολογία που καταθέσαμε με τους συναδέλφους από τα νησιά για το θέμα των αδειών καυσίμων. Στο παρελθόν, η λεγόμενη άδεια ΣΤ' χορηγείτο περιοριστικά μόνο σε εταιρείες εμπορίας με ιδιόκτητους ή μισθωμένους αποθηκευτικούς χώρους σε διάφορα νησιά, για την τροφοδοσία τους, ακόμα και με ναυτιλιακά καύσιμα. Υπήρξε και υπάρχει μια ασάφεια σε σχέση με τη διατήρηση αυτών των αδειών τύπου ΣΤ. Γι' αυτό σας προτείνουμε μια συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση την οποία μπορείτε να αποδεχθείτε και έτσι να λύσετε το πρόβλημα τροφοδοσίας με καύσιμα των νησιών μας. Το λέω αυτό γιατί έχω ασχοληθεί με το θέμα, ως πρώην Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Ανάπτυξης, αρμόδιος για την ενέργεια και τα καύσιμα. Είναι μια ρύθμιση η οποία δίνει τη δυνατότητα αυτή και πιστεύω ότι μπορείτε να την εντάξετε στο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε να εκφράσουμε και εμείς τα συλλυπητήριά μας για τον πρόωγο θάνατο του Γιάννη Μπανά. Ήμασταν μαζί στη Νεολαία της ΕΔΑ, στη Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη πριν τη δικτατορία. Ακολούθησε αργότερα μια πορεία με δυνάμεις που αποχώρησαν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μετά τη 12η Ολομέλεια. Ήταν ένας μάχιμος αγωνιστής, υπερασπιστής των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Αγωνίστηκε στη διάρκεια της δικτατορίας, πάλεψε ενάντια στη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία και κυνηγήθηκε γι' αυτό. Για πολλά χρόνια δρούσε μέσα σε συλλογικούς φορείς και κινήματα και είχε πλούσια προσφορά σε αυτούς τους αγώνες και τις κινήσεις. Εκφράζουμε για άλλη μια φορά τα συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του, που τόσο πρόωρα και νέο τον στερήθηκε.

Κύριε Πρόεδρε, είπα ανάμεσα στα άλλα ο Υπουργός «δεν μπορεί η Βουλή να εξειδικεύει, να ψηφίζει το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό». Μίλησε για τους ειδικούς, για τους ανθρώπους οι οποίοι ασχολούνται με το αντικείμενο. Θα μπορούσε κάποιος να συμφωνήσει. Αλήθεια όμως, πόσες φορές άκουσαν οι κυβερνή-

σεις, τα κόμματα του δικομματισμού, τις απόψεις των επιστημονικών φορέων; Πόσες φορές άκουσαν τους ειδικούς ή πόσες φορές πήραν τη γνώμη τους και την πήραν στα σοβαρά;

Άλλωστε για να έρθουμε και στην πραγματικότητα, τι είναι η χωροταξία; Και άλλη φορά το έχουμε επισημάνει. Η χωροταξία δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η εφαρμογή της κάθε φορά πολιτικής στο χώρο. Και σήμερα έχουμε αυτήν τη σκληρή δικομματική ταξική πολιτική, η οποία εκφράζεται και σε αυτόν το νόμο.

Μέχρι σήμερα πρώτα χτίζονται σε πολλές περιοχές τα σπίτια και μετά αναζητούνται κοινόχρηστοι χώροι για σχολεία, για δρόμους, για πλατείες, για νηπιαγωγεία, για βρεφονηπιακούς σταθμούς, για άλλες λαϊκές ανάγκες. Δεν καθορίζονται εκ των προτέρων και ούτε στήνεται ορθολογικά και σχεδιασμένα κάθε περιοχή.

Αλήθεια, εσείς, τα κόμματα του δικομματισμού, δεν αποφασίσατε όχι στο απώτερο παρελθόν αλλά πριν από μερικά χρόνια, δεν δώσατε τη δυνατότητα χωροταξίας, πολεοδομικής σε ιδιωτικούς οργανισμούς; Εσείς δεν ακυρώσατε τη λειτουργία τμημάτων του Συμβουλίου Επικρατείας, ειδικότερα του πέμπτου τμήματος στο όνομα της επίσημης των Ολυμπιακών Αγώνων; Εσείς δεν παίρνατε μέτρα που καταστρέφουν καθημερινά το πράσινο; Συνεπώς ας μείνουν τα μεγάλα λόγια.

Το τρίτο ζήτημα. Εμείς, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάθε νομοσχέδιο, κάθε κυβερνητική πρόταση την αντιμετωπίζουμε ως ΚΚΕ με μια πάγια αρχή, αν ωφελεί την εργατική τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, το συλλογικό συμφέρον ή αντίθετα, κάθε νόμος, κάθε κυβερνητική απόφαση εξυπηρετεί τα συμφέροντα και τα κέρδη μεγάλων μονοπωλιακών επιχειρήσεων. Συχνά ή σχεδόν πάντα αυτό που κυριαρχεί είναι η εξυπηρέτηση των συμφερόντων και των κερδών του κεφαλαίου. Και πολλές φορές αυτή η πολιτική πρακτική είναι ωμή. Ωστόσο, υπάρχουν περιπτώσεις όπου δευτερεύοντα στοιχεία, μέτρα χωρίς καμία ουσιαστική σημασία πασπαλίζονται με ωραία χρώματα και αλλά για δήθεν αθάνατα λεκτικά σχήματα με κύριο σκοπό να αποκρυφτεί η ουσία, η αντιλαϊκότητα ενός μέτρου, ενός νόμου, μιας κυβερνητικής πρότασης ή απόφασης, έτσι ώστε να αποπροσανατολίζονται οι εργαζόμενοι ή ακόμα και κάποιοι να εντυπωσιάζονται για δήθεν φιλολαϊκές επιλογές. Στην εφαρμογή τους όμως αυτοί οι νόμοι και τα μέτρα που αποφασίζονται είναι βαθύτερα αντιλαϊκά. Στην υλοποίησή τους όμως αυτοί οι νόμοι πλήττουν βάναυσα τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Να μιλήσουμε συγκεκριμένα για το νομοσχέδιο; Ένα παράδειγμα απλό. Στο νέο νομοσχέδιο καθορίζεται οι κοινόχρηστοι χώροι να μη μετράνε στο συντελεστή. Τι σημαίνει αυτό; Οι κοινόχρηστοι χώροι σε μια πολυκατοικία είναι περίπου 12%, 13% έως και 15%. Αποτέλεσμα αυτής της ρύθμισης είναι να αυξηθεί κατά 13% έως 15% η πυκνότητα κατοίκησης στην πόλη. Το είδανε αυτοί οι τεχνικοί, οι ειδικοί, οι αρχιτέκτονες και τι γνώμη έχουν περί αυτού; Ποιος είναι οι σύγχρονες λαϊκές ανάγκες για κατοικία; Ποιος είναι οι λαϊκές ανάγκες για ένα δομημένο περιβάλλον που να εξυπηρετεί και να βελτιώνει την ποιότητα ζωής των εργαζομένων; Ποια προστασία πρέπει να έχουν οι ελεύθεροι χώροι; Γιατί δεν προστατεύονται οι αρχαιολογικοί χώροι; Τι είναι η λεγόμενη «πράσινη» οικονομία, ο «πράσινος» Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός; Γιατί πολλές φορές διαρρηγνύουμε τα μιάτια μας για τους ελεύθερους χώρους και συνεχώς μέσα από δήμους, παλαιότερα μέσα από νομαρχίες, μέσα από τις περιφέρειες καταστρέφονται οι ελεύθεροι χώροι; Για να δούμε τις αεροφωτογραφίες της δεκαετίας του 1980 και πόσοι είναι σήμερα οι ελεύθεροι χώροι, πόσο έχουν συρρικνωθεί, πόσο έχουν τσιμεντοποιηθεί. Τι έλεγαν τα διατάγματα για τον Ελαιώνα; Πού βρίσκεται σήμερα αυτή η κατάσταση; Γιατί με τόση ευκολία καταπατούνται αυτοί οι ελεύθεροι χώροι και τσιμεντοποιούνται τα πάντα;

Αυτά δεν είναι ερωτήματα ρητορικά. Απεικονίζουν μια συγκεκριμένη πραγματικότητα, την καταστροφή του περιβάλλοντος την οποία δεν την έφερε κανένας τυχαία αλλά την έχουν προχωρήσει συνειδητά, οργανωμένα οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Και βέβαια όλα αυτά βρίσκονται στην επικαιρότητα γιατί εκτός από τις πολιτικές δυνάμεις, από τη Νέα Δημοκρατία, από το ΠΑΣΟΚ, από άλλες δυνάμεις, οι οποίες το συλλογικό συμφέρον το έχουν εγκαταλείψει,

υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται για το συλλογικό συμφέρον και εναντιώνονται στο ιδιοτελές ατομικό όφελος, το όφελος του μεγάλου κεφαλαίου και των κατασκευαστικών ομίλων.

Εμείς λέμε ότι μήτρα όλης αυτής της σκληρής ταξικής πολιτικής είναι η εμπορευματοποίηση της γης και τα συμφέροντα από την εκμετάλλευση της γης είναι τεράστια. Γι' αυτό καταστρέφεται συνειδητά το περιβάλλον. Γι' αυτό χειροτερεύει η ποιότητα ζωής των εργαζομένων των λαϊκών στρωμάτων. Γιατί, δηλαδή, είναι πιο έξυπνοι οι αστοί που στις περιοχές κατοικίας τους έχουν υψηλό πράσινο, έχουν χαμηλή δόμηση, έχουν απέραντους ελεύθερους χώρους και οι περιοχές τους είναι αμιγούς κατοικίας; Γιατί όλες οι λαϊκές γειτονίες κυριαρχούνται από το τσιμέντο;

Όπου υπάρχουν σήμερα πλατείες, άσος, ελεύθερα οικοδομικά τετράγωνα είναι γιατί υπήρχαν στη δεκαετία του 1950, στη δεκαετία του 1960, στη δεκαετία του 1970 κομμουνιστές και άλλοι αριστεροί αγωνιστές δήμαρχοι, οι οποίοι αγωνίστηκαν, πάλεψαν και διατήρησαν ελεύθερους χώρους. Ήρθαν κόντρα και σύρθηκαν στα δικαστήρια, αγωνίστηκαν και περιφρούρησαν το λεγόμενο ουσιαστικό συλλογικό κοινωνικό συμφέρον. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Είναι τυχαία όλα αυτά, ότι όπου κατοικούν οι αστοί και οι μεγαλοαστοί είναι καταπράσινες οι περιοχές και στις λαϊκές συνοικίες δεν υπάρχει ούτε ένα δένδρο για ίσκιο;

Ας μην παίζουμε, λοιπόν, με τις λέξεις. Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της ταξικής πολιτικής, της κυριαρχίας, της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Ναι, μια άλλη πολιτική που θα υπηρετεί τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες, μια άλλη λαϊκή εργατική εξουσία θα ικανοποιήσει ακριβώς και αυτό το δικαίωμα, το δικαίωμα στην κατοικία, το δικαίωμα στους ελεύθερους χώρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αλήθεια, γιατί να μην είναι φιλικό το περιβάλλον για τους εργαζόμενους; Γιατί οι εργαζόμενοι, οι εργάτες, οι φτωχοί να ζουν σε αυτές τις συνθήκες; Δεν είναι όλα αποτελέσματα ταξικών επιλογών;

Σήμερα στο νομοσχέδιο αυτό, λόγου χάριν, οι αρχιτεκτονικοί σύλλογοι είναι κατηγορηματικά αντίθετοι και απορρίπτουν αυτήν την κυρίαρχη πολιτική και πρακτική του νομοσχεδίου. Από άλλους φορείς όχι μόνο γίνεται άμεσα αποδεκτό το νομοσχέδιο, αλλά γίνεται αποδεκτό με χειροκροτήματα από τους μεγάλους κατασκευαστικούς όμιλους. Και οι κατασκευαστικοί όμιλοι κυριαρχούνται από τους μεγαλοκαπιταλιστές. Εδώ αποδεικνύεται σε χοντρές γραμμές ποιος είναι με ποιον. Κατά την άποψή μας, αυτό είναι το κύριο.

Επίσης, ο Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ λέει, λόγου χάριν, στη συνεδρίαση της επιτροπής «πρέπει να γίνουμε Ευρώπη». Καλά, Σαχάρα είμαστε; Λέει, ακόμα, «η διαστρέβλωση των θετικών στοιχείων του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού του 1985 από τα οικοδομικά συμφέροντα της αντιπαροχής -και όχι μόνο- αλλά και η συνεχιζόμενη καταστροφή των πόλεων δημιούργησαν τη μεγάλη ανάγκη για νέο Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό».

Αλήθεια, αγαπητέ συνάδελφε, ποιος κυβερνούσε αυτά τα χρόνια, έστω από το 1985 μέχρι σήμερα, αυτά τα είκοσι επτά χρόνια; Δεν κυβερνούσε τα περισσότερα από αυτά τα χρόνια το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα η Νέα Δημοκρατία; Ήταν διαστρέβλωση ή είναι η ίδια ταξική πολιτική που και σήμερα και με αυτόν το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό προωθείτε; Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία κυβέρνησαν αυτά τα χρόνια. Και έπρεπε να κάνετε αυτοκριτική και όχι να λέτε να γίνουμε Ευρώπη. Σε τι να γίνουμε Ευρώπη; Σε αυτό που γράφουν σήμερα οι εφημερίδες ότι εκατοντάδες χιλιάδες Γερμανοί θα παίρνουν 148 ευρώ σύνταξη, αυτοί οι πολλές εκατοντάδες άνθρωποι Γερμανοί, οι οποίοι πληρώνονται με 450 ευρώ το μήνα; Καλά είμαστε Ελλάδα. Αυτήν την Ευρώπη σας τη χαρίζουμε.

Τέλος, δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται πομπώδεις φράσεις. Αν γυρίσετε πίσω και διαβάσετε τα Πρακτικά της Βουλής, αν διαβάσετε τις διακηρύξεις στα τέλη της δεκαετίας του 1950, στις αρχές της δεκαετίας του 1960 και του 1970 όλων αυτών οι οποίοι κατέστρεψαν αυτήν την πόλη -και όχι μόνο αυτήν την πόλη αλλά τις μεγάλες πόλεις- με την αντιπαροχή και με αυτήν τη λογική

της επέκτασης συνεχώς των σχεδίων πόλεων, θα δείτε ότι οι πάντες περιέγραφαν με τα καλύτερα, με ρόδινα χρώματα την προοπτική. Και δεν είναι προσωπικό το ζήτημα –ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής- ήταν οι πολιτικές και της ΕΡΕ και της Ένωσης Κέντρου και μετά του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Υπήρχαν, βεβαίως, κάποιοι άνθρωποι που αγωνίστηκαν, κάποιοι άνθρωποι και μέσα από αυτούς τους χώρους που αντιτάχθηκαν και κρατήθηκε κάτι. Ας μην τα ισοπεδώνουμε όλα!

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Χαλβατζή.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατίδης, Βουλευτής Νομού Σερρών, να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε σε μία εποχή που η Ελλάδα, όλη η ύπαιθρος της Ελλάδας, όλες οι επαρχίες, όλες οι περιοχές είναι αναστατωμένες από τις προθέσεις της Κυβέρνησης να δημιουργήσει στρατόπεδα λαθρομεταναστών σε όλη την επικράτεια. Ο Υπουργός κ. Χρυσόχοιδης λέει ότι θα δημιουργηθούν τριάντα.

Σήμερα παρακολούθησα τον Υφυπουργό και τέως Αρχηγό της Αστυνομίας, κ. Οικονόμου, να λέει ότι εισέρχονται εκατόν τριάντα χιλιάδες λαθρομετανάστες ανά έτος. Αυτοί συλλαμβάνονται και αφήνονται ελεύθεροι μετά από λίγο.

Εάν υποθέσουμε ότι θα έχουμε τριάντα στρατόπεδα υποδοχής, φιλοξενίας –όπως θέλετε, πείτε τα- επί χίλια άτομα μας κάνουν τριάντα χιλιάδες. Άρα θα αντιμετωπίσουμε περίπου τους εισερχόμενους στην Ελλάδα για δύο μήνες. Οι υπόλοιποι τι θα γίνουν; Δεν θα συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση; Επιπλέον, θα έχουμε μεταφέρει το πρόβλημα σε περιοχές που εκ των πραγμάτων, λόγω του ότι είναι αραιοκατοικημένες, δεν έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν έναν τέτοιο πληθυσμιακό όγκο.

Άρα, λοιπόν, αν θέλετε να δημιουργήσετε στρατόπεδα, δημιουργήστε τριάντα στρατόπεδα στην Αττική. Και εφόσον αυτό, όπως λέει ο κ. Χρυσόχοιδης, φέρνει και οφέλη στις τοπικές κοινωνίες, ας μείνουν τα οφέλη στην Αττική. Δεν έχει πρόβλημα; Δεν έχει ανέργους η Αττική; Ας πάνε εκεί να δουλέψουν ως φύλακες και ως οτιδήποτε άλλο και σε τροφοδοσίες κ.λπ.. Είναι πρώτη φορά που η Αττική δεν θέλει μία οικονομική δραστηριότητα και τη χαρίζει απλόχερα στην επαρχία.

Πρέπει, λοιπόν, να σοβαρευτούμε. Πρέπει να αποδείξει αυτή η Κυβέρνηση, φεύγοντας οσονούπω, ότι θέλει να αφήσει κάτι σωστό στην Ελλάδα και όχι να ρημάξει ό,τι έχει αφήσει όρθιο. Και είναι προσωπική ευθύνη του Πρωθυπουργού αυτού, γιατί η εντολή που είχε όταν δημιουργήθηκε αυτή η Κυβέρνηση δεν είχε ουδεμία σχέση με στρατόπεδα λαθρομεταναστών και με όλα αυτά.

Έρχομαι στο θέμα του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού. Κατ' αρχάς, υπάρχει εδώ ένα πρόβλημα με τον ορισμό «νέος». Νέος πότε; Μετά από δέκα χρόνια θα εξακολουθεί να είναι νέος; Άρα θα έπρεπε να λέγεται Οικοδομικός Κανονισμός του 2012, για να έχουμε ένα σημείο αναφοράς. Και αυτό σας το λέω από εμπειρία σε εργασιακό περιβάλλον, όπου λέγαμε αυτός είναι ο παλιός μηχανισμός και αυτός ο νέος και μετά από λίγο δημιουργήθηκε ένας ακόμη πιο νέος. Άρα αυτό νομίζω ότι είναι ένα σοβαρό πρόβλημα. Θα μπορούσαμε να τον πούμε ο ΓΟΚ του 2012. Είναι πιο σωστό αυτό. Νομίζω ότι είναι μία σωστή ρύθμιση, για να μη δημιουργηθούν προβλήματα στο μέλλον.

Αναφέρονται, κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή ότι γίνονταν αυτοί οι κανονισμοί -ο πρώτος το 1955- και μετά, όπως βρήκατε στα Πρακτικά, υπήρχαν διαρκείς παρεμβάσεις Βουλευτών της ΕΡΕ, της Ενώσεως Κέντρου και της ΕΔΑ, που πίεζαν για να γίνουν τα προσωπικά ρουσφέτια στην περιοχή τους, με αποτέλεσμα να χαλάει και η ουσία του νόμου. Πραγματικά δεν έχω κάνει τέτοιο έλεγχο, αλλά προφανώς, αφού το λέτε, ισχύει.

Αυτό που έχετε κάνει με το άρθρο 29 -που το μετατρέψατε σε άρθρο 27 παράγραφος 4- δεν είναι ένα τέτοιο ρουσφέτι; Με αυτόν τον τρόπο ένα κατ' αρχήν σωστό νομοθέτημα, που το έχουμε στηρίξει, δεν προσπαθείτε να το καταστρέψετε βάζοντας ρουσφέτι; Δεν είναι ρουσφέτι αυτό που πάτε να κάνετε;

Απορώ με τα κόμματα. Φυσικά, η Νέα Δημοκρατία, από ό,τι

φαίνεται για τον ίδιο λόγο που το ψηφίζετε και εσείς, έχει μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτό. Δεν θα έπρεπε να ντρέπεστε; Σε ένα νομοσχέδιο που θέλει να ρυθμίσει τα κακώς κείμενα του παρελθόντος και να κάνει μια νέα αρχή, βάζετε μια ρουσφετολογική τροπολογία, μια ρουσφετολογική ρύθμιση, η οποία υποθέτω -βασίμως βέβαια- ότι έχει γραφτεί από το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής.

Ο όρος «Δυτική Θράκη» -που είχατε μέσα και τον διορθώσατε μετά από δική μας παρέμβαση, αλλά είναι και πάλι λάθος- δεν υπάρχει με τη διοικητική έννοια. Υπάρχει περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης. Θέλετε να μιλήσετε για συγκεκριμένες περιφερειακές ενότητες της Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης; Μπορείτε να το κάνετε.

Ούτε Θράκη υπάρχει ως περιφέρεια. Η Θράκη είναι ένα γεωγραφικό διαμέρισμα, δεν υπάρχει διοικητική περιφέρεια. Πολύ περισσότερο δεν υπάρχει Δυτική Θράκη. Θα έπρεπε να ήσασταν προσεκτικός όταν νομοθετείτε. Δεν μπορείτε ακρίτως να εισάγετε ό,τι σας δίνει ο οποιοσδήποτε. Είστε Υπουργός!

Και όλα αυτά γιατί γίνονται; Γιατί γίνεται αυτή η ιστορία; Γιατί ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία αγωνίζεστε στο ποιος θα πάρει μεγαλύτερο κομμάτι από τους μεταφερόμενους ψηφοφόρους από την Τουρκία.

Μετά την αναδρομική άρση της ισχύος του άρθρου 19, περί αφαίρεσης ιθαγένειας για όσους αλλογενείς είχαν ανθελληνική δράση, δημιουργήθηκε -από τον κ. Παπανδρέου τότε προκειμένου να φανεί αρεστός σε ορισμένους- αυτή η βιομηχανία των μεταφερόμενων ψηφοφόρων.

Είναι κάποιοι άνθρωποι που είναι στην Τουρκία και δεν έχουν καμμία σχέση με την Ελλάδα. Μπορεί πολλοί από αυτούς να έχουν πλαστά χαρτιά. Δεν το γνωρίζω αυτό. Πάντως δεν ξέρουν ελληνικά και δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον στην Ελλάδα. Τους «κουβαλάτε», το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, με λεωφορεία. Το ΠΑΣΟΚ είχε την πρωτοκαθεδρία. Από ό,τι είδα όμως και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας έχουν μεγάλο άγχος γι' αυτό, άρα κάτι θα πάρουν και αυτοί.

Πάρτε πίσω το κατάπτυστο αυτό άρθρο! Μη συνδέετε το όνομά σας με αυτό το ρουσφετολογικό όργιο. Δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι μόνο στη Θράκη όσοι χάνουν τα χαρτιά τους θα πηγαίνουν στο δήμαρχο και αυτός θα τους βγάζει καινούργια και πως έχουν ιδιοκτησία. Δηλαδή στην Καβάλα δεν μπορεί να χάσει κάποιος τα χαρτιά του; Μόνο στη Ξάνθη ή στην Κομοτηνή τα χάνει; Τι πράγματα είναι αυτά;

Πάρτε το πίσω, σας παρακαλώ, γιατί αν δεν το πάρετε πίσω θα αναγκαστούμε να θέσουμε θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας. Δεν μπορεί να νομοθετεί κατ' αυτό τον τρόπο η Βουλή. Τουλάχιστον ας έρθουν εδώ όλοι οι Βουλευτές για να πάρουν θέση στο σημαντικό αυτό θέμα. Δεν μπορούμε να κάνουμε πτυελοδοχείο τη Βουλή κατ' αυτό τον τρόπο! Δεν θα έπρεπε εσείς να το κάνετε αυτό.

Φέρτε το ως ρύθμιση αν θέλετε σε άλλο νόμο. Μπορεί να έρθει ως τροπολογία με γενικές ρυθμίσεις για όλη την Ελλάδα. Ό,τι ισχύει για όλη την Ελλάδα θα ισχύει και για τη Θράκη. Δεν μπορεί να γίνεται αυτό που απαιτούν ορισμένοι τουρκόφρονες και το προξενείο Κομοτηνής, να είναι η Θράκη κάτι μοναδικό.

Δεν μπορεί κάθε φορά να νομοθετούμε ειδικά για τη Θράκη και τους δυο νομούς που έχουν και το μεγαλύτερο μουσουλμανικό πληθυσμό. Θέλουμε ισοπολιτεία για τους μουσουλμάνους; Φυσικά. Άρα θα ισχύει ό,τι ισχύει για όλους τους Έλληνες, όποιες απόψεις κι αν έχουν αυτοί για την Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Έρχομαι στο θέμα των ελληνικών πόλεων. Η κατάσταση είναι όπως την περιγράψατε. Έχουμε πολύ άσχημες πόλεις. Οι πόλεις φυσικά είναι αποτέλεσμα των νομοθετημάτων, αλλά και της νοστορίας που υπήρξε είτε για τους λόγους της στεγάσεως των προσφύγων είτε γιατί υπήρχε ο προφανής τρόπος οικονομικής δραστηριότητας που έδινε μεγάλα και σίγουρα κέρδη. Δημιουργήθηκε αυτή η νοστορία του εργολάβου, της οικοδομής, η οποία κατέστρεψε τις ελληνικές πόλεις.

Καλώ όλους εδώ -τους ελαχίστους που είναι εδώ αυτή τη στιγμή- να πάνε έξω από την Αίθουσα της Γερουσίας της Βουλής, γιατί έχει πολύ ενδιαφέρον. Υπάρχουν φωτογραφίες από

την εποχή του Πρωθυπουργού Χαρίλαου Τρικούπη. Φαίνονται κάποια κτήρια, που οι λεζάντες λένε ότι έχουν κατεδαφιστεί.

Χωρίς να έχω δει αυτά τα κτήρια και χωρίς να ξέρω σίγουρα σε ποια περιοχή είναι, αυτό με κάνει πιο φτωχό ως άνθρωπο, το ότι δηλαδή αυτά τα τόσο όμορφα κτήρια δεν υπάρχουν. Θα ήθελα να μπορώ να πάω εγώ εκεί, να μπορούν να πάνε τα παιδιά μου. Δυστυχώς χάσαμε έναν πλούτο. Δυστυχώς σήμερα αντίστοιχος πλούτος υπάρχει και είναι σε φάση καταρρεύσεως στην Αττική, στον Πειραιά, στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες ελληνικές πόλεις, στις οποίες δεν λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα.

Ίσως δεν είναι θέμα του παρόντος νομοσχεδίου. Θα έπρεπε να μπουν σε ένα άλλο νομοσχέδιο, που νομίζω ότι ο τίτλος του θα πρέπει να είναι: «Η βελτίωση της όψεως των ελληνικών πόλεων».

Μιλάτε για απόσυρση κτηρίων. Όλα αυτά είναι θεωρητικά όμως. Δεν υπάρχει η απαραίτητη συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών, γιατί δεν μπορούν όλα να αντιμετωπίζονται στα κτήρια με το εργαλείο που ονομάζεται «αύξηση του συντελεστή δόμησης». Εσείς χρησιμοποιείτε αυτό το εργαλείο γιατί είναι μέσα στις αρμοδιότητές σας.

Πρέπει να υπάρξει μια συνολικότερη πολιτική. Πρέπει τα διατηρητέα κτήρια να έχουν μηδενικά τέλη, μηδενικούς φόρους, ώστε να δοθεί έτσι κίνητρο και να είναι πιο συμφέρον για κάποιον να κρατάει το παλιό κτήριο και να το επισκευάζει παρά να το γκρεμίζει και να κάνει στη θέση του πολυκατοικία, γυάλινο ουρανοξύστη ή οτιδήποτε άλλο. Πρέπει να δοθούν αυτά τα κίνητρα.

Φταίνει και οι δημόσιοι υπάλληλοι που, όταν οι υπηρεσίες στεγάζονταν σε νεοκλασικά κτήρια, απαιτούσαν να φύγουν και να πάνε σε μοντέρνα, σύγχρονα κτήρια από μπετόν; Αυτό το ήθελαν για να έχουν άνεση ή γιατί υπήρχε η νοοτροπία ότι εφόσον είναι καινούργιο το κτήριο, άρα είναι και καλύτερο.

Πρέπει να δείτε και κάτι άλλο που δεν γίνεται τουλάχιστον με σαφή τρόπο. Με τα οικοδομικά τετράγωνα που υπάρχουν σήμερα θα ζήσουμε πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Ίσως περάσουν σαράντα, πενήντα ή και περισσότερα χρόνια για να έχει κάποιες επιπτώσεις ο συγκεκριμένος οικοδομικός κανονισμός στη μορφή των κτηρίων, τέτοια που να είναι ορατή, όταν οι περισσότεροι από εμάς δεν θα μπορούμε να την δούμε.

Εκεί πρέπει να πάρετε μέτρα για να γίνουν τώρα επεμβάσεις για ενοποίηση των ακάλυπτων χώρων. Να γίνουν με σαφή τρόπο ούτως ώστε να βελτιώσουν και το μικροκλίμα των περιοχών, αλλά και τη δυνατότητα στις ελληνικές πόλεις, παραδείγματος χάριν, να παίξουν τα παιδιά. Τώρα δεν υπάρχουν χώροι. Αυτό πρέπει να γίνει με την ενοποίηση των ακάλυπτων χώρων.

Επίσης μπορούν να γίνουν εκ των υστέρων βελτιώσεις των όψεων των κτηρίων, όπως έχει γίνει με πρόγραμμα -που θα ξέρετε εσείς καλύτερα από εμένα- στην Πορτογαλία, όπου Έλληνες αρχιτέκτονες συνεισέφεραν εκεί στην προσπάθεια να διορθωθούν οι όψεις των κτηρίων. Θα μπορούσαν και εδώ να γίνουν επεμβάσεις εκ των υστέρων, ταυτόχρονα με φορολογικά κίνητρα, αλλά και άλλου είδους από το δικό σας Υπουργείο.

Υπάρχει η οριζόντια ιδιοκτησία. Το κάθε διαμέρισμα έχει ένα μικρό τμήμα του οικοπέδου στην ουσία. Όσο και να αυξηθεί ο συντελεστής δόμησης, αν γκρεμιστεί το κτήριο, είναι πολύ δύσκολο να προκύψει εκείνο το όφελος αξίας που θα κάνει εύκολη τη χρηματοδότηση της κατασκευής του κτηρίου, όπως όταν γκρεμίζαμε ένα κτήριο ενός και δύο ορόφων, για να κτίσουμε άλλο με δέκα. Εκεί υπήρχε μεγάλη αύξηση της αξίας.

Τώρα όταν γκρεμίζουμε ένα κτήριο των δέκα ορόφων για να κάνουμε ένα των έντεκα, είναι δύσκολο να προκύψει η χρηματοδότηση. Εγώ τουλάχιστον δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να γίνει εύκολα αυτή η χρηματοδότηση.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα επανέλθω στο άρθρο 27, παράγραφος 4. Είναι το προηγούμενο 29. Για να μη μας αναγκάσετε να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και όλα τα άρθρα και να κάνουμε ονομαστική ψηφοφορία, παρακαλώ να αποσύρετε το κατάπτυστο αυτό άρθρο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Κουνουπιδιανών Χανίων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλείται να λάβει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Να χαιρετίσω και εγώ με ιδιαίτερη ευχαρίστηση την παρουσία των μαθητών από τα Χανιά. Το λέω αυτό γιατί έχω έναν προσωπικό φίλο από τα σκληρά χρόνια της δικτατορίας, τον καθηγητή Κώστα Μανουσάκη. Θέλω να τον ευχαριστήσω για όλα όσα έχει προσφέρει στη χώρα, αλλά και να τον τιμήσω ιδιαίτερα ως καθηγητή για το ρόλο που διατελεί και παίζει σήμερα στη δεινοπαθούσα εκπαίδευσή μας.

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να εκφράσω τη βαθύτατη θλίψη μας, την οδύνη μας για την απώλεια του Γιάννη Μπανιά. Νομίζω ότι είναι μια μεγάλη απώλεια -επιτρέψτε μου τη φράση- όχι μόνο για την Αριστερά αλλά για τον τόπο και τον ελληνικό λαό. Ο Γιάννης Μπανιάς φυσικά δεν είναι τόσο γνωστός, θα έλεγα, στο ευρύ κοινό. Όμως είναι πάρα πολύ γνωστός, γνώριμος, αγαπητός, φίλος σε ένα μεγάλο κύκλο αριστερών προοδευτικών ανθρώπων. Είναι γνωστή σε αυτό το κοινό και η προσωπικότητά του και η προσφορά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συμφωνεί και το Προεδρείο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τέτοιον άνθρωπο μπορεί να μην έχουν περάσει από την πολιτική ζωή με τυμπανοκρουσίες, να μην έχουν μεγάλα ακροατήρια, να μη βρίσκουν συχνά ανταπόκριση οι ιδέες τους σε μεγάλα τμήματα της κοινής γνώμης, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η προσφορά τους είναι μικρή. Μετράει κάθε φορά η ποιότητα. Και αυτό καταγράφεται ιστορικά, ίσως. Η παρουσία του Γιάννη Μπανιά είχε ποιότητα στην πολιτική ζωή. Ήταν ένα σεμνό, ανδιστελής, μέχρι παρεξηγήσεως, αγωνιστής. Ήταν ένας άνθρωπος της προσφοράς. Ήταν ένας σύντροφος που δεν πήρε τίποτα απολύτως από την πολιτική. Απολύτως τίποτα δεν του προσέφερε, πέραν βεβαίως της ευχαρίστησης να μάχεται. Δεν του προσέφερε απολύτως τίποτα. Τίμησε την πολιτική και στο μικρό διάστημα που διετέλεσε Βουλευτής, νομίζω πως τίμησε και τη Βουλή με την παρουσία του και τις ομιλίες του.

Ο Γιάννης Μπανιάς θα είναι πάντα ανάμεσά μας, στον αριστερό προοδευτικό κόσμο τουλάχιστον. Θα είναι πάντα δίπλα μας. Έφυγε σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή, που είχε να προσφέρει πάρα πολλά. Τον χρειαζόμαστε τώρα δίπλα μας, αλλά νομίζω ότι οι ιδέες του, η παρουσία του, η διδδρομή του, η σεμνότητά του, η προσφορά του πάντα θα εμπνέει όλους όσους θέλουν να αγωνιστούν για μια καινούργια και διαφορετική κοινωνία, για μια σοσιαλιστική και κομμουνιστική κοινωνία. Γιατί ο Γιάννης Μπανιάς ήταν πάνω απ' όλα ένας σύγχρονος κομμουνιστής και ριζοσπάστης οικολόγος. Και ως τέτοιον θα τον θυμόμαστε πάντα. Θα είναι μέσα στην καρδιά μας, μέσα στη σκέψη μας και θα οδηγεί και τα βήματά μας.

Καλό σου ταξίδι, Γιάννη. Πάντα θα σε θυμόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο και στρατηγικό για την πορεία της χώρας μας, αλλά δυστυχώς συζητείται σε μια περίοδο η οποία δεν θα έλεγα ότι είναι η καλύτερη για να κατατεθεί ένα τέτοιο νομοσχέδιο και να τύχει μιας ευρύτερης επεξεργασίας. Κυρίως θα έλεγα ότι δεν συζητήθηκε όσο θα έπρεπε ανάμεσα σε όλους όσους θα μπορούσαν να συμβάλουν στη διαμόρφωσή του.

Σε κάθε περίπτωση, όπως τόνισε και η εισηγήτριά μας, αυτό το νομοσχέδιο δεν θα έπρεπε να έρθει από αυτήν την Κυβέρνηση και να ενταχθεί σε αυτόν τον σχεδιασμό που κάνει αυτή η Κυβέρνηση που δεν έχει καμμία σχέση με τον προσανατολισμό της. Εν πάση περιπτώσει, όμως, το έχουμε ενώπιόν μας.

Το νομοσχέδιο, υποτίθεται, θέλει να βελτιώσει την κατάσταση

στις πόλεις μας. Αλλά νομίζω θα άξιζε ένας γενικός τίτλος επί του νομοσχεδίου, ο οποίος θα έλεγε: «Έχουμε άσχημες πόλεις. Εμπρός, ας τις κάνουμε ακόμα πιο άσχημες». Διότι αυτό θα είναι το αποτέλεσμα αυτού του νομοσχεδίου.

Αυτή την ώρα χρειαζόταν μια πολύ μεγάλη τομή στους πολεοδομικούς σχεδιασμούς και στους κανονισμούς δόμησης και οικοδόμησης, η οποία θα μπορούσε και θα έπρεπε να γίνει μια νέα αφετηρία. Όμως εδώ έχουμε μια συνέχεια αυτών που έχουν προηγηθεί, μάλλον προς το χειρότερο και όχι προς το καλύτερο. Διότι αυτό που γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο, δηλαδή η καρδιά του νομοσχεδίου είναι η εξής. Αν θέλουμε βελτιώσεις, υποτίθεται, στον περιβάλλοντα χώρο, αυτό θα έχει ως αντίτιμο, ως «κίνητρο», την αύξηση του συντελεστή δόμησης. Μα, αυτό είναι το πρόβλημα.

Η καρδιά του προβλήματος για το πολεοδομικό χάος, την πολεοδομική αναρχία και ασχμία που βλέπουμε παντού στην Ελλάδα είναι ο συντελεστής δόμησης. Όχι μόνο αυτό, αλλά είναι βασικό. Πώς γίνεται, λοιπόν, να θέλουμε να βελτιώσουμε την κατάσταση των πόλεων αυξάνοντας το συντελεστή δόμησης; Επειδή του δίνουμε μια εις ύψος προοπτική, νομίζουμε ότι βελτιώνουμε το περιβάλλον, την πολεοδομική κατάσταση; Δίνουμε μια καλύτερη εικόνα; Καθόλου θα έλεγα. Όλα τα κίνητρα που δίνονται για μικρότερη κάλυψη των οικοπέδων, για απόσυρση κτισμάτων, για φυτεύσεις, δώματα, στέγες, υπαίθριους χώρους κ.λπ., είναι κίνητρα συντελεστή δόμησης.

Δηλαδή, γλιτώνουμε κάπου σε τοιμέντο και το προσθέτουμε. Τους το δίνουμε ως κίνητρο. Αυτό είναι δώρο άδωρο. Και όχι μόνο δώρο άδωρο, αλλά είναι τέτοια τα κίνητρα με τα οποία τα μεγάλα συμφέροντα μπορούν να κερδοσκοπήσουν και να χειροτερέψουν πάρα πολύ την κατάσταση και είναι τέτοια τα κίνητρα επίσης, τα οποία δημιουργούν κερδοσκοπικές διαθέσεις. Και σε ορισμένες περιπτώσεις, όσο μεγαλύτερο είναι το ακίνητο, τόσο πιο άγριες είναι οι κερδοσκοπικές διαθέσεις.

Θα μου πείτε, τι έπρεπε να γίνει; Πρώτον, να αλλάξουμε όλη τη λογική των συντελεστών δόμησης και της πολεοδομικής. Δεύτερον, αν θέλουμε κίνητρα, τα κίνητρα αυτά να μη δοθούν σε συντελεστή δόμησης. Αν θέλουμε να δώσουμε τέτοια κίνητρα θα μπορούσαμε κάλλιστα να αξιοποιήσουμε το κίνητρο της φορολογίας, όταν μάλιστα γίνεται φορολογική επιδρομή επάνω στα ακίνητα. Γίνεται κυριολεκτικά επιδρομή, αδικαιολόγητη επιδρομή!

Δεν είναι δυνατόν να έχει κάποιος ένα σπίτι, ένα αξιοπρεπές σπίτι και να πληρώνει του κόσμου τα χαράτσια, κάθε μορφής και κάθε είδους, προκειμένου να το διατηρήσει. Και αυτό στο όνομα του ότι έχουμε ανάγκη από εισπραξίες. Και αυτό στο όνομα του ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούμε να συλλάβουμε τη φορολογητέα ύλη από τα πραγματικά εισοδήματα και καταφεύγουμε στην εύκολη λύση του ακινήτου. Αυτό, όμως, είναι αντικίνητρο και για την οικοδομική δραστηριότητα. Ίσως είναι το μεγαλύτερο αντικίνητρο για την οικοδομική δραστηριότητα. Είναι φραγμός, θα έλεγα, από πολλές απόψεις.

Επομένως, κανονικά, θα έπρεπε να απαλλάξουμε από την υπέρμετρη φορολογική επιβάρυνση τουλάχιστον την πρώτη κατοικία και μια φυσιολογική ακίνητη περιουσία, η οποία είναι λογική και μπορεί να αποκομίσει ένας άνθρωπος με την εργασία του. Βεβαίως, από εκεί και πέρα να γίνει δραστηριότητα παρέμβαση στη συσσώρευση μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Διότι δεν είναι δυνατόν η γη και κτίσματα να γίνονται στοιχεία επενδύσεων από συμφέροντα, φυσικά πρόσωπα κατά βάση ή και εταιρείες, προκειμένου να κερδοσκοπούν. Αυτό να χτυπηθεί αλύπητα φορολογικά, αλλά όχι η πρώτη κατοικία.

Θα μπορούσαν, λοιπόν, να υπάρξουν άλλου είδους κίνητρα, τα οποία να ήταν σε θετική κατεύθυνση και, εν πάση περιπτώσει, να μην επιβάρυναν περισσότερο την κατάσταση. Δυστυχώς, όμως, εδώ ακολουθείται για άλλη μια φορά η πεπατημένη, η οποία οδηγεί τα πράγματα από το κακό στο χειρότερο και πολύ φοβόμαστε ότι γρήγορα θα αποδειχθούν αυτά και στην πράξη, με ό,τι θα συντελεστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με μια κουβέντα για το θέμα της

στέγασης και της κατασκευής, η οποία περνάει μια μεγάλη κρίση. Πέραν των άλλων, μια βασική ιδέα επ' αυτού, η οποία θα μπορούσε να αξιοποιηθεί, όχι από αυτήν την Κυβέρνηση διότι δεν έχει τέτοιο προσανατολισμό, είναι να πάμε σε μια καινούργια στεγαστική τράπεζα. Δηλαδή, τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, αντί να τον καταργήσουμε, να τον αναβαθμίσουμε, να του δώσουμε νέο προσανατολισμό και να τον κάνουμε μια μεγάλη σύγχρονη δημόσια τράπεζα στεγαστικής πίστης, μια τράπεζα, επίσης, η οποία θα υποβοηθά και θα επενδύει στη διατήρηση της πολεοδομικής παράδοσης αυτής της χώρας και την ενίσχυσή της στις πόλεις και την αναδιαμόρφωσή τους. Είναι μεγάλος σχεδιασμός, ο οποίος είναι ιδιαίτερα χρήσιμος σ' αυτήν τη φάση που έχουμε κρίση. Αυτή η στεγαστική τράπεζα, λοιπόν, θα μπορούσε να δώσει μια μεγάλη ώθηση στην οικοδομή, δίνοντας πολύ φθηνά δάνεια, κάτι που έκανε και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων στους δημοσίους. Και αυτό θα μπορούσε να συγχωνευθεί σ' αυτήν τη λογική, σ' αυτήν τη κατεύθυνση, σ' έναν ενιαίο ρόλο, να δίνει δάνεια και να συναρτά την αποπληρωμή τους από την απασχόληση σ' αυτόν που τα δίνει και να μετράει το επιτόκιο σε σχέση με το μισθό.

Είναι πρωτότυπες, καινούργιες, προοδευτικές ιδέες, πάνω στις οποίες θα μπορούσαμε να δώσουμε μια ώθηση, δίνοντας μάλιστα και κίνητρα, ώστε τα νέα σπίτια που θα φτιάχνονταν και η νέα στεγαστική πολιτική, να διατηρούσαν πολεοδομικά στοιχεία που συνδέονται με την ελληνική παράδοση. Βεβαίως όμως αυτό δεν μπορεί να το κάνει, όπως είπα, αυτή η Κυβέρνηση. Αυτό απαιτεί και μια άλλη συνολικότερη πολιτική για τις τράπεζες, που εμείς επιμένουμε ότι αυτές οι τράπεζες πλέον δεν μπορούν να παίξουν κανέναν απολύτως λόγο, πέρα από το να θάβουν την ελληνική οικονομία. Αυτήν την ώρα μόνο το δημόσιο θα μπορούσε να πάρει τις τράπεζες και να δώσει ενέσεις ρευστότητας στην οικονομία, ανοίγοντας μια χαραμάδα αναπτυξιακής προοπτική. Αλλά δεν βλέπω ούτε και αυτήν την πρόταση να μπορούν να την αξιοποιήσουν κυβερνήσεις, όπως αυτή που έχουμε σήμερα ή κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας – ΠΑΣΟΚ. Αυτά θέλουν μια πολύ ριζική ανατροπή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη. Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εκφράσω και εκ μέρους του Προεδρείου, αλλά και προσωπικά τη βαθιά μου θλίψη και μεγάλη οδύνη για τη μεγάλη απώλεια του Γιάννη Μπασιά. Είναι έτσι όπως τα είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Παναγιώτης Λαφαζάνης. Η ποιότητα, η δημοκρατική συμπεριφορά, οι αγώνες και θέλω να πω απλά και η δική μου συντροφιά στα κοινοβουλευτικά διεθνή fora ως μέντορας, ως συμβουλή, αλλά και ως συζήτηση με εκείνον τον υπέροχο και μοναδικά διαλεκτικό τρόπο της ανάλυσης και της σύνθεσης, με πραγματικά μεγάλη γενναιότητα και πολύ βαθιά γνώση, με αίσθημα ευθύνης και κοινωνική ευαισθησία.

Θέλω να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου στους δικούς του ανθρώπους, στην οικογένειά του και στο χώρο της Αριστεράς, τον οποίο τίμησε με τους πολιτικούς και κοινωνικούς του αγώνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λόγο έχει τώρα ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι η συζήτηση που διεξήχθη στη σημερινή Ολομέλεια ήταν γόνιμη. Εγώ χαίρομαι διότι υπήρξε μια παραδοχή για την ανάγκη επιτέλους στη χώρα μας να υπάρξει ένα καινούργιο θεσμικό πλαίσιο στο οικοδομείν. Αυτό προσπαθεί να κάνει αυτό το νομοσχέδιο. Κατεγράφησαν οι προτάσεις και οι εναλλακτικές σκέψεις από διάφορους συναδέλφους, όσον αφορά κάποιες επιμέρους αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Οι συνεργάτες μου πιστεύω ότι έχουν κρατήσει αυτές τις προτάσεις, θα τις δούμε και νομίζω ότι το απόγευμα θα έχουμε τη δυνατότητα να συζητήσουμε επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 20 Φεβρουαρίου 2012, της Τετάρτης 22 Φεβρουαρίου 2012, της Πέμπτης 23 Φεβρουαρίου 2012 και της Παρασκευής 24 Φεβρουαρίου 2012 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 20 Φεβρουαρίου 2012, της Τετάρτης 22 Φεβρουαρίου 2012, της Πέμπτης 23 Φεβρουαρίου 2012 και της Παρασκευής 24 Φεβρουαρίου 2012 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 29 Μαρτίου 2012 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

